

รายงานโครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การพัฒนาศักยภาพไร่นาหมุนเวียนและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นสู่ชุมชนการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม
เพื่อยกระดับรายได้การท่องเที่ยวเมืองรอง ชุมชนบ้านท่ามะขาม

ตลาดไผ่ป้อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

Potential development of Rotational farming and local products to the cultural Carbon neutral tourism
community for raise income of tourism in Less visited area. Ban Tha Makham Community, Oh Poi
Market, Suan Phueng District, Ratchaburi Province.

โดย

หัวหน้าโครงการ ศรัณยู สว่างเมฆ

ชื่อผู้ร่วมวิจัย นพดล คล้ายวิเศษ

สรรเสริญ สังขดี

สังกัด/คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

เดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2566

งบประมาณสนับสนุนงานมูลฐาน (Fundamental Fund)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

จากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

รายงานผลสัมฤทธิ์สำหรับทุนสนับสนุนงานมูลฐาน (Fundamental Fund)

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

โครงการการพัฒนาศักยภาพไร้หมุ่นเวียนและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นสู่ชุมชนการท่องเที่ยวไร้คาร์บอน
เชิงวัฒนธรรมเพื่อยกระดับรายได้การท่องเที่ยวเมืองรอง ชุมชนบ้านท่ามะขาม ตลาดไ้ะป๋อย
อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

โครงการย่อยที่ 1 เรื่อง การสำรวจรูปแบบและพัฒนาฝั้กายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรม
การท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้
และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้าง
มูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่าง
ยั่งยืนในชุมชน

โครงการย่อยที่ 2 เรื่อง การพัฒนาเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่าย
สร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติในชุมชนรองรับความต้องการของ
ตลาด Eco Product เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดไ้ะป๋อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

โครงการย่อยที่ 3 เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการองค์ความรู้ สร้างสื่อใหม่ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อ
ส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในการนำ
นวัตกรรมไปใช้ประโยชน์พัฒนาพื้นที่ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน

ผู้รับผิดชอบ นายศรัณยู สว่างเมฆ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทสรุปผู้บริหาร

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งในแนวทางการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและชุมชนในการสร้างกลไกการจัดการพื้นที่ภูมิทัศน์นิเวศเศรษฐกิจ วัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน และเปิดให้ภาคีที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารพื้นที่พหุวัฒนธรรมเพื่อเป็นมรดกทางภูมิปัญญาวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องเนื่องจากไร่มุญเวียนทำหน้าที่ผลิตอาหารเพื่อยังชีพและหน้าที่เผยแพร่เชิงวัฒนธรรมสร้างรายได้และอาชีพให้กับชุมชน เนื่องจากชุมชนและพื้นที่ในชุมชนมีศักยภาพเพียงพอทั้งในด้านบริบทของพื้นที่ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชาวกะเหรี่ยงสามารถสร้างจุดขายในด้านการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมที่สามารถยกระดับเศรษฐกิจความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดียิ่งขึ้นและการสร้างแนวทางการใช้พื้นที่ร่วมกับภาครัฐซึ่งจะช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของภาครัฐในการแก้ปัญหาที่ดินทำกินของชุมชนได้ดียิ่งขึ้น

หลังจากงานวิจัยแล้วเสร็จเกิดต้นแบบการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่อย่างตรงจุดลดความเหลื่อมล้ำการกระทบกระทั่งของภาครัฐและชุมชนสร้างแนวทางที่ยอมรับร่วมกันสามารถยกระดับเศรษฐกิจสร้างรายได้ในชุมชนให้เห็นเป็นรูปธรรมจากฐานทุนทรัพยากรและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชุมชน สร้างแนวทางและเครื่องมือให้ชาวบ้านและชุมชนใช้ในการพัฒนาทักษะที่ประยุกต์ผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ของชุมชนและเทคโนโลยีเพื่อยกระดับผลผลิตและทรัพยากรต่างๆในชุมชนให้ตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product ที่สามารถขายได้จริงมีการปรับเปลี่ยนตามกระแสธุรกิจของโลกโดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง โดยใช้หลักการของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียวเพื่อให้ชุมชนเลี้ยงตัวเองได้อย่างมั่นคง

ชื่อโครงการวิจัย	การพัฒนาศักยภาพไร้หมุ่นเวียนและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นสู่ชุมชนการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพื่อยกระดับรายได้การท่องเที่ยวเมืองรอง ชุมชนบ้านท่ามะขาม ตลาดโ้ะป๋อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี
ผู้วิจัย	นายศรัณยู สว่างเมฆ
หน่วยงาน	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ปี พ.ศ.	2566
ประจำปีงบประมาณ	2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีโครงการย่อย 3 โครงการ คือ โครงการสำรวจรูปแบบและพัฒนาฝั่กายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรม และการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน โครงการพัฒนาเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่ายสร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติในชุมชนรองรับความต้องการของตลาด Eco Product เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโ้ะป๋อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี 3. โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการองค์ความรู้ สร้างสื่อใหม่ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์พัฒนาพื้นที่ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน

โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1. พัฒนาศักยภาพไร้หมุ่นเวียนและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สู่การเป็นชุมชนการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพื่อยกระดับรายได้การท่องเที่ยวเมืองรอง บนพื้นฐานของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุ่นเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว ในการจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ชุมชนบ้านท่ามะขาม ตลาดโ้ะป๋อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี 2. ส่งเสริมการสร้างทักษะใหม่ (Upskill) และพัฒนาทักษะเดิม (Reskill) ในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว การบริการและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว สู่การพัฒนาเป็นการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ Eco Product ของชุมชน

โดยใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมการออกแบบ 3. สร้างรายได้ให้กับชุมชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 80 จากการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว การบริการและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว สู่รูปแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ Eco Product ของชุมชน 4. ร้อยละของจังหวัดเมืองรองมีรายได้ของพื้นที่เป้าหมายเพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำเชิงวัฒนธรรม ที่ใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม (ร้อยละ 100 ในปีพ.ศ.2570)

การสำรวจรูปแบบและพัฒนาฝักรูปภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้ และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน โดยการนำไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติมาใช้ในงานพัฒนาสถาปัตยกรรมในชุมชน เพราะเป็นวัสดุที่สามารถหาได้ง่าย และมีราคาถูก สามารถใช้งานได้หลากหลายประเภท จนไม้ไผ่ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของชาวชนบท อีกทั้งสถาปัตยกรรมไม้ไผ่ยังเป็นสถาปัตยกรรมที่ใช้เป็นที่อยู่ที่อาศัยในอดีต ที่สะท้อนความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายสะท้อนอัตลักษณ์การประยุกต์ใช้วัสดุธรรมชาติในชุมชน เข้าใจในลักษณะของวัสดุและสภาพแวดล้อม โดยมีภูมิปัญญาการสร้างที่ตกทอดจากรุ่นสู่รุ่น มีออกแบบที่ตอบสนองประโยชน์ใช้สอยในทุกมิติ โดยมีการวิเคราะห์ผังพื้นที่อาคาร การจัดการโซนนิ่ง การจัดการพื้นที่ใช้สอยใหม่ การจัดเส้นทางสัญจรการใช้งาน การวิเคราะห์อาคารตัวอย่างที่ใช้ไม้ไผ่เป็นส่วนประกอบหลักทั้งในอดีตและสถาปัตยกรรมร่วมสมัย ผลของการศึกษาและออกแบบ กระบวนการแนวคิดที่ใช้ลักษณะทางกายภาพของไม้ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมโดยสะท้อนผ่านรูปทรงและการใช้งานอาคาร วิเคราะห์ลักษณะของโครงสร้าง พื้นผิวที่ห่อหุ้มอาคารและการเชื่อมต่อ ข้อต่อของโครงสร้าง ช่วยสร้างสถาปัตยกรรมไม้ไผ่ร่วมสมัยที่ผสมภูมิปัญญาของคนในอดีตให้มีการสืบสานต่อไปในอนาคตยังสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง

ในด้านจัดการองค์ความรู้สร้างต้นแบบความร่วมมือระหว่างชุมชนกับภาครัฐในการแก้ปัญหาในการใช้ที่ดินทำกินให้เกิดประโยชน์และไม่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ต้นแบบรูปแบบการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ชุมชนบ้านท่ามะขามและชุมชนใกล้เคียงของตำบลตะนาวศรี และพัฒนารูปแบบการบริการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและยังสะท้อนอัตลักษณ์วิถีชุมชนกะเหรี่ยงตลอดจนสร้างช่องทางออนไลน์ในการเผยแพร่สินค้า ประชาสัมพันธ์ การจำหน่าย และบริการสู่ระดับประเทศและนานาชาติ

คำสำคัญ : ไร่มุมนเวียน, ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น, การท่องเที่ยวไร้คาร์บอน, เมืองรอง

Research Title	Potential development of Rotational farming and local products to the cultural Carbon neutral tourism community for raise income of tourism in Less visited area. Ban Tha Makham Community, Oh Poi Market, Suan Phueng District, Ratchaburi Province.
Researcher	Saranyoo Sawangmake
Organization	Faculty of Architecture and Design Rajamangala University of Technology Phra Nakhon.
Year	2023
Fiscal Year	2023

Abstract

This research has three sub-projects: a project to explore the pattern and develop a physical map of tourism in the area to create a cultural carbon-free tourism activity model; and guidelines for developing accommodation models Tourist Service Center A learning center and selling community products reflecting the cultural identity and acceptance of the Karen community. To create added value in income and the return of tourists to sustainable management of spatial and environmental problems in the community. Project to develop production techniques and product formats Creative packaging and distribution channels reflect the identity of the Karen culture from bamboo and natural materials in the community to support the needs of the Eco Product market to enhance the community economy, Ban Tha Makham, Oh Poi Market, Suan Phueng District, Ratchaburi Province. 3. Management model development project. Knowledge Create new media for technology transfer To promote distribution channels and public relations for the model community of carbon-free cultural tourism in applying innovation to develop areas to raise the community economy in a sustainable way.

The objectives are as follows: 1. Develop the potential of shifting cultivation and local products to become a carbon-free cultural tourism community to raise the level of

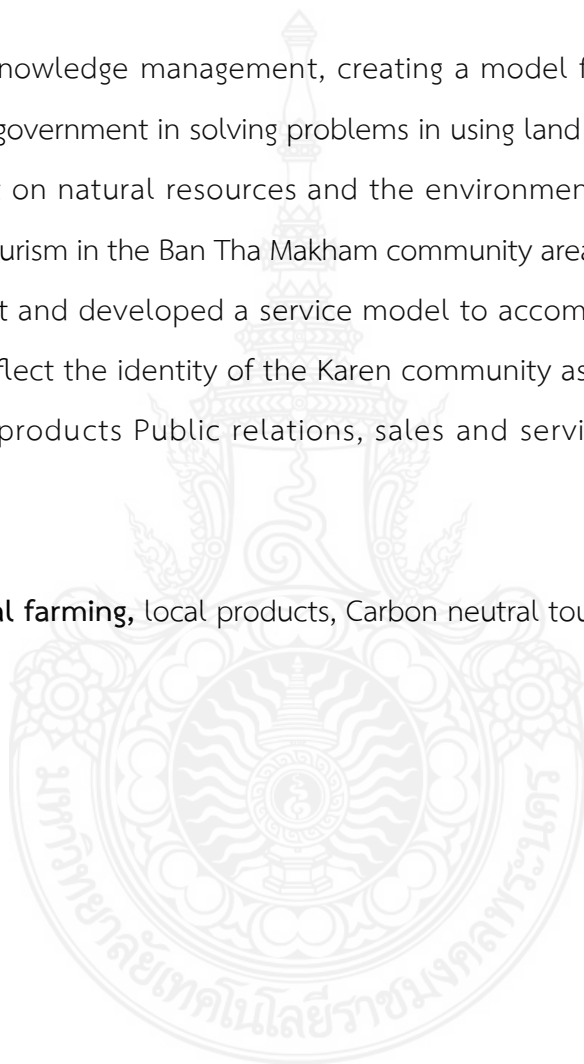
tourism income in secondary cities. Based on the concept of Sufficiency Economy Philosophy and the BCG Model that emphasizes self-reliance, creating a relationship between the bioeconomy. Circular economy and green economy in managing spatial problems and environmental problems sustainably Ban Tha Makham Community, Oh Poi Market, Suan Phueng District, Ratchaburi Province 2. Promote the creation of new skills (Upskill) and develop old skills (Reskill) in developing tourism formats. Community services and products to support tourists Towards the development of carbon-free cultural tourism and community eco-products using science. Research and design innovation 3. Generate an 80% increase in income for the community from the development of tourism formats. Community services and products to support tourists Towards a form of cultural low-carbon tourism and community Eco Products. 4. Percentage of secondary provinces that have increased income of the target areas from low-carbon cultural tourism. that uses research results Innovative technology knowledge (100 percent in 2027)

Exploring the pattern and developing a physical map of tourism in the area to create a form of cultural carbon-free tourism activities. and guidelines for developing accommodation models Tourist Service Center A learning center and selling community products reflecting the cultural identity and acceptance of the Karen community. To create added value in income and the return of tourists to sustainable management of spatial and environmental problems in the community. By using bamboo and natural materials to develop architecture in the community. Because it is a material that can be easily found and is cheap and can be used in many different types. Until bamboo has become part of the way of life of rural people. In addition, bamboo architecture is architecture that was used as a residence in the past. that reflects a simple way of life, reflecting the identity of the use of natural materials in the community Understand the characteristics of materials and environments with the wisdom of creation passed down from generation to generation There is a design that responds to utility in every dimension. There is an analysis of the building space plan. Zoning management New living space management Organizing traffic routes for use Analysis of examples of buildings using bamboo as a main component, both historical and contemporary

architecture. Results of study and design A conceptual process that uses the concrete and abstract physical characteristics of bamboo as reflected in the building's form and use. Analysis of structural characteristics Building envelopes and connections joints of structures Help create contemporary bamboo architecture that combines the wisdom of the past to be continued in the future, also reflecting the cultural identity and acceptance of the Karen community.

In terms of knowledge management, creating a model for cooperation between communities and the government in solving problems in using land for farming to benefit and not having an impact on natural resources and the environment. Obtained a model for carbon-free cultural tourism in the Ban Tha Makham community area and nearby communities of Tanaosri Subdistrict and developed a service model to accommodate tourists to meet standards and also reflect the identity of the Karen community as well as create channels. online to distribute products Public relations, sales and services to the national and international levels.

Key words : Rotational farming, local products, Carbon neutral tourism, Less visited area

กิตติกรรมประกาศ

โครงการพัฒนาศักยภาพไร่มุขเวียนและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นสู่ชุมชนการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพื่อยกระดับรายได้การท่องเที่ยวเมืองรอง ชุมชนบ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เป็นส่วนหนึ่งในแนวทางการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่ที่สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและชุมชนในการสร้างกลไกการจัดการพื้นที่ภูมิทัศน์นิเวศเศรษฐกิจวัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เนื่องจากชุมชนและพื้นที่ในชุมชนมีศักยภาพเพียงพอทั้งในด้านบริบทของพื้นที่ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชาวกะเหรี่ยงสามารถสร้างจุดขายในด้านการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมที่สามารถยกระดับเศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดียิ่งขึ้น เกิดต้นแบบการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่อย่างตรงจุดสร้างแนวทางและเครื่องมือให้ชาวบ้านและชุมชนใช้ในการพัฒนาทักษะที่ประยุกต์ผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ของชุมชนและเทคโนโลยี เพื่อยกระดับผลผลิตและทรัพยากรต่างๆในชุมชนให้ตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product ที่สามารถขายได้จริงมีการปรับเปลี่ยนตามกระแสธุรกิจของโลกโดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง โดยใช้หลักการของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียวเพื่อให้ชุมชนเลี้ยงตัวเองได้อย่างมั่นคง

งานวิจัยนี้ต้องขอขอบพระคุณชุมชนบ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ที่ได้อนุเคราะห์ข้อมูลสถานที่ในการพัฒนานวัตกรรมชุมชน และสมาชิกชุมชนที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเข้าร่วมการอบรมและเก็บข้อมูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจชุมชน

ท้ายสุดนี้ขอขอบพระคุณกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมที่ได้ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและหวังว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะและสร้างนวัตกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชน องค์ความรู้ภูมิปัญญาประจำถิ่นจากฐานทุนทรัพยากรและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจชุมชนสร้างรายได้ให้ชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก
บทคัดย่อ	ข
Abstract	ง
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญ/หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์	7
1.3 กรอบงานวิจัย	8
1.4 สมมุติฐานงานวิจัย	9
1.5 ขอบเขตการวิจัย	9
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	12
บทที่ 2 วิธีการดำเนินงาน	
2.1 ศึกษาสภาพปัญหาความต้องการและวิเคราะห์ศักยภาพทรัพยากรในชุมชนเชิงลึก	14
2.2 พัฒนาข้อมูลองค์ความรู้สร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกับชุมชน	19
2.3 สร้างกระบวนการโดยใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมพัฒนาทักษะเดิม (Reskill) และการสร้างทักษะใหม่ (Upskill)	34
2.4 วิเคราะห์สรุปผลเพื่อจัดการองค์ความรู้	78
บทที่ 3 ผลการศึกษา	
3.1 ผลการดำเนินงานของโครงการวิจัยย่อย	79
3.2 ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง (Output)	88
3.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง (Outcome)	93
3.4 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง (Impact)	95
3.5 การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	97

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 สรุปผลและอภิปรายผล	
4.1 สรุปผลและอภิปรายผล	101
4.2 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน	107
เอกสารอ้างอิง	108
ภาคผนวก แบบสรุปข้อมูลผลสัมฤทธิ์สำหรับโครงการวิจัยย่อยภายใต้ชุดโครงการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566	110

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	แสดงลักษณะของกรอบการวิจัย	8
2.1	แสดงลักษณะทางเข้าตลาดโอ๊ะป่อย	16
2.2	แสดงลักษณะของกิจกรรมการตัดบาตรตอนเช้า	16
2.3	แสดงลักษณะร้านจำหน่ายคังตั้งจากฝีมือนักเรียนในพื้นที่เพื่อการศึกษา	17
2.4	แสดงลักษณะผลิตภัณฑ์จากคังตั้งฝีมือนักเรียนในพื้นที่เพื่อการศึกษา	17
2.5	แสดงลักษณะร้านค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนภายในตลาดโอ๊ะป่อย	18
2.6	แสดงลักษณะบรรจุภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ในตลาดโอ๊ะป่อย	18
2.7	แสดงลักษณะบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในตลาดโอ๊ะป่อย	18
2.8	แสดงลักษณะของโมบายคังตั้ง	19
2.9	แสดงลักษณะผังกายภาพของชุมชนตลาดโอ๊ะป่อย	20
2.10	แสดงลักษณะการเก็บข้อมูลตลาดคังตั้งบนเสื่อ	20
2.11	แสดงลักษณะการเก็บข้อมูลวิถีวัฒนธรรมของชุมชน	21
2.12	แสดงลักษณะการเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จากคังตั้ง	21
2.13	แสดงลักษณะการเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์ของชุมชน	21
2.14	แสดงลักษณะการนำเสนอ idea sketch ผลงานการออกแบบเบื้องต้น	22
2.15	แสดงการวิเคราะห์ศักยภาพบริบทพื้นที่ตลาดโอ๊ะป่อยเดิมเพื่อวางแผนการพัฒนาผังกายภาพรูปแบบใหม่	22
2.16	แสดงแนวทางทางพัฒนาผังกายภาพตาม concept ที่วางไว้ให้ตอบรับกับบริบทชุมชน	23
2.17	แสดงแนวทางทางพัฒนารูปแบบที่พักเพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	24
2.18	แสดงแนวทางทางพัฒนารูปแบบศูนย์เรียนรู้ชุมชนเพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	24
2.19	แสดงแนวทางทางพัฒนารูปแบบตลาดให้มีความน่าสนใจเพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	25
2.20	แสดงแบบทางพัฒนารูปแบบบูธจำหน่ายสินค้าแบบเคลื่อนที่เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายแบบที่ 1	25

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
2.21	แสดงแบบทางพัฒนารูปแบบบุรุษจำหน่ายสินค้าแบบเคลื่อนที่เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายแบบที่ 2	26
2.22	แสดงแบบทางพัฒนารูปแบบบุรุษจำหน่ายสินค้าแบบเคลื่อนที่เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายแบบที่ 3	26
2.23	แสดงลักษณะ idea sketch ลวดลายสกรีนเสื้อจากคังดั่ง	27
2.24	แสดงลักษณะ idea sketch กระเป๋าผ้า	27
2.25	แสดงลักษณะ idea sketch นาฬิกาตั้งโต๊ะ	27
2.26	แสดงลักษณะ idea sketch Laptop Stand	28
2.27	แสดงลักษณะ idea sketch ที่ใส่ปากกาจากไม้ไผ่	28
2.28	แสดงลักษณะ idea sketch Desk Lamp	28
2.29	แสดงลักษณะ idea sketch Stool	29
2.30	แสดงลักษณะการพัฒนาแบบลายสกรีนบนเสื้อสำหรับจำหน่าย	29
2.31	แสดงลักษณะตัวอย่างการวางลายสกรีนบนเสื้อ แบบที่ 1	30
2.32	แสดงลักษณะตัวอย่างการวางลายสกรีนบนเสื้อ แบบที่ 2	30
2.33	แสดงลักษณะตัวอย่างการวางลายสกรีน 2 สี (ทอง-ดำ) บนเสื้อ	30
2.34	แสดงลักษณะตัวอย่างการวางลายสกรีนสีทองบนเสื้อสีดำ	31
2.35	แสดงลักษณะตัวอย่างการวางลายสกรีน 2 สีบนเสื้อ	31
2.36	แสดงลักษณะตัวอย่างลายสำหรับทำตรายางที่ใช้ในงานบรรจุภัณฑ์	31
2.37	แสดงลักษณะตัวอย่างการวางลายสกรีนบนกระดาษสายคาดบรรจุภัณฑ์	32
2.38	แสดงลักษณะขนาดลายสำหรับทำตรายางที่ใช้ในงานบรรจุภัณฑ์	32
2.39	แสดงลักษณะตัวอย่างบรรจุภัณฑ์ไม้ไผ่สานชุดที่ 1 เพื่อการนำเสนอใช้งานในตลาดโอะป๋อย	33
2.40	แสดงลักษณะตัวอย่างบรรจุภัณฑ์ไม้ไผ่สานชุดที่ 2 เพื่อการนำเสนอใช้งานในตลาดโอะป๋อย	33
2.41	แสดงลักษณะตัวอย่างบรรจุภัณฑ์ไม้ไผ่สานชุดที่ 3 เพื่อการนำเสนอใช้งานในตลาดโอะป๋อย	33

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
2.42	แสดงลักษณะวัสดุธรรมชาติในพื้นที่สำหรับทำบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติ	33
2.43	แสดงลักษณะข้อมูลโครงการพัฒนาผังกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พักศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง	35
2.44	แสดงการออกแบบพื้นที่พัฒนาผังกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	36
2.45	แสดงการออกแบบต้นแบบบ้านพักอาศัยเพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	37
2.46	แสดงการออกแบบต้นแบบบ้านพักอาศัยแบบที่ 1 เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	38
2.47	แสดงการออกแบบต้นแบบบ้านพักอาศัยแบบที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	39
2.48	แสดงการออกแบบต้นแบบบ้านพักอาศัยแบบที่ 3 เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	40
2.49	แสดงการออกแบบต้นแบบบ้านพักอาศัยแบบที่ 4 เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	41
2.50	แสดงการออกแบบต้นแบบบ้านพักอาศัยแบบที่ 5 เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	42
2.51	แสดงแบบทัศนียภาพต้นแบบบ้านพักอาศัย 5 แบบ เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	43
2.52	แสดงการออกแบบต้นแบบศูนย์การเรียนรู้ เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	44
5.53	แสดงการออกแบบต้นแบบศูนย์การเรียนรู้ เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	45
2.54	แสดงการพัฒนารูปแบบตลาด เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	46

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
2.55	แสดงแบบขยายการพัฒนาารูปแบบตลาด เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	47
2.56	แสดงทัศนียภาพการพัฒนาารูปแบบตลาด เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	48
2.57	แสดงการออกแบบบูธถอดประกอบเคลื่อนที่ เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	49
2.58	แสดงการออกแบบส่วนขยายบูธถอดประกอบเคลื่อนที่ เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	50
2.59	แสดงทัศนียภาพบูธถอดประกอบเคลื่อนที่ เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	51
2.60	แสดงการออกแบบศูนย์รองรับนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	52
2.61	แสดงการออกแบบส่วนขยายศูนย์รองรับนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	53
2.62	แสดงต้นแบบโมเดลการพัฒนาพื้นที่ชุมชนตลาดไธ้ะป่อย 1 เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม	54
2.63	แสดง Sketch Design Stool No.1	55
2.64	แสดง Sketch Design Stool No.2	56
2.65	แสดง Sketch Design Stool No.3	57
2.66	แสดง Sketch Design Stool No.4	58
2.67	แสดง Sketch Design Lantern Lamp No.1	59
2.68	แสดง Sketch Design Lantern Lamp No.2	60
2.69	แสดง Sketch Design Lantern Lamp No.3	61
2.70	แสดง Sketch Design Pencil Box	62
2.71	แสดง Sketch Design Laptop Stand	63
2.72	แสดง Sketch Design Table Clock	64

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
2.73	แสดงลักษณะของต้นแบบ Lantern Lamp No.1 จากไม้ไผ่ ตอนขณะเปิดใช้งานจริง	65
2.74	แสดงลักษณะ Detail ของต้นแบบ Lantern Lamp No.1 จากไม้ไผ่	65
2.75	แสดงลักษณะของต้นแบบ Lantern Lamp No.2 จากไม้ไผ่	66
2.76	แสดงลักษณะของต้นแบบ Lantern Lamp No.3 จากไม้ยางพารา	66
2.77	แสดงลักษณะของต้นแบบบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติแบบที่ 1	67
2.78	แสดงลักษณะของต้นแบบบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติแบบที่ 2	67
2.79	แสดงลักษณะของต้นแบบบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติแบบที่ 3	68
2.80	แสดงลักษณะของต้นแบบบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติแบบที่ 4	68
2.81	แสดงลักษณะของต้นแบบบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติแบบที่ 5	69
2.82	แสดงลักษณะของต้นแบบบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติแบบที่ 6	69
2.83	แสดงลักษณะการติด Logo บนต้นแบบบรรจุภัณฑ์จักสาน	70
2.84	แสดงลักษณะการติด Label บนต้นแบบบรรจุภัณฑ์จักสาน	70
2.85	แสดงลักษณะการติด Label และ Logo บนต้นแบบบรรจุภัณฑ์จักสาน	70
2.86	แสดงการจัดการองค์ความรู้ต้นแบบความร่วมมือกับชุมชน	71
2.87	แสดงการจัดการองค์ความรู้ต้นแบบการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมบ้านท่ามะขาม	72
2.88	แสดงการจัดการองค์ความรู้ต้นแบบช่องทางออนไลน์การเผยแพร่สินค้าชุมชน	72
2.89	แสดงการจัดการองค์ความรู้ต้นแบบการพัฒนารูปแบบการบริการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว	73
2.90	แสดงการอัดบล็อกสกรีน	75
2.91	แสดงกิจกรรมการเตรียมสกรีนและการเป่าบล็อกสกรีนให้แห้ง	75
2.92	แสดงกิจกรรมการสกรีนสีลงบนเสื้อ	75
2.93	แสดงกิจกรรมการล้างสีสกรีนออกจากบล็อกเมื่อสกรีนแล้ว	76
2.94	แสดงกิจกรรมการสกรีนสีลงบนเสื้อและเสื้อที่สกรีนเรียบร้อยแล้ว	76
2.95	แสดงกิจกรรมการตัดสีลงบล็อกสกรีนเพื่อสกรีนสีลงบนเสื้อและเสื้อที่สกรีนแบบสอตสี	76

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
2.96	แสดงกิจกรรมการสรีนสีชาวลงบนเสื้อสีดำ	77
2.97	แสดงกิจกรรมการบรรยายการประยุกต์ใช้วัสดุธรรมชาติกับบรรจุภัณฑ์สำหรับร้านค้าชุมชน	77
2.98	แสดงกิจกรรมการพัฒนาการสร้างลวดลายจากตรายางบนบรรจุภัณฑ์สำหรับร้านค้าชุมชน	77
2.99	แสดงกิจกรรมการสอนพื้นฐานการพับกระดาษเป็นบรรจุภัณฑ์และการประยุกต์ลวดลายตรายางบนบรรจุภัณฑ์สำหรับร้านค้าชุมชน	78

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ/หลักการและเหตุผล

ตลาดโอะปอยตั้งอยู่ในชุมชนบ้านท่ามะขาม เป็นหนึ่งในชุมชนของตำบลตะนาวศรี ที่เป็น 1 ใน 4 ตำบลของอำเภอสวนผึ้ง อยู่ห่างจากอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีประมาณ 63 กิโลเมตร พื้นที่ในตำบลมีทั้งหมดประมาณ 133,375 ไร่ พื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 9,000 ไร่ หรือประมาณ 14.4 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบสูง เป็นภูเขาและหุบเขาส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณ พบมากในบริเวณเนินเขาและยอดเขา มีลักษณะเด่นประกอบด้วยไม้ไผ่เป็นส่วนใหญ่ เช่น ไผ่ชางนวล ไผ่ป่า ไผ่รวก ฯลฯ ไม้ไผ่จึงเป็นไม้เด่นมากกว่าไม้ยืนต้นอื่นๆ ซึ่งเมื่อในพื้นที่เต็มไปด้วยไม้ไผ่หลากหลายชนิด ทางผู้จัดทำตลาดโอะปอยจึงได้นำมาประยุกต์ใช้ในตลาดชุมชนและผลิตภัณฑ์ชุมชน ทางทิศตะวันตกติดต่อกับเทือกเขาตะนาวศรีซึ่งกันชายแดนไทยพม่า ฤดูฝนมีฝนตกชุกในช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคม ของทุกปี ฤดูหนาวมีอุณหภูมิโดยเฉลี่ยระหว่าง 13-36 องศาเซลเซียส เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของอำเภอสวนผึ้งและจังหวัดราชบุรี ตลาดโอะปอย ได้ถือกำเนิดเกิดขึ้นจากความร่วมมือร่วมใจระหว่างผู้ประกอบการ ชุมชน วัด โรงเรียน รวมถึงภาครัฐท้องถิ่น ในปี พ.ศ.2562 ที่ได้เล็งเห็นถึงจุดเด่นทางวัฒนธรรมของชุมชน อีกทั้งยังต้องการที่จะส่งเสริมในเรื่องของการสร้างรายได้แก่ชุมชนและช่วยเหลือชุมชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงได้ร่วมมือกันสร้างตลาดวิถีชุมชนขึ้นมาโดยใช้ชื่อว่า ตลาดโอะปอย ซึ่งมาจากภาษากะเหรี่ยงที่แปลว่า พักผ่อน ประชาชนส่วนใหญ่ของตำบลตะนาวศรี ในชุมชนบ้านท่ามะขามนั้น ประมาณ 90% เป็นชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยง ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เลี้ยงสัตว์และรับจ้างทั่วไป มีรายได้ เฉลี่ยต่อหัว 30,000 บาท ต่อปี มีครัวเรือนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ความยากจนถึง 80% ของครัวเรือนทั้งหมด ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาเรื่องของที่ดินทำกิน เงินลงทุน ภาระหนี้สิน เนื่องจากขาดความรู้และการวางแผน ไปจนถึงไม่มีทักษะ ในการประกอบอาชีพ อีกทั้งตลาดในพื้นที่ไม่สามารถตอบสนองหรือรองรับผลผลิตหรือสินค้าได้ทั้งหมด ทำให้ประชาชนต้องรับภาระค่าขนส่งผลผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น

ตำบลตะนาวศรี มีพื้นที่ป่า 65% ของพื้นที่ทั้งหมด อยู่ในความดูแลของป่าไม้จังหวัดราชบุรี ควรค่ากับการจัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และวัฒนธรรม ด้วยความที่ขาดการประชาสัมพันธ์และการบริหารจัดการที่ถูกต้องและความไม่ชัดเจนระหว่างแนวเขตป่าอนุรักษ์กับที่อยู่อาศัย ที่ทำกินของคนในพื้นที่

ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการบุกรุกพื้นที่ป่าในการทำมาหากิน ล่าสัตว์ และหาของป่ากันอยู่ ซึ่งชุมชนกะเหรี่ยงเรียกพื้นที่ทำกินของชุมชนว่า ไร่หมุนเวียน (Rotational farming)

ไร่หมุนเวียน คือพื้นที่ป่าทำมาหากินของชุมชนเป็นระบบการผลิตพื้นบ้านของคนกะเหรี่ยงและกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่อยู่บนที่สูงในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และที่อื่นๆ โดยประยุกต์จากกระบวนการของนิเวศป่าเขตร้อนขึ้นด้วยการทำการผลิตในระยะสั้นและปล่อยพักฟื้นระยะยาวจนผืนดินคืนความสมบูรณ์แล้วจึงวนกลับมาทำที่เดิม ไร่หมุนเวียนไม่เพียงเป็นระบบการผลิตอาหารที่มีประสิทธิภาพเท่านั้น แต่ยังเป็นอัตลักษณ์วัฒนธรรมของคนกะเหรี่ยงที่แฝงไว้ด้วยมโนทัศน์นิเวศวัฒนธรรม องค์ความรู้ชาติพันธุ์นิเวศ ระบบการจัดการทรัพยากรส่วนรวม และระบบการผลิตเชิงศีลธรรมเพื่อการยังชีพอย่างมั่นคง ไร่หมุนเวียนเริ่มประสบปัญหาตั้งแต่การเกิดรัฐ-ชาติไทยสมัยใหม่ที่น่าเอาวิทยาศาสตร์เชิงพาณิชย์ว่าด้วยการจัดการป่าและการเกษตรเข้ามาพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรให้สูงสุดตามแนวทางระบบทุนนิยม ไร่หมุนเวียนถูกมองว่าเป็นระบบการผลิตที่ล้าหลังไม่มีประสิทธิภาพ กระทบต่อป่าไม้ที่เป็นแหล่งทรัพยากรอันมีค่าของรัฐ ขัดกับหลักกรรมสิทธิ์ที่ดินปัจเจก เป็นวิถีของกลุ่มชาติพันธุ์บนที่สูงตามแนวชายแดนที่ถูกสงสัยว่าไม่ใช่คนไทย และอาจเป็นภัยต่อความมั่นคง ในภาวะที่โลกและประเทศชาติกำลังประสบปัญหาการพัฒนาที่ทำลายระบบนิเวศ ขาดมโนทัศน์ องค์ความรู้ใหม่ที่จะทำการผลิตและดำรงชีพที่เกื้อกูลต่อระบบนิเวศ เครือข่ายกะเหรี่ยงจึงเสนอให้ไร่หมุนเวียนเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติและของโลก เพื่อเป็นต้นแบบของการสร้างความเป็นธรรมทางนิเวศให้แก่โลกใบนี้

ในงานวิจัยนี้ต้องการเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและชุมชนในการสร้างกลไกการจัดการพื้นที่ภูมิทัศน์นิเวศเศรษฐกิจ วัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน และเปิดให้ภาคีที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารพื้นที่ฟูไร่หมุนเวียนเพื่อเป็นมรดกทางภูมิปัญญาวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องเนื่องจากไร่หมุนเวียนทำหน้าที่ผลิตอาหารเพื่อยังชีพและหน้าที่เผยแพร่เชิงวัฒนธรรมสร้างรายได้และอาชีพให้กับชุมชน เนื่องจากชุมชนและพื้นที่ในชุมชนมีศักยภาพเพียงพอทั้งในด้านบริบทของพื้นที่ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชาวกะเหรี่ยงสามารถสร้างจุดขายในด้านการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมที่สามารถยกระดับเศรษฐกิจความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดีขึ้นและการสร้างแนวทางการใช้พื้นที่ร่วมกับภาครัฐซึ่งจะช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของภาครัฐในการแก้ปัญหาที่ดินทำกินของชุมชนได้ดียิ่งขึ้น

พื้นที่เป้าหมายการวิจัยในโครงการวิจัยนี้คือบ้านท่ามะขามและชุมชนโดยรอบของตำบลตะนาวศรีซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายแห่ง มีประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย น่าสนใจ มีแนวโน้มน้ำและกระแสตอบรับจากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี โดยมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจดังนี้

- ตลาดโอ๊ะป่อย ตลาดที่เป็นจุดศูนย์กลางทางวัฒนธรรมระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยว เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่เพิ่งเปิดในปี 2562 มีชื่อเสียงเป็นจุดที่ควรมาพักผ่อนหรือมาใช้ชีวิตท่องเที่ยว มี

ทั้งบรรยากาศธรรมชาติที่โอบล้อมด้วยภูเขาและแม่น้ำลำภาชีที่ไหลผ่านตลอดทั้งปี อีกทั้งยังมีสินค้าจากชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยงในพื้นที่ มีทั้งอาหารพื้นบ้านของชาวกะเหรี่ยง และสินค้าหัตถกรรมที่เป็นภูมิปัญญาของคนในชุมชน

- แก่งส้มแมวสวนป่าสิริกิติ์ ศูนย์รวมพันธุ์ไม้นานาชนิด เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม มีแม่น้ำลำภาชีไหลผ่านเป็นแก่งหิน เต็มไปด้วยโขดหินสลับซับซ้อนอยู่กลางแม่น้ำ เป็นสถานที่นิยมของนักท่องเที่ยว

จุดชมวิวยักษ์คอกหมู จุดชมวิวยุคสุดเขตประเทศไทย ซึ่งเป็นที่ตั้งของกองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ 137 อีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวประจำตำบลตะนาวศรีและอำเภอสวนผึ้งที่ขึ้นชื่อ จุดที่ทำให้ได้รับความสนใจจากผู้ที่มาเยือนคือ สามารถชมวิวยักษ์คอกหมูของทิวเขาในฝั่งประเทศพม่าได้ไกลสุดลูกหูลูกตา หากยิ่งรับชมในช่วงเช้า อากาศที่สถานที่แห่งนี้จะดีมาก สามารถมองเห็นกลุ่มหมอกค่อยๆ เคลื่อนตัวผ่านทิวเขาด้านล่าง นอกจากนี้ยังมี จุดให้ชมพระอาทิตย์ขึ้นและตกอีกด้วย

ชุมชนกะเหรี่ยงบ้านท่ามะขามและใกล้เคียงมีการรวมกลุ่มเพื่อผลิตสินค้า อาหารพื้นถิ่น พืช ผัก ผลไม้ สินค้าแปรรูป หัตถกรรมจักสาน และเครื่องประดับจากวัฒนธรรมชุมชน มีการจำหน่ายเครื่องจักสาน รูปทรงแปลกตา เช่น พัด สานด้วยไม้ไผ่เป็นเส้นขนาดเล็กนำมาสานเป็นรูปร่างทั้งเล็กใหญ่ไว้สำหรับพัดผลิตภัณฑ์กะลาลูกเล็ก ๆ เป็นวัสดุเหลือใช้ที่นำมาประดิษฐ์เป็นกระบายตักน้ำในสมัยโบราณ ร้านเครื่องประดับทำจากเม็ดเงินแท้ที่ชาวกะเหรี่ยงนำมาวางจำหน่ายทั้งสร้อยข้อมือ สร้อยคอ ต่างหู เข็มกลัด ติดเสื้อ รวมทั้งเสื้อผ้าชุดชนเผ่ากะเหรี่ยงทอมือลวดลายสีสันแปลกตาสดใส มีทั้งเสื้อ ผ้าถุง โสร่ง ผ้าแบบผืนสามารถนำไปตัดเย็บเป็นชุดเสื้อผ้าไว้ใส่ทำงาน ซึ่งส่วนใหญ่นำวัตถุดิบมาจากป่าธรรมชาติในชุมชนซึ่งอุดมด้วยพืชพันธุ์ที่หลากหลายโดยเฉพาะไม้ไผ่ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ชุมชนประสบปัญหาการขายผลิตภัณฑ์ได้ไม่ดีเท่าที่ควรสินค้าที่ผลิตขึ้นมายังมีรูปแบบที่ไม่ตอบโจทย์ท้องตลาดทั้งในและนอกประเทศและยังขาดเครื่องมือองค์ความรู้อุปกรณ์ที่จะช่วยในเรื่องของการเพิ่มศักยภาพการผลิตที่มีความหลากหลายของรูปแบบซึ่งพื้นที่ของชุมชนมีทรัพยากรธรรมชาติ อัตลักษณ์ของพื้นที่ และผลิตภัณฑ์อยู่มากแต่ไม่ได้รับความนิยมนิยมนรูปแบบการจัดการบริการและการท่องเที่ยวในชุมชนไม่ชัดเจนขาดความน่าสนใจ โดยความต้องการของชุมชนที่ต้องการพัฒนานวัตกรรมชุมชนจากฐานทุนทรัพยากรและผลิตภัณฑ์ชุมชนส่งเสริมพื้นที่ท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจชุมชนมีดังนี้

1) ยกระดับรูปแบบการสร้างงานและการสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์ชุมชนและการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมแก่ประชากรในชุมชนบนพื้นฐานของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว

2) พัฒนาพื้นที่ชุมชนเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สร้างสรรค์รองรับความต้องการของตลาด Eco Product ที่ตอบสนองการใช้สอยในที่พักอาศัย สำนักงาน หรือการพาณิชย์ และเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

3) พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยียกระดับเทคนิคการผลิตรูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ให้มีความโดดเด่นมีอัตลักษณ์ของชุมชนกะเหรี่ยงและได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์

4) ต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญา วิถีชีวิตท้องถิ่นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้ก่อการสร้างรายได้ในชุมชน

5) ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและเทคนิควิศวกรรมที่เหมาะสมสู่การสร้างต้นแบบเครื่องจักรเพื่อใช้ในการทุนแรงและลดต้นทุนในการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับชุมชนอื่นๆ

6) สร้างกระบวนการในการเพิ่มทักษะการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การแปรรูป และสร้างบรรจุภัณฑ์แบบพึ่งพาตนเอง จากการบูรณาการองค์ความรู้และเทคโนโลยี

7) พัฒนารูปแบบวิถีและช่องทางการจัดจำหน่ายของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาผ่านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดการตลาดที่ทันสมัยครอบคลุมทุกช่องทาง

8) การสร้างทักษะพัฒนามาตรฐานในการรองรับนักท่องเที่ยวให้มากยิ่งขึ้นของแรงงานในชุมชนสามารถส่งต่อความเป็นท้องถิ่นหรือความเป็นชุมชนกะเหรี่ยงให้คนที่มาเยือนสัมผัสและเข้าถึงได้ เพื่อสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์และการท่องเที่ยว

9) ศูนย์เรียนรู้ที่ให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผสมผสานการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมจากการวางผังทางภูมิสถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรมในชุมชนโดยใช้วัสดุในท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการสร้างรายได้ในชุมชน

10) รูปแบบการวางระบบท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมโดยใช้ทรัพยากรของชุมชนให้สอดคล้องกันบนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

11) วิธีการจัดการขยะและวัสดุเหลือทิ้งในชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในชุมชน

12) มีการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ตลาดโอท็อปและพื้นที่โดยรอบชุมชนให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ในปัจจุบันการประกอบธุรกิจทุกระดับไม่ได้ยากหรือง่ายเหมือนในอดีตเพียงแต่ผู้ประกอบการต้องรู้จักพฤติกรรมความต้องการของผู้บริโภคและกระแสเปลี่ยนแปลงของโลก เนื่องจากเราไม่ได้ผลิตและขายเพื่อตอบสนองตลาดภายในประเทศเท่านั้นแต่เรายังมีการขายระหว่างประเทศด้วย โดยเฉพาะผู้บริโภคในประเทศพัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป หรือ ญี่ปุ่น ต่างต้องการสินค้าที่มีคุณภาพดี ได้มาตรฐานสากล มีความปลอดภัยในการบริโภคสูง ผลิตภัณฑ์ไม่มีสารพิษตกค้าง ผลิตสินค้า โดยไม่มีการกด

ชี้แรงงาน ใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่า ใช้พลังงานโดยไม่สิ้นเปลือง และใช้เทคโนโลยีการ จัดการที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมน้อยที่สุด ในอดีตที่ผ่านมาชุมชนหรือผู้ประกอบการมักจะผลิตสินค้าที่ตนมีความถนัด โดยไม่สนใจว่าผู้บริโภค หรือตลาดต้องการหรือไม่ ผลิตแล้วสามารถขายได้จนกระทั่งมีคู่แข่งในสายการผลิตเดียวกันเกิดขึ้นมาก จึงเกิดสินค้าล้นตลาดขายไม่หมด เมื่อนั้นบทบาทของผู้บริโภคจึงมีความสำคัญขึ้น ผู้ประกอบการจึงต้องผลิตสินค้าตามความต้องการของตลาด เกิดการแข่งขันทรัพยากรการผลิต การลดต้นทุนใช้ทรัพยากร (สารเคมีหรืออื่นๆ) และทิ้งซากผลิตภัณฑ์ใช้แล้วทิ้ง โดยไม่คำนึงถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมและภาวะโลกร้อนที่จะตามมาในอนาคต เมื่อมนุษยชาติเป็นผู้สร้างให้เกิดภาวะโลกร้อน และแนวโน้มการบริโภคที่เน้นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีเป็นมิตรต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม กระแส Eco Product จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับธุรกิจในยุคปัจจุบัน ผู้ประกอบการจึงต้องผลิตสินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม หรือผลิตภัณฑ์สีเขียว (Green Product) ซึ่งประกอบด้วย 4R คือ การลดของเสีย (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) การนำมาปรับใช้ใหม่ (Recycle) และการซ่อมบำรุง (Repair) เพื่อเข้าสู่กระบวนการ ตลาดแบบการตลาดสีเขียว (Green marketing) ซึ่งชุมชนและผู้ประกอบการจะต้องมีจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ กระบวนการผลิต ดูแลสภาพแวดล้อมให้คงอยู่และปลอดภัย

ในตลาดต่างประเทศตลาด Eco Product มีแข่งขันกันอย่างรุนแรงมากจะเป็นเรื่องของผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ โดยเฉพาะบรรจุภัณฑ์เพราะภาชนะเหล่านี้เมื่อใช้ไปแล้วทิ้งไปธรรมชาติจะย่อยสลายได้ในเวลาที่ต่างๆ กัน เช่น แก้วจะย่อยสลายในเวลาสั้นกว่าพลาสติคใช้เวลาหลายพันปี ส่วนโลหะใช้เวลาเพียงร้อยปี และกระดาษใช้เวลาเพียงสิบปีเท่านั้น ดังนั้น ผู้ผลิตที่ใช้วัสดุผลิตบรรจุภัณฑ์ที่ย่อยสลายเร็วกว่าย่อมได้เปรียบคู่แข่งในแง่การตลาด Eco Product มากกว่า เพราะความต้องการบริโภคผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดการตลาดสีเขียวชุมชนและผู้ประกอบการจะประกอบธุรกิจได้อย่างยั่งยืนจะต้องทำ Eco Design เนื่องจากมี ความสำคัญต่อการค้าและการส่งออก จะเห็นได้จากประเทศคู่ค้าหลักที่สำคัญของไทย เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ต่างให้ความสำคัญเรื่องสิ่งแวดล้อมมาก ถึงกับออกกฎระเบียบทางการค้าที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่น ระเบียบว่าด้วยการจัดการเศษเหลือทิ้งจากผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ หรือที่ เรียกว่า กฎ WEEE ระเบียบว่าด้วยการจำกัดการใช้สารอันตรายบางชนิดจากผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์ กฎ RoHS ระเบียบว่าด้วยการจัดการซากของยานยนต์ หรือที่เรียกว่า กฎ ELV ซึ่งมาตรการเหล่านี้ส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยต้องเข้ามารับผิดชอบต่อตรง Eco Design จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการแสดงความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ ปัจจุบันมีหน่วยงานของรัฐ องค์กรอิสระ และสถาบันการศึกษาหลายแห่งที่มีการศึกษา และการพัฒนาองค์ความรู้ด้าน Eco Design เพื่อเผยแพร่สู่ภาคธุรกิจมากขึ้นการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่ใช้ในครัวเรือนหรือสำนักงานที่ยืดอายุการใช้งานได้ยาวนานขึ้นเพื่อลดการฝังกลบขยะปราศจากโลหะหนัก เช่น ตะกั่ว พลวง โครเมียม และ แคดเมียม ทำให้ปลอดภัยในกระบวนการทำลายเพราะไม่เกิดสารไดออกซิน และไม่มี

การระเหยออกมาของ ไอสารโลหะหนัก ประกอบกับเมื่อผู้บริโภคได้เห็นฉลากสีเขียวบนผลิตภัณฑ์ จะได้ทราบว่าตนสามารถเลือกซื้อสินค้าได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ ในส่วนผู้ผลิตจะได้รับประโยชน์ในรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการยกระดับคุณภาพสินค้าจากส่วนแบ่งตลาด Eco Product เนื่องจากเป็นที่นิยมเพิ่มขึ้น และยังช่วยผลักดันให้ผู้ผลิตรายอื่นหรือคู่แข่งต้องปรับปรุงคุณภาพสินค้าของตนตามไปด้วย Eco Product จึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยป้องกันรักษาสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนและลดภาวะโลกร้อนผ่านการผลิตและการบริโภคของประชาชน

ซึ่งความจำเป็นที่จะต้องเข้ามาแก้ไขปัญหาในพื้นที่เพราะประชาชนในเขตพื้นที่บ้านท่ามะขาม ตำบลตะนาวศรี ส่วนใหญ่เป็นชาวกะเหรี่ยงประกอบอาชีพเกษตรกรรมและผลิตภัณฑ์จากป่าประสบปัญหาเรื่องที่ดินทำกินผลิตภัณฑ์ที่ขายได้ไม่มีราคาไม่มีแนวทางรูปแบบที่ชัดเจนแต่มีต้นทุนด้านทรัพยากรและวัฒนธรรมชุมชนและการลดลงของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชน ประชาชนรุ่นหนุ่ม-สาวทำงานรับจ้างทั่วไปและเป็นลูกจ้างอยู่ในพื้นที่และตำบลใกล้เคียงปัจจุบันตกงานกันมากเนื่องจากเลิกจ้างตามภาวะเศรษฐกิจซบเซาและวิกฤติโรคโควิดทำให้เกิดแรงงานในพื้นที่ไม่มีงานและไม่มีรายได้เข้ามาในชุมชน ซึ่งคณะผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญที่ต้องการสร้างรายได้ให้กับชุมชนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนโดยใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนซึ่งจะมีการพัฒนาศักยภาพที่สำคัญโดยผ่านกระบวนการวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมดังนี้

1. โครงการต้นน้ำ ที่ต้องศึกษาสภาพปัญหาความต้องการและวิเคราะห์ศักยภาพทรัพยากรในชุมชนเชิงลึกเพื่อสร้างรูปแบบแนวทางการพัฒนาวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยชุมชนเพื่อวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดว่าควรมีทิศทางใดโดยเจาะเป้าหมายความต้องการของผู้บริโภคและการรักษาอัตลักษณ์ชุมชนเดิมให้คงอยู่ สร้างรูปแบบการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม สร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนกะเหรี่ยงและการบริการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในชุมชน ยกย่องคุณภาพของทรัพยากรให้อยู่ในมาตรฐานระดับตลาด Eco Product ที่สร้างรายได้ให้แก่ชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม ผ่านโครงการวิจัยย่อยที่ 1,2

2. โครงการกลางน้ำ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกับชุมชนในการสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม สร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนกะเหรี่ยงและการบริการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในชุมชน พัฒนาระดับผลิตภัณฑ์และบริการในชุมชนให้มีมาตรฐานระดับสากลเป็น Eco Product โดยการร่วมกันสร้างนวัตกรรมระหว่างชุมชนและคณะผู้วิจัยมีการพัฒนาทักษะเดิม (Reskill) และการสร้างทักษะใหม่ (Upskill) ตั้งแต่ขั้นตอนพื้นฐานตลอดจนการวางแผนออกแบบที่ตอบสนองประโยชน์ใช้สอยในทุกมิติ กระบวนการผลิตการบริการที่ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ยังดำรงความเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนกะเหรี่ยงให้ชัดเจน จนถึงการรีแบรนด์ตั้งให้เป็นที่ยอมรับและสร้างช่องทางตลาดที่หลากหลายใช้ระบบออนไลน์มาช่วยในการเผยแพร่สินค้าและบริการสู่ระดับนานาชาติและ

เทคนิคการจัดส่งและ Packaging ที่แข็งแกร่งเพื่อความปลอดภัยและลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งผ่านการถ่ายถอดและการอบรมปฏิบัติการของงานวิจัยที่แล้วเสร็จ ผ่านโครงการวิจัยย่อยที่ 1,2

3. โครงการปลายน้ำ จัดการองค์ความรู้ แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยี การสร้างเครือข่ายอาชีพ การติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมหลังการดำเนินงานวิจัยแล้วเสร็จเพื่อพัฒนาสู่ชุมชนต้นแบบเพื่อเป็นแหล่งส่งเสริมการเรียนรู้การท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม จัดการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ผ่านโครงการวิจัยย่อยที่ 3

หลังจากงานวิจัยแล้วเสร็จเกิดต้นแบบการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่อย่างตรงจุดลดความเหลื่อมล้ำ การกระทบกระทั่งของภาครัฐและชุมชนสร้างแนวทางที่ยอมรับร่วมกันสามารถยกระดับเศรษฐกิจสร้างรายได้ในชุมชนให้เห็นเป็นรูปธรรมจากฐานทุนทรัพยากรและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชุมชน ซึ่งถูกนำมาแก้ปัญหาผ่านงานวิจัยในโครงการต่างๆตั้งแต่กระบวนการแรกที่สำคัญที่สุดในการวิเคราะห์ศักยภาพของชุมชนทั้งทรัพยากรและรายได้ ช่องทางการทำกินที่ประสบปัญหาเพื่อสร้างแนวทางกลยุทธ์ที่จะสามารถแก้ปัญหาที่ตรงจุดตามความต้องการของชาวบ้านและชุมชนอย่างแท้จริงหลังจากนั้นนำข้อมูลมาสร้างนวัตกรรมต่างๆตามหัวข้องานวิจัยเพื่อสร้างแนวทางและเครื่องมือให้ชาวบ้านและชุมชนใช้ในการพัฒนาทักษะที่ประยุกต์ผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ของชุมชนและเทคโนโลยีเพื่อยกระดับผลผลิตและทรัพยากรต่างๆในชุมชนให้ตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product ที่สามารถขายได้จริงมีการปรับเปลี่ยนตามกระแสธุรกิจของโลกโดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง สร้างช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลายใช้ระบบออนไลน์ให้เป็นประโยชน์ก่อเกิดอาชีพและการลงทุนใหม่ โดยใช้หลักการของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียวเพื่อให้ชุมชนเลี้ยงตัวเองได้อย่างมั่นคง

โดยมีคำถามของงานวิจัยดังนี้การแก้ปัญหาเชิงพื้นที่ของชุมชนกะเหรี่ยงที่เกิดปัญหากับทางภาครัฐสามารถนำแนวทางการใช้ประโยชน์ร่วมกันในการสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ Eco Product จากไร่หมุนเวียนของชุมชน ก่อเกิดเป็นรายได้ให้กับชุมชนสามารถเลี้ยงตัวเองได้โดยไม่ต้องทำไร่เลื่อนลอยและสามารถอยู่บนแนวทางของการยอมรับได้ของภาครัฐ

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 พัฒนาศักยภาพไร่หมุนเวียนและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สู่การเป็นชุมชนการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพื่อยกระดับรายได้การท่องเที่ยวเมืองรอง บนพื้นฐานของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ

ชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว ในการจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ชุมชนบ้านท่ามะขาม ตลาคโด๊ะปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

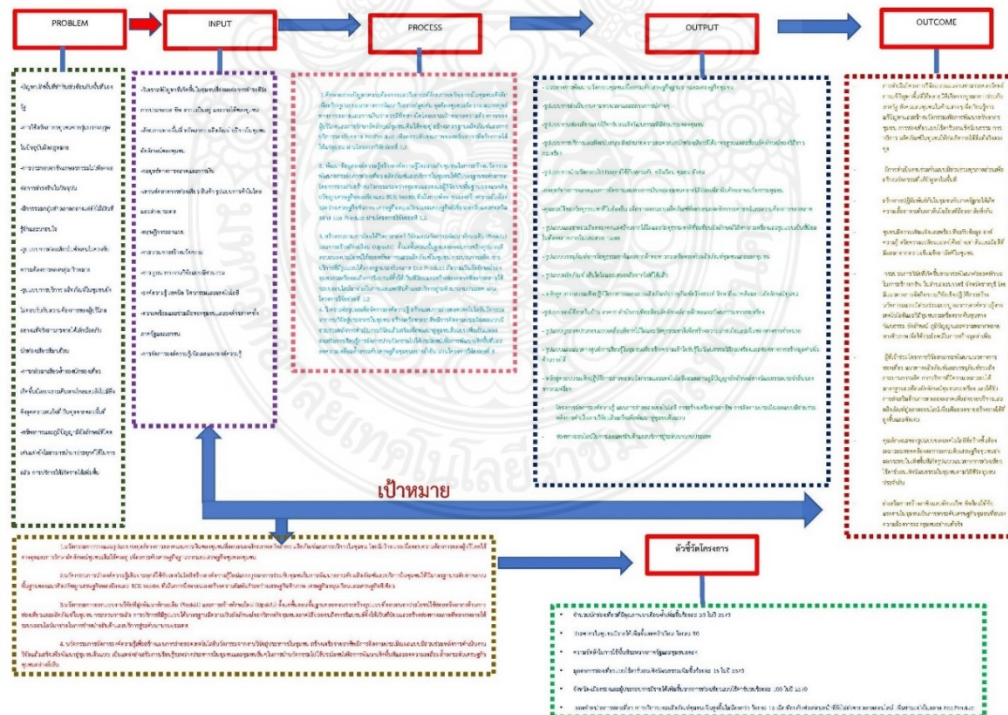
1.2.2 ส่งเสริมการสร้างทักษะใหม่ (Upskill) และพัฒนาทักษะเดิม (Reskill) ในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว การบริการและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว สู่การพัฒนาเป็นการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ Eco Product ของชุมชน โดยใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมการออกแบบ

1.2.3 สร้างรายได้ให้กับชุมชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 80 จากการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว การบริการและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว สู่รูปแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ Eco Product ของชุมชน

1.2.4 ร้อยละของจังหวัดเมืองรองมีรายได้ของพื้นที่เป้าหมายเพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำเชิงวัฒนธรรม ที่ใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรม (ร้อยละ 100 ในปีพ.ศ.2570)

1.2.5 จำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพกลับมาเยือนซ้ำ โดยเกิดจากการการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ในปีพ.ศ.2570)

1.3 กรอบการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แสดงลักษณะของกรอบการวิจัย

1.4 สมมติฐานงานวิจัย

การแก้ไขปัญหาความยากจนแบบตรงจุดในการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ บนพื้นฐานของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว โดยการสร้างนวัตกรรมชุมชนแบบมีส่วนร่วมจากฐานทุนทรัพยากรและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม การบริการ และผลิตภัณฑ์ที่สนองตลาด Eco Product สามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งสร้างความเข้าใจร่วมกันบนพื้นฐานการยอมรับระหว่างภาครัฐกับชุมชนช่วยสร้างอาชีพยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและเศรษฐกิจของเมืองรองให้สูงขึ้นของชุมชนกะเหรี่ยงบ้านท่ามะขาม ตำบลตะนาวศรี อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ได้อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ศึกษาสภาพปัญหาความต้องการและวิเคราะห์ศักยภาพทรัพยากรในชุมชนเชิงลึกเพื่อสร้างรูปแบบแนวทางการพัฒนาวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยชุมชนเพื่อวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดและการเงินว่าควรมีทิศทางใดโดยเจาะเป้าหมายความต้องการของผู้บริโภคและการรักษาอัตลักษณ์ชุมชนเดิมให้คงอยู่สร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการบริการรองรับการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด EcoProduct เพื่อยกระดับคุณภาพของทรัพยากรที่สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

1.5.2 พัฒนาข้อมูลองค์ความรู้สร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกับชุมชนในการสร้างนวัตกรรมพัฒนาระดับการท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์และบริการในชุมชนให้มีมาตรฐานระดับสากล โดยการร่วมกันสร้างนวัตกรรมระหว่างชุมชนและคณะผู้วิจัยบนพื้นฐานของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียวรองรับและส่งเสริมตลาด Eco Product

1.5.3 สร้างกระบวนการโดยใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมพัฒนาทักษะเดิม (Reskill) และการสร้างทักษะใหม่ (Upskill) ตั้งแต่ขั้นตอนพื้นฐานตลอดจนการสร้างรูปแบบที่ตอบสนองประโยชน์ใช้สอยทรัพยากรและผลิตภัณฑ์ในชุมชน กระบวนการผลิต การบริการที่มีรูปแบบได้มาตรฐานรองรับตลาด Eco Product มีความเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนกะเหรี่ยงจนถึงการรีแบรนด์ตั้งให้เป็นที่ยอมรับและสร้างช่องทางตลาดที่หลากหลายใช้ระบบออนไลน์มาช่วยในการเผยแพร่สินค้าและบริการสู่ระดับนานาชาติ

โดยการพัฒนาทักษะเดิม (Reskill) และการสร้างทักษะใหม่ (Upskill) ผ่านกระบวนการสร้างนวัตกรรมจากการวิจัยในแต่ละโครงการย่อยทั้ง 3 โครงการที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียวมีดังนี้

โครงการวิจัยย่อยที่ 1

โครงการสำรวจรูปแบบและพัฒนาฝักรูปภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน

โครงการวิจัยย่อยที่ 2

โครงการพัฒนาเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่ายสร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติในชุมชนรองรับความต้องการของตลาด Eco Product เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

โครงการวิจัยย่อยที่ 3

โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการองค์ความรู้ สร้างสื่อใหม่ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์พัฒนาพื้นที่ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน

โครงการย่อยทั้ง 3 โครงการมีความมุ่งเน้นในการยกระดับทักษะการประกอบอาชีพให้ชุมชนนำไปประยุกต์ใช้ในการยกระดับเศรษฐกิจเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและรองรับตลาด Eco Product โดยมีเป้าหมายดังนี้

1. การพัฒนาทักษะเดิม (Reskill)

- พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเดิมสู่การท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม
- พัฒนารูปแบบการบริการ สิ่งสนับสนุน สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อสร้างมาตรฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยว
- พัฒนาทักษะวิธีการปลูกไม้และวัสดุธรรมชาติที่นำมาทำผลิตภัณฑ์เดิมให้มีวิธีการบำรุงรักษาให้ได้ขนาดและมาตรฐานที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบ
- พัฒนาทักษะวิธีการปลูกไม้และพืชที่นำมาทำผลิตภัณฑ์ทดแทนเพื่อสร้างสมดุลธรรมชาติในชุมชนและความเพียงพอในการหมุนเวียนวัตถุดิบ
- พัฒนาเทคนิควิธีการจัดการเตรียมวัตถุดิบก่อนนำมาทำผลิตภัณฑ์เพื่อความแข็งแรงคงทนต่อการใช้งาน
- พัฒนาทักษะวิธีการขึ้นรูปจากภูมิปัญญาเดิมในท้องถิ่นให้มีการบูรณาการองค์ความรู้และเทคโนโลยีการผลิตให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์

- พัฒนาเทคนิควิธีการจัดการวัสดุเหลือทิ้งหลังจากการแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้เกิดประโยชน์สร้างรายได้กลับเข้ามาในชุมชน

2. การสร้างทักษะใหม่ (Upskill)

- พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมให้ทันสมัยตอบโจทย์ความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ยังคงเอกลักษณ์ความเป็นวิถีชาวกะเหรี่ยง
- พัฒนารูปแบบการบริการ สิ่งสนับสนุน สิ่งอำนวยความสะดวกให้ทันสมัยโดยใช้ภูมิปัญญาและทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นประยุกต์กับเทคโนโลยีเพื่อสร้างมาตรฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยว แต่ยังคงเอกลักษณ์ความเป็นวิถีชาวกะเหรี่ยง
- พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความทันสมัยตอบสนองการใช้สอยในที่พักอาศัย สำนักงาน หรือการพาณิชย์ มี Detail ของผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ ชุมชนสร้างความน่าสนใจให้กับกลุ่มผู้บริโภคและตลาด ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาประกอบได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- พัฒนารูปแบบเทคนิควิธีการผลิตให้พร้อมสู่กระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- พัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าของผลิตภัณฑ์และการขนส่งที่ปลอดภัย
- พัฒนารูปแบบวิธีการขนส่งเพื่อช่วยลดต้นทุนและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ก่อนถึงลูกค้า
- พัฒนารูปแบบเทคนิคและช่องทางการตลาดที่เปิดกว้างสู่สากลในรูปแบบออนไลน์
- พัฒนาทักษะด้านดิจิทัลเบื้องต้นให้กับชุมชนในการใช้เป็นเครื่องมือค้นหาข้อมูลความรู้ นำไปปรับใช้ในอาชีพและการดำรงชีวิตประจำวัน

5.4 วิเคราะห์สรุปผลเพื่อจัดการองค์ความรู้ สร้างแผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีนวัตกรรมจากงานวิจัยสู่ประชากรในชุมชน สร้างเครือข่ายอาชีพมีการติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมหลังการดำเนินงานวิจัยแล้วเสร็จเพื่อพัฒนาสู่ชุมชนต้นแบบเพื่อเป็นแหล่งส่งเสริมการเรียนรู้การจัดการนวัตกรรมการไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ตลอดจนเผยแพร่ผลงานวิจัย วิธีการเผยแพร่ผลงานโดย การแสดงผลงาน ตีพิมพ์เผยแพร่ทางวารสารระดับชาติ/ระดับนานาชาติ จดสิทธิบัตรด้านรูปแบบการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและการออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ตามแนวความคิดที่วางไว้

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ด้านวิชาการ คือ ได้กลุ่มผู้ที่สนใจด้านองค์ความรู้วิชาการนำรูปแบบ ทักษะเทคนิค วิธีการจากนวัตกรรมชุมชนจากงานวิจัยทั้งหมดแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนไปประยุกต์ใช้และเผยแพร่เป็นแนวทางในการช่วยแก้ปัญหาในพื้นที่ชุมชนต่อไปชุมชนสามารถประกอบอาชีพดำรงชีวิตอยู่ได้และมีรายได้กลับเข้ามาจำนวนการใช้อ้างอิงตามหลักวิชาการเพื่อต่อยอดงานวิชาการหรืองานวิจัยวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้นมีน้ำหนักและคุณค่าในวงวิชาการ สามารถสร้างผลกระทบด้านวิชาการเพิ่มมากขึ้น

1.6.2 ด้านสังคม คือ สามารถสร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างภาครัฐและชุมชนในการใช้ประโยชน์ที่ดินในการทำกินแบบการยอมรับทั้งสองฝ่าย เกิดเครือข่ายอาชีพระหว่างชุมชนต่างๆ ที่มีความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิต มีมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินการโดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ ตลอดจนการร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน เผยแพร่ข่าวสารการตลาดแรงงานที่ทันสมัยให้กับเครือข่ายอาชีพ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านข้อมูลองค์ความรู้ซึ่งกันและกันเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างเห็นผลทั่วทั้งจังหวัด

1.6.3 ด้านนโยบาย คือ

- ได้แผนการถ่ายทอดองค์ความรู้และเป็นพื้นฐานองค์ความรู้ที่จะพัฒนาต่อไปให้เข้ากับยุคสมัยและสภาวะการณ์ต่างๆ ซึ่งอาจจัดตั้งเป็นศูนย์เรียนรู้ของชุมชนที่มีการบริหารร่วมกันระหว่างชุมชนกับหน่วยงานของรัฐที่เกื้อหนุนกัน ตรวจสอบซึ่งกันและกันได้ ร่วมกันในการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ออกมาเพื่อแก้ปัญหาในพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรมและตรงจุดตอบสนองการแก้ปัญหาของชุมชนหรือสังคมที่แม่นยำก่อให้เกิดการสร้างรายได้ในชุมชนได้อย่างยั่งยืน
- มีการนำเทคโนโลยี ข่าวสาร สิ่งที่เกี่ยวข้องในนวัตกรรมที่จะเพื่อพัฒนาแผนกลยุทธ์และการตลาดให้ทันสมัยช่วยยกระดับรายได้ให้กับชุมชนในสภาวะการณ์ต่างๆ ได้เกิดการแลกเปลี่ยนทักษะซึ่งกันและกันสร้างองค์ความรู้ใหม่ไม่หยุดนิ่ง สร้างความต่อเนื่องของการพัฒนางานวิจัยให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ เป็นองค์ความรู้ในการสร้างรายได้สร้างอาชีพให้กับ ชุมชน สังคมต่อไป
- เกิดเครือข่ายอาชีพเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ มีวิธีการดำเนินการโดยการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ องค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ ตลอดจนการศึกษา ข่าวสาร

การตลาดแรงงานที่ทันสมัยให้กับเครือข่าย อาชีพแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้าน ข้อมูลองค์ความรู้ซึ่งกันและกัน การสร้างเครือข่ายอาชีพเปิดโลกทัศน์แห่งการศึกษา ที่ไม่เคยหยุดนิ่งเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลาให้ทันกับยุคสมัยเพื่อนำมาปรับใช้กับองค์ ความรู้เดิมที่มีอยู่ สร้างเสริมประสบการณ์ในแง่มุมต่าง ๆ ให้แก่ผู้สนใจได้เลือก ศึกษาหรือเลือกประกอบอาชีพได้ตรงตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด และ บุคลิกภาพ รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

- สร้างกลุ่มอาชีพที่ชัดเจนเช่นการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม เพื่อ ร่วมกันพัฒนาการประกอบอาชีพ ทั้งด้านเทคนิควิธีการผลิตการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมการตลาดมุ่งไปยังชุมชนเพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็งพึ่งตนเองได้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการ สร้างรายได้ด้วยการนำทรัพยากรภูมิปัญญาท้องถิ่นมา พัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และการบริการที่มีคุณภาพ ก่อนให้เกิดรายได้กลับสู่ชุมชน การพัฒนาชุมชนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้มีความเจริญเติบโต อย่างมีคุณภาพมีความมั่นคงแข็งแรงและสามารถยืนหยัดบนพื้นฐานของกลุ่มได้นั้น ต้องมีการจัดการบริหารที่ดีช่วยเพิ่มผลผลิตและคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการของ ชุมชน ซึ่งจะช่วยให้ธุรกิจชุมชนสามารถแข่งขันได้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทาง เศรษฐกิจควบคู่ไปกับการรักษาสมดุลทาง สังคม และวัฒนธรรมที่เป็นรากฐานของ ท้องถิ่น อีกทั้งรักษาสภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่ชุมชนได้อย่างยั่งยืน

1.6.4 ด้านเศรษฐกิจ คือ

- จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมาเยือนซ้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ในปี 2570
- ประชากรในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือน ร้อยละ 80
- ความขัดแย้งในการใช้พื้นที่ระหว่างภาครัฐและชุมชนลดลง
- มูลค่าการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ในปี 2570
- จังหวัด-เมืองรองและผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบไร้ คาร์บอนร้อยละ 100 ในปี 2570
- ยอดจำหน่ายการท่องเที่ยว การบริการและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 15 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้าที่ยังไม่ส่งขายตลาดออนไลน์ เพิ่มส่วนแบ่งใน ตลาด Eco Product

บทที่ 2

วิธีการดำเนินงาน

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาศักยภาพไร้หมุนเวียนและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นสู่ชุมชนการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพื่อยกระดับรายได้การท่องเที่ยวเมืองรอง ชุมชนบ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methodology Research) โดยมีการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องและวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 ศึกษาสภาพปัญหาความต้องการและวิเคราะห์ศักยภาพทรัพยากรในชุมชนเชิงลึก

ศึกษาสภาพปัญหาความต้องการและวิเคราะห์ศักยภาพทรัพยากรในชุมชนเชิงลึกเพื่อสร้างรูปแบบแนวทางการพัฒนาวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยชุมชนเพื่อวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดและการเงินว่าควรมีทิศทางใดโดยเจาะเป้าหมายความต้องการของผู้บริโภคและการรักษาอัตลักษณ์ชุมชนเดิมให้คงอยู่ สร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการบริการรองรับการท่องเที่ยวแบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด EcoProduct เพื่อยกระดับคุณภาพของทรัพยากรที่สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน โดยแบ่งการศึกษาข้อมูล ดังนี้

2.1.1 จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของชาวกะเหรี่ยง พบว่า รูปธรรมหลายประการที่ยืนยันว่าคนกะเหรี่ยงต้องการให้ไร้หมุนเวียนยังอยู่บนฐานอุดมการณ์ผลิตเพื่อยังชีพ เช่น การคงไว้ซึ่งชนิดพืชอาหารหลักๆ การรักษาระบบหมุนเวียนพื้นที่ การไม่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น ปุ๋ยเคมี ยาปราบศัตรูพืช เครื่องจักรเข้ามาเร่งผลผลิต แม้ในสถานการณ์ที่มีความเป็นไปได้ที่ข้าวพื้นบ้านจะกลายเป็นสินค้ามีราคา การไม่ใช้ระบบหมุนเวียนพื้นที่กับพืชเศรษฐกิจ อันหมายรวมถึงการแยกซื้อ ความหมาย พิธีกรรมระหว่างไร่ข้าว กับไร่พืชพาณิชย์อื่นๆไม่ให้ปะปนกัน

การผลิตเพื่อความมั่นคงในการบริโภคและการเกื้อกูลแบ่งปันกันในชุมชนสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องเศรษฐกิจศีลธรรม (Moral Economy) ของ James C. Scott (1977) ที่วิเคราะห์ว่าชาวนามีแนวคิดการผลิตเพื่อความอยู่รอด หรือสร้างความมั่นคงในการบริโภคเป็นหลัก มากกว่าจะมุ่งลงทุนผลิตเพื่อหวังกำไรซึ่งมีความเสี่ยงสูง เมื่อเราพิจารณาไร้หมุนเวียนแบบโดดๆ คนกะเหรี่ยงยังทำไร้หมุนเวียนบนหลักเศรษฐกิจศีลธรรม แต่เมื่อพิจารณาภาพรวมภูมิทัศน์ทางเศรษฐกิจและอาหารทั้งหมดของคนกะเหรี่ยง พบว่า ภูมิทัศน์เศรษฐกิจของ

คนกะเหรี่ยงมีความซับซ้อน ขณะที่ไร่หมุ่นเวียนยังเป็นหน่วยการผลิตศีลธรรม แต่หน่วยผลิตเศรษฐกิจอื่นๆ ได้เข้าสู่เศรษฐกิจการค้าเพื่อตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจใหม่ๆ จึงเท่ากับว่า ในภูมิภาคนี้เศรษฐกิจ คนกะเหรี่ยงกำลังจัดตำแหน่งแห่งที่ความสัมพันธ์ของอุดมการณ์เศรษฐกิจทั้งแบบศีลธรรมและแบบการค้าโดยจัดวางบทบาทหน้าที่และความสัมพันธ์ของระบบการผลิตแต่ละประเภทเพื่อให้พวกเขามีความเข้มแข็งในการพึ่งตนเองและมีอำนาจต่อรองในระบบเศรษฐกิจและจัดวางให้เศรษฐกิจศีลธรรมกับการค้าเกื้อกูลกัน เราจึงพบเห็นว่า คนกะเหรี่ยงยังยืนยันทำไร่หมุ่นเวียนต่อไป

ลักษณะพื้นฐานของความเป็นไร่หมุ่นเวียน คือ การใช้ระบบหมุ่นเวียนธาตุอาหารตามธรรมชาติ ด้วยการทำการผลิตระยะสั้นและปล่อยให้พักระยะยาวจนผืนดินฟื้นคืนความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉลี่ยแล้วมีการพักฟื้นไร่ชากไม่ต่ำกว่า 7-12 ปี แล้ววนกลับมาทำใหม่ แต่จำนวนรอบปีไม่สำคัญเท่ากับความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่นั้นๆ ว่ากลับคืนมาเหมาะแก่การปลูกข้าวหรือยัง ตัวชี้วัดสำคัญอยู่ที่เทคโนโลยีที่มาใช้การผลิตว่าต้องไม่เร่งการผลิตจนทำลายระบบนิเวศ อุดมการณ์การผลิตเพื่อยังชีพ คนกะเหรี่ยงไม่มีจินตภาพที่จะกำหนดให้ไร่หมุ่นเวียนหรือ “คี/เควอะ” ผลิตเพื่อการค้าเป็นหลักแต่ยังยืนยันการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือนและชุมชนเป็นหลักแม้จะมีการขายผลผลิตบางอย่างที่ได้จากไร่หมุ่นเวียน เช่น พริกแดง ถั่ว ฯลฯ แต่ก็ยังเป็นเพียงส่วนเสริมเท่านั้น ดังนั้นเศรษฐกิจศีลธรรมด้วยอุดมการณ์ยังชีพยังเป็นปัจจัยสำคัญที่แบ่งแยกระหว่างการทำไร่ข้าวของพวกเขากับระบบการผลิตอื่นๆ

ไร่หมุ่นเวียนกับการสืบทอดอัตลักษณ์วัฒนธรรม แม้เริ่มปรากฏว่าความสนใจของคนรุ่นใหม่สาวจำนวนไม่น้อยต่อประเพณีพิธีกรรมไร่หมุ่นเวียนแบบดั้งเดิมลดลง แต่จากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงนี้เองที่ทำให้คนกะเหรี่ยงตระหนักถึงความสำคัญของไร่หมุ่นเวียนในฐานะอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น ผู้เฒ่าผู้แก่กะเหรี่ยงในแต่ละชุมชนต่างพยายามฟื้นฟูประเพณีความเชื่อไร่หมุ่นเวียน แม้ว่าจะมีการปรับประยุกต์บ้างแต่ก็คงรักษาสาระสำคัญทางวัฒนธรรมไว้ ความยึดมั่นต่อไร่หมุ่นเวียนในฐานะอัตลักษณ์วัฒนธรรมปรากฏกระทั่งคนที่เลิกทำไร่หมุ่นเวียนไปแล้ว แต่พวกเขาก็ยังยืนยันว่าความเป็นกะเหรี่ยงยังต้องผูกพันกับการทำไร่หมุ่นเวียนต่อไป

2.1.2 จากการศึกษาของพื้นที่สำรวจปัญหาความต้องการและวิเคราะห์ศักยภาพทรัพยากรในชุมชนเชิงลึก พบว่า จุดเด่นของชุมชนตลาดไ้ะป่อย คือ มีแนวทางการสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนจาก “คังดั่ง” และส่งเสริมการใช้คังดั่งในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกเพื่อสร้างรายได้เพิ่มให้กับชุมชน ตลอดจนมีการส่งเสริมการจัดจำหน่ายสินค้าและอาหารพื้นบ้าน อีกทั้งยังเน้นการใช้บรรพบุรุษจากธรรมชาติและเป็นมิตรต่อ

สิ่งแวดล้อม โดยทางแกนนำชุมชนตลาดโอะปอย ยังมีแนวทางการส่งเสริมจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการเสริมภาพลักษณ์ของตลาดให้มีความโดดเด่น อาทิเช่น กิจกรรมการตักบาตรตอนเช้า กิจกรรมการมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานจากฝีมือตัวเองไม่ว่าจะเป็นการเพ้นลายเสื้อ การทำคังดั่ง เป็นต้น

ภาพที่ 2.1 แสดงลักษณะทางเข้าตลาดโอะปอย

ภาพที่ 2.2 แสดงลักษณะของกิจกรรมการตักบาตรตอนเช้า

ภาพที่ 2.3 แสดงลักษณะร้านจำหน่ายคังคังจากฝีมือนักเรียนในพื้นที่เพื่อการศึกษา

ภาพที่ 2.4 แสดงลักษณะผลิตภัณฑ์จากคังคังฝีมือนักเรียนในพื้นที่เพื่อการศึกษา

ภาพที่ 2.5 แสดงลักษณะร้านค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนภายในตลาดไ้ะป่อย

ภาพที่ 2.6 แสดงลักษณะบรรจุภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ในตลาดไ้ะป่อย

ภาพที่ 2.7 แสดงลักษณะบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในตลาดไ้ะป่อย

ภาพที่ 2.8 แสดงลักษณะของโมบายคังดั่ง

2.2 พัฒนาข้อมูลองค์ความรู้สร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกับชุมชน

พัฒนาข้อมูลองค์ความรู้สร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกับชุมชนในการสร้างนวัตกรรมพัฒนาระดับการท่องเที่ยง ผลิตภัณฑ์และบริการในชุมชนให้มีมาตรฐานระดับสากล โดยการร่วมกันสร้างนวัตกรรมระหว่างชุมชนและคณะผู้วิจัยบนพื้นฐานของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเอง สร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียวรองรับและส่งเสริมตลาด Eco Product

2.2.1 การนำข้อมูลการลงพื้นที่เก็บข้อมูลเบื้องต้นครั้งที่ 1 มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดแนวทางในการออกแบบให้เหมาะสมกับชุมชน และลงพื้นที่เก็บข้อมูลเฉพาะด้านครั้งที่ 2 แบบเฉพาะเจาะจงตามความต้องการของชุมชน โดยแยกออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. การออกแบบและพัฒนาารูปแบบผังกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ใน

การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน

2. การออกแบบและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ สร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติในชุมชนรองรับความต้องการของตลาด Eco Product เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดไธ้ป้อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

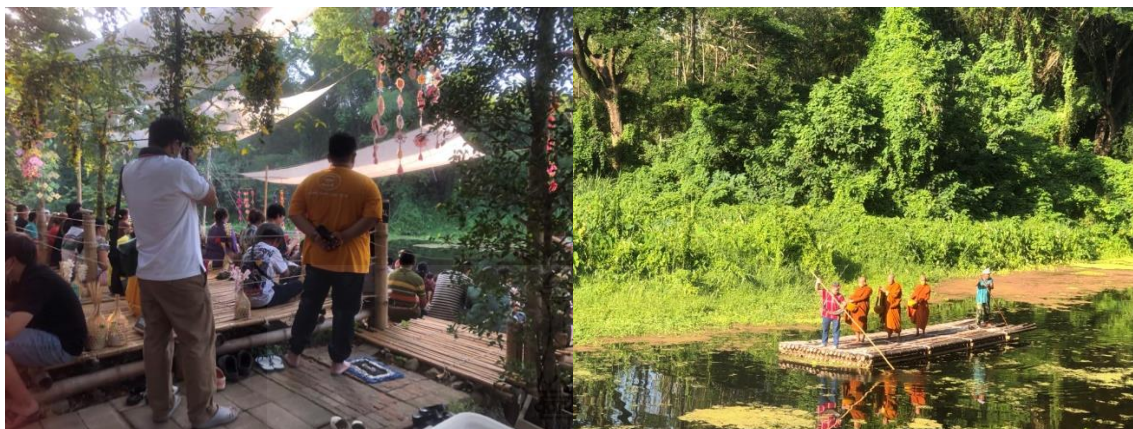
3. ออกแบบรูปแบบการจัดการองค์ความรู้ สร้างสื่อใหม่ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์พัฒนาพื้นที่ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน

ภาพที่ 2.9 แสดงลักษณะผังกายภาพของชุมชนตลาดไธ้ป้อย

ภาพที่ 2.10 แสดงลักษณะการเก็บข้อมูลตลาดค้าคงตั้งบนเสื่อ

ภาพที่ 2.11 แสดงลักษณะการเก็บข้อมูลวิถีวัฒนธรรมของชุมชน

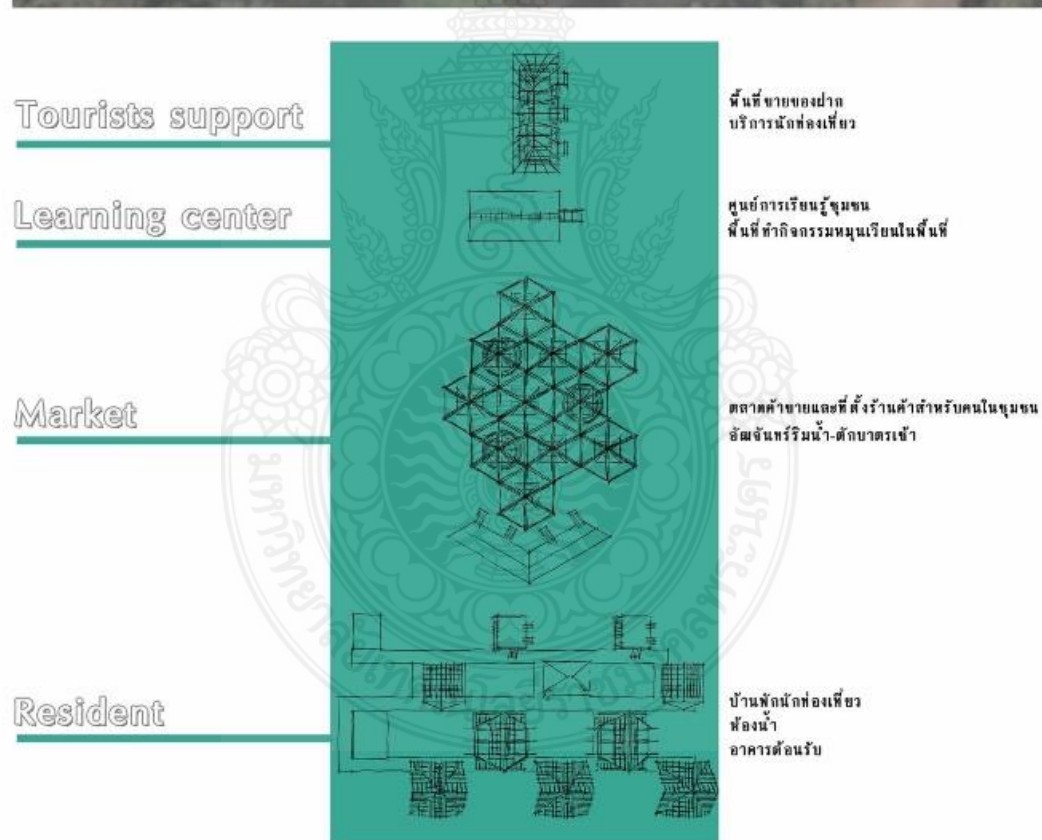
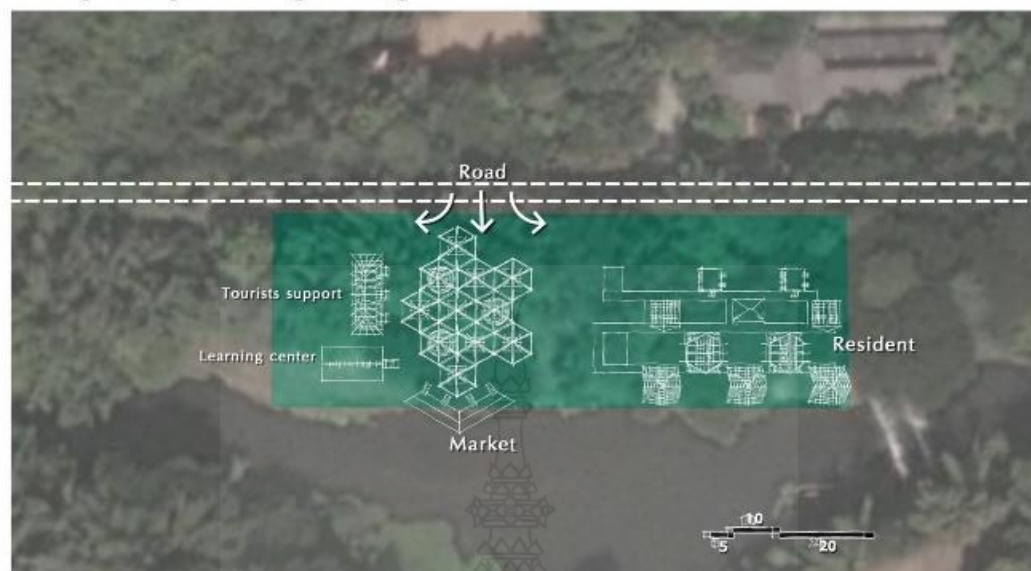

ภาพที่ 2.12 แสดงลักษณะการเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จากคังดั่ง

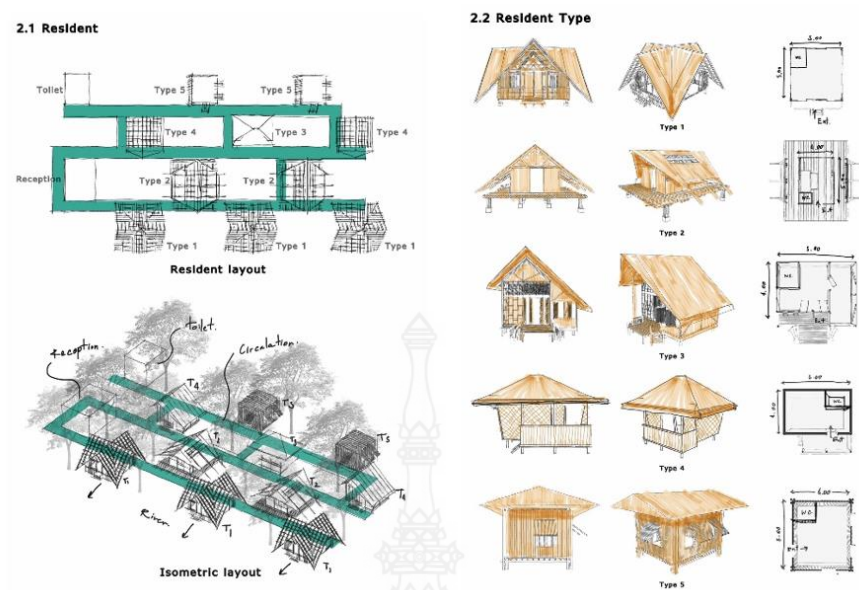

ภาพที่ 2.13 แสดงลักษณะการเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์ของชุมชน

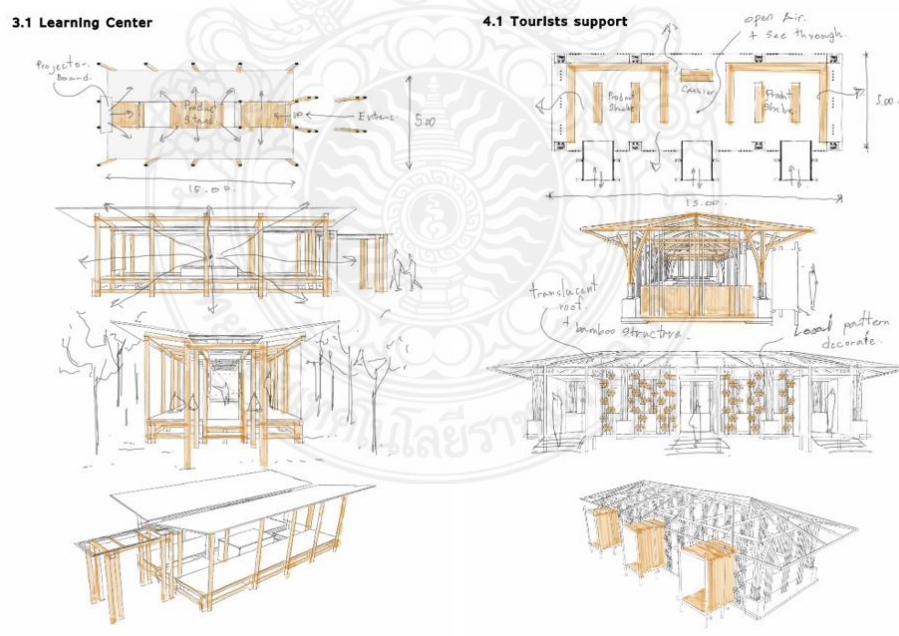
1. Layout planning design

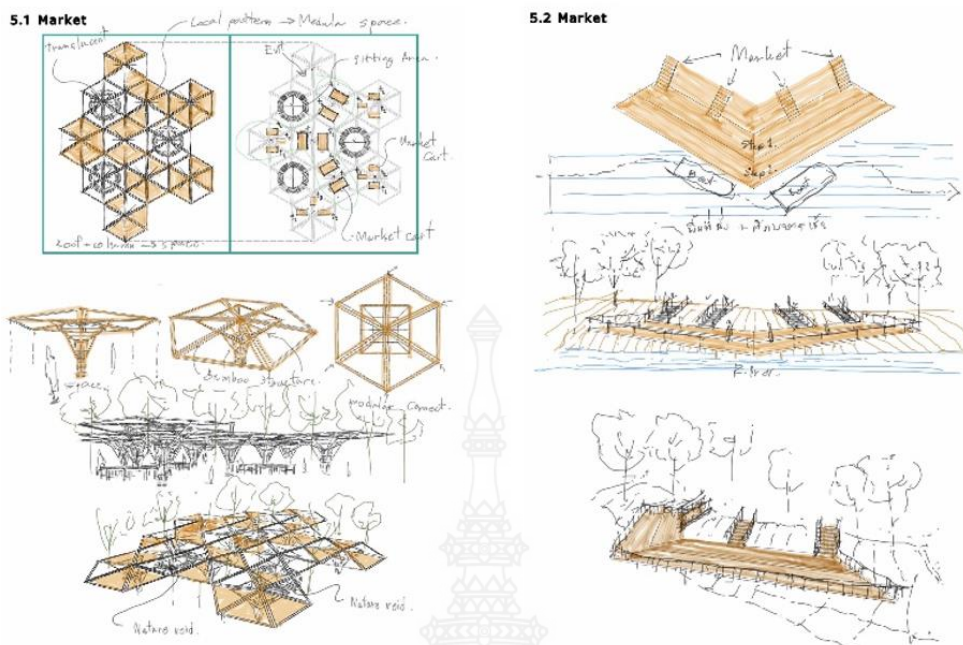
ภาพที่ 2.16 แสดงแนวทางการพัฒนาผังกายภาพตาม concept ที่วางไว้ให้ตอบรับกับบริบทชุมชน

ภาพที่ 2.17 แสดงแนวทางทางพัฒนารูปแบบที่พักเพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

ภาพที่ 2.18 แสดงแนวทางทางพัฒนารูปแบบศูนย์เรียนรู้ชุมชนเพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

ภาพที่ 2.19 แสดงแนวทางทางพัฒนารูปแบบตลาดให้มีความน่าสนใจเพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

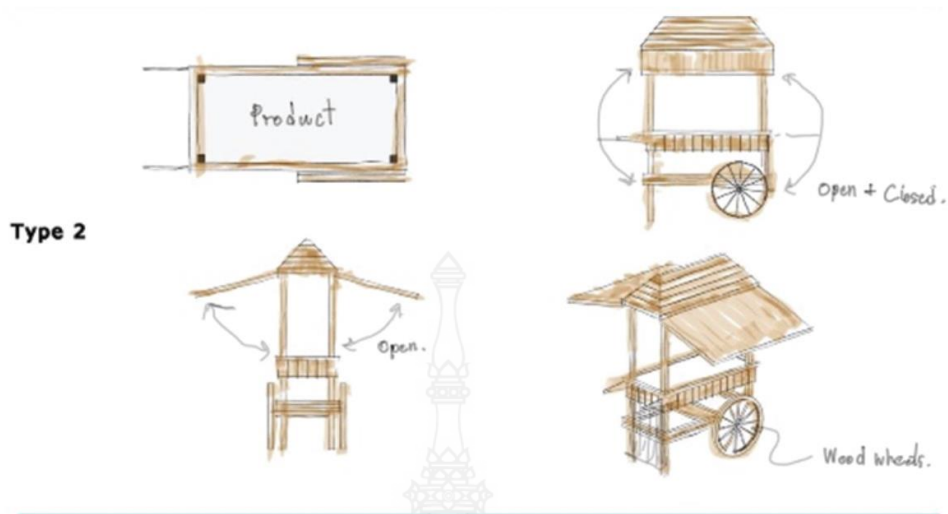
6. Market cart

Type 1

ภาพที่ 2.20 แสดงแบบทางพัฒนารูปแบบบุธจำหน่ายสินค้าแบบเคลื่อนที่เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายแบบที่ 1

6. Market cart

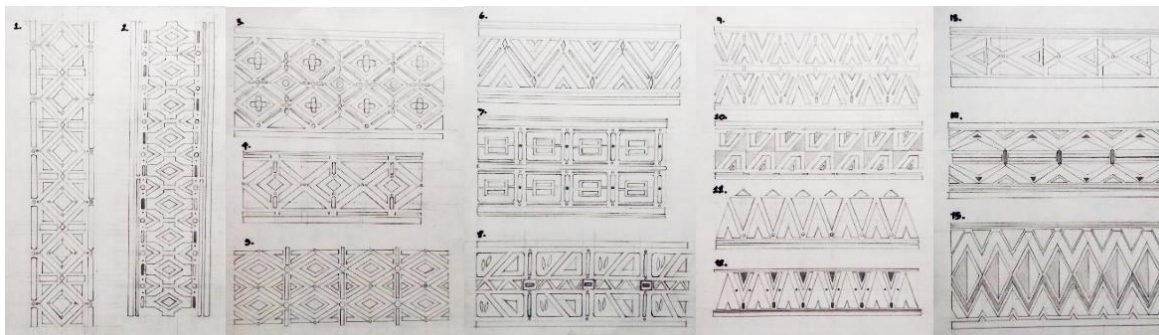

ภาพที่ 2.21 แสดงแบบทางพัฒนารูปแบบบุรจําหน่ายสินค้าแบบเคลื่อนที่เพื่อเพิ่มช่องทางการจําหน่ายแบบที่ 2

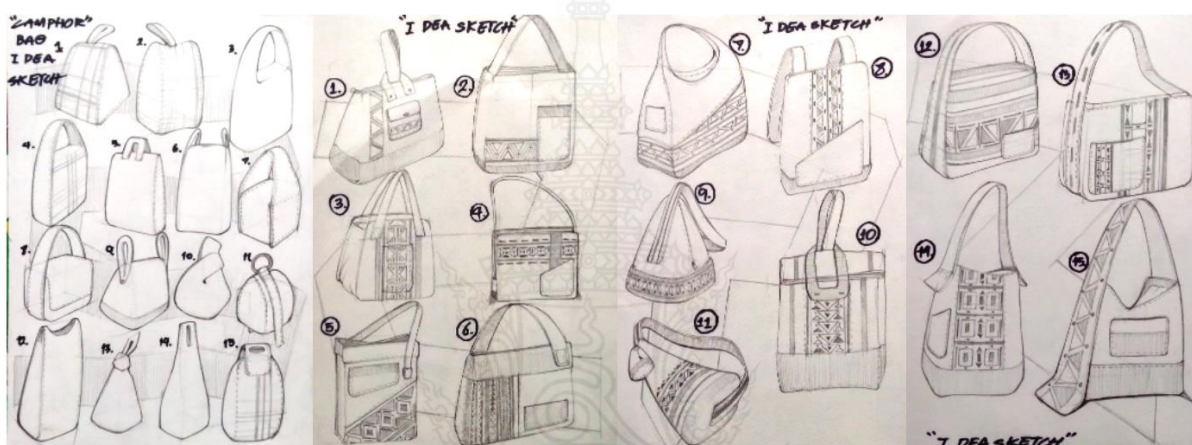
6. Market cart

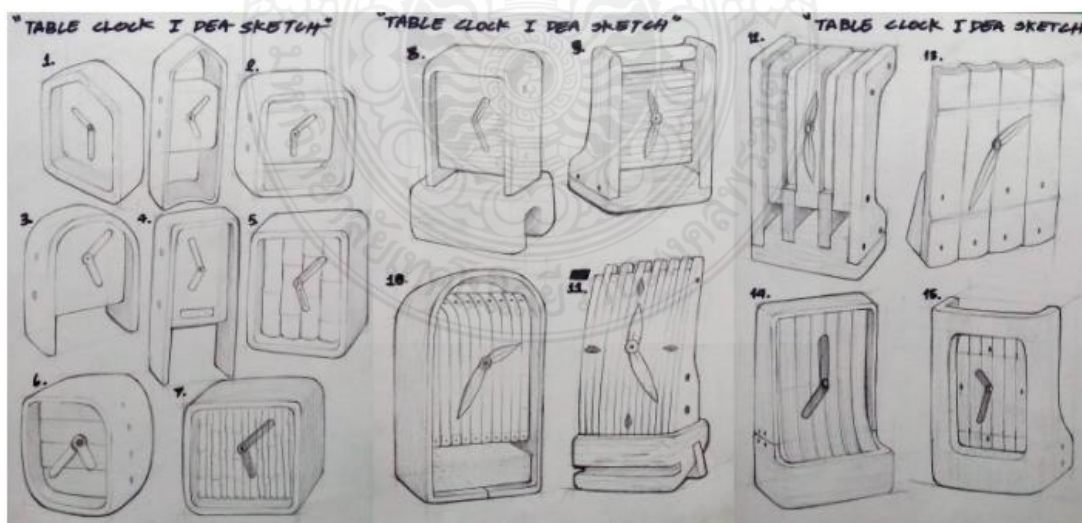
ภาพที่ 2.22 แสดงแบบทางพัฒนารูปแบบบุรจําหน่ายสินค้าแบบเคลื่อนที่เพื่อเพิ่มช่องทางการจําหน่ายแบบที่ 3

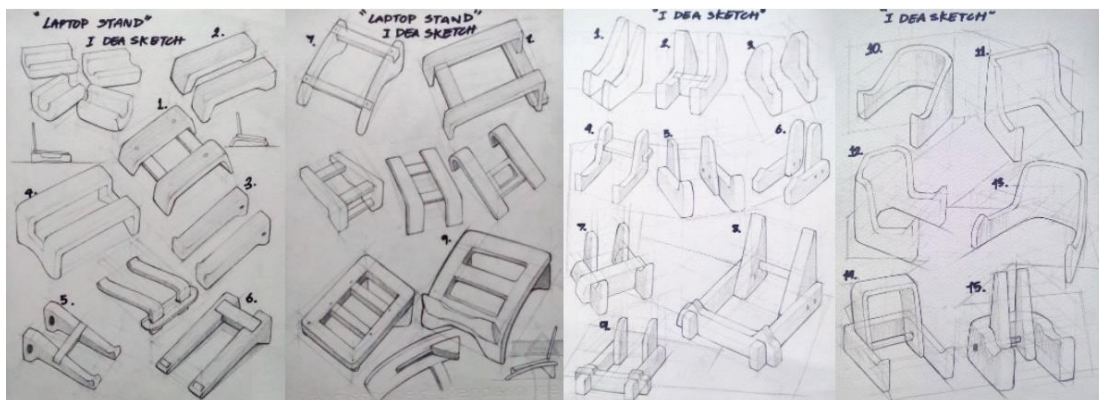
ภาพที่ 2.23 แสดงลักษณะ idea sketch ลวดลายสกรีนเสื้อจากคังดั่ง

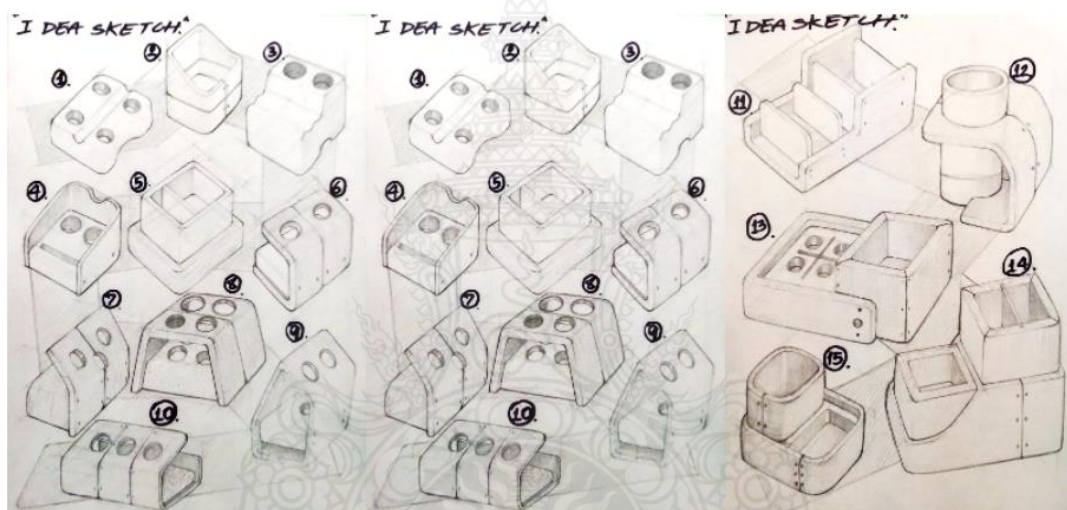
ภาพที่ 2.24 แสดงลักษณะ idea sketch กระเป๋าผ้า

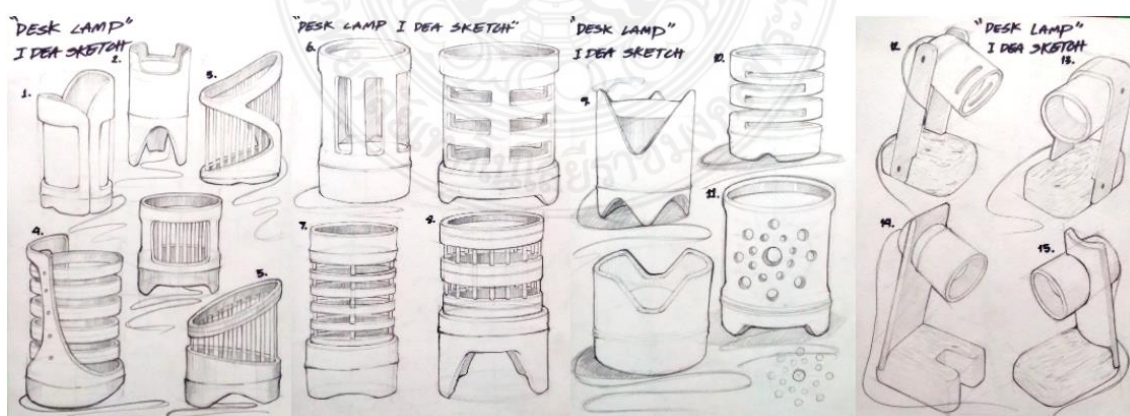
ภาพที่ 2.25 แสดงลักษณะ idea sketch นาฬิกาตั้งโต๊ะ

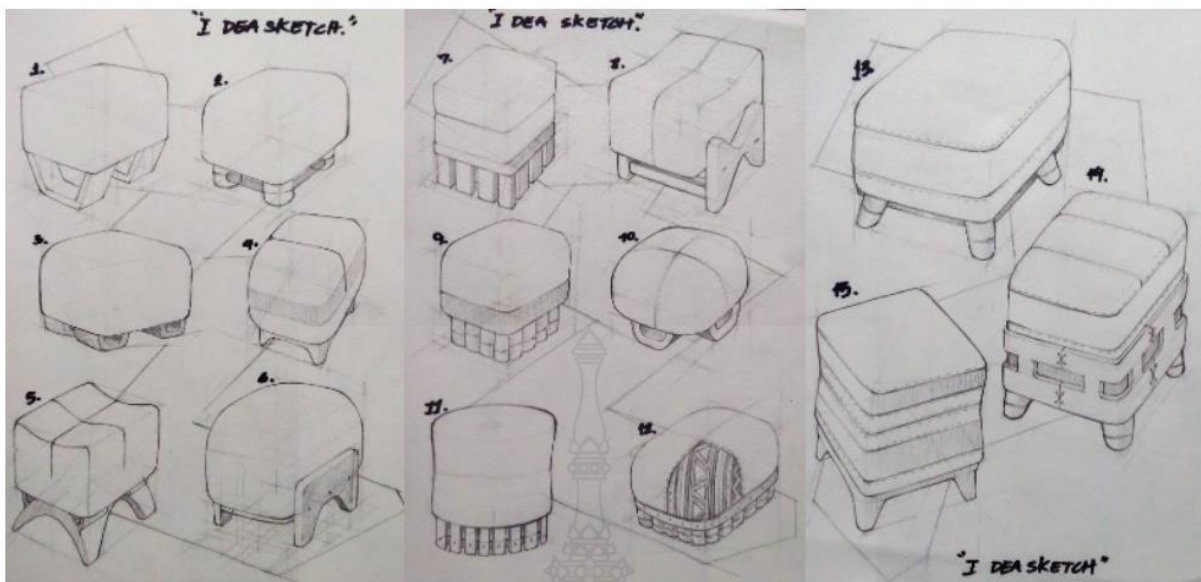
ภาพที่ 2.26 แสดงลักษณะ idea sketch Laptop Stand

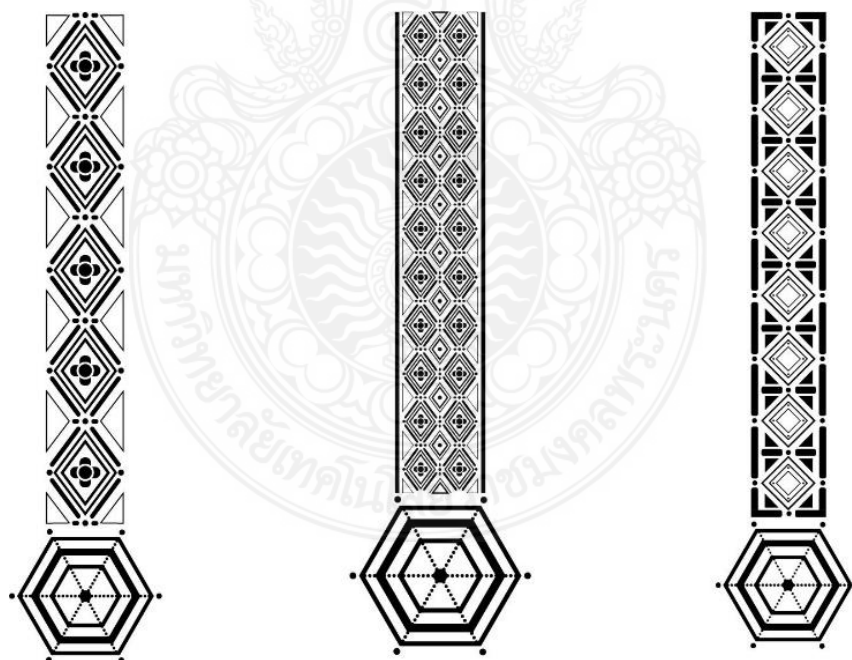
ภาพที่ 2.27 แสดงลักษณะ idea sketch ที่ใส่ปากกาจากไม้ไผ่

ภาพที่ 2.28 แสดงลักษณะ idea sketch Desk Lamp

ภาพที่ 2.29 แสดงลักษณะ idea sketch Stool

ภาพที่ 2.30 แสดงลักษณะการพัฒนาแบบลายสกรีนบนเส้นสำหรับจำหน่าย

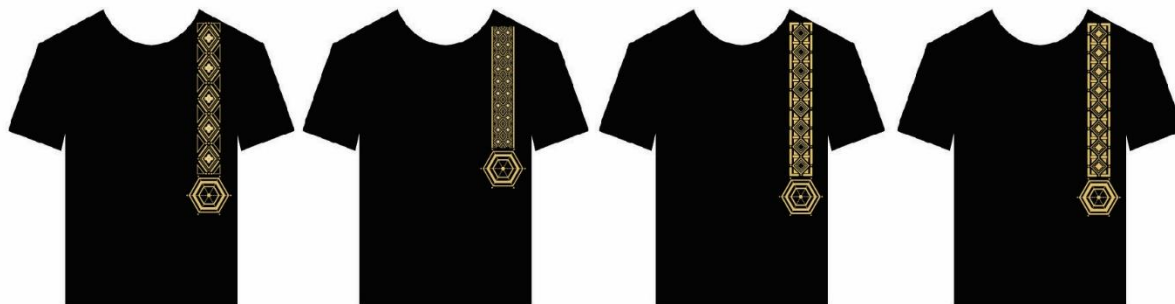
ภาพที่ 2.31 แสดงลักษณะตัวอย่างการวางลายสกรีนบนเสื้อ แบบที่ 1

ภาพที่ 2.32 แสดงลักษณะตัวอย่างการวางลายสกรีนบนเสื้อ แบบที่ 2

ภาพที่ 2.33 แสดงลักษณะตัวอย่างการวางลายสกรีน 2 สี (ทอง-ดำ) บนเสื้อ

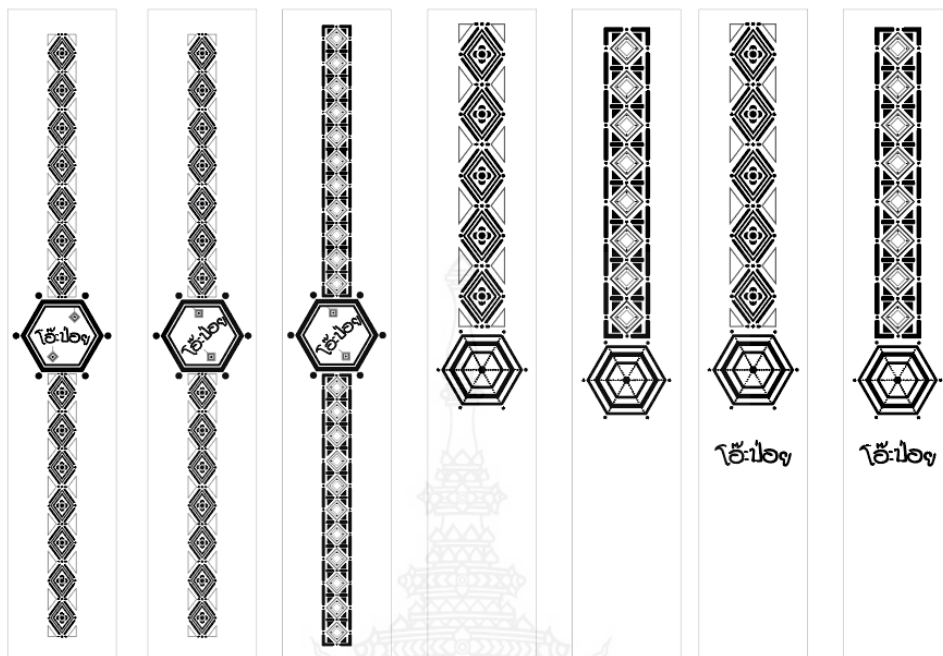
ภาพที่ 2.34 แสดงลักษณะตัวอย่างการวางลายสกรีนสีทองบนเสื้อสีดำ

ภาพที่ 2.35 แสดงลักษณะตัวอย่างการวางลายสกรีน 2 สีบนเสื้อ

ภาพที่ 2.36 แสดงลักษณะตัวอย่างลายสำหรับทำตรายางที่ใช้ในงานบรรจุภัณฑ์

ภาพที่ 2.37 แสดงลักษณะตัวอย่างการวางลายสกรีนบนกระดาษสายคาดบรรจุภัณฑ์

ภาพที่ 2.38 แสดงลักษณะขนาดลายสำหรับทำตรายางที่ใช้ในงานบรรจุภัณฑ์

ภาพที่ 2.39 แสดงลักษณะตัวอย่างบรรจุภัณฑ์ไม้ไผ่สานชุดที่ 1 เพื่อการนำเสนอใช้งานในตลาดโอท็อป

ภาพที่ 2.40 แสดงลักษณะตัวอย่างบรรจุภัณฑ์ไม้ไผ่สานชุดที่ 2 เพื่อการนำเสนอใช้งานในตลาดโอท็อป

ภาพที่ 2.41 แสดงลักษณะตัวอย่างบรรจุภัณฑ์ไม้ไผ่สานชุดที่ 3 เพื่อการนำเสนอใช้งานในตลาดโอท็อป

ภาพที่ 2.42 แสดงลักษณะวัสดุธรรมชาติในพื้นที่สำหรับทำบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติ

2.3 สร้างกระบวนการโดยใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมพัฒนาทักษะเดิม (Reskill) และการสร้างทักษะใหม่ (Upskill)

สร้างกระบวนการโดยใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมพัฒนาทักษะเดิม (Reskill) และการสร้างทักษะใหม่ (Upskill) ตั้งแต่ขั้นตอนพื้นฐานตลอดจนการสร้างรูปแบบที่ตอบสนองประโยชน์ใช้สอยทรัพยากรและผลิตภัณฑ์ในชุมชน กระบวนการผลิต การบริการที่มีรูปแบบได้มาตรฐานรองรับตลาด Eco Product มีความเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนกะเหรี่ยงจนถึงการริเริ่มแบรนด์ดีจึงให้เป็นที่นิยมและสร้างช่องทางที่หลากหลายใช้ระบบออนไลน์มาช่วยในการเผยแพร่สินค้าและบริการสู่ระดับนานาชาติ

โดยการพัฒนาทักษะเดิม (Reskill) และการสร้างทักษะใหม่ (Upskill) ผ่านกระบวนการสร้างนวัตกรรมจากการวิจัยในแต่ละโครงการย่อยทั้ง 3 โครงการที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียวมี 3 โครงการย่อย ดังนี้

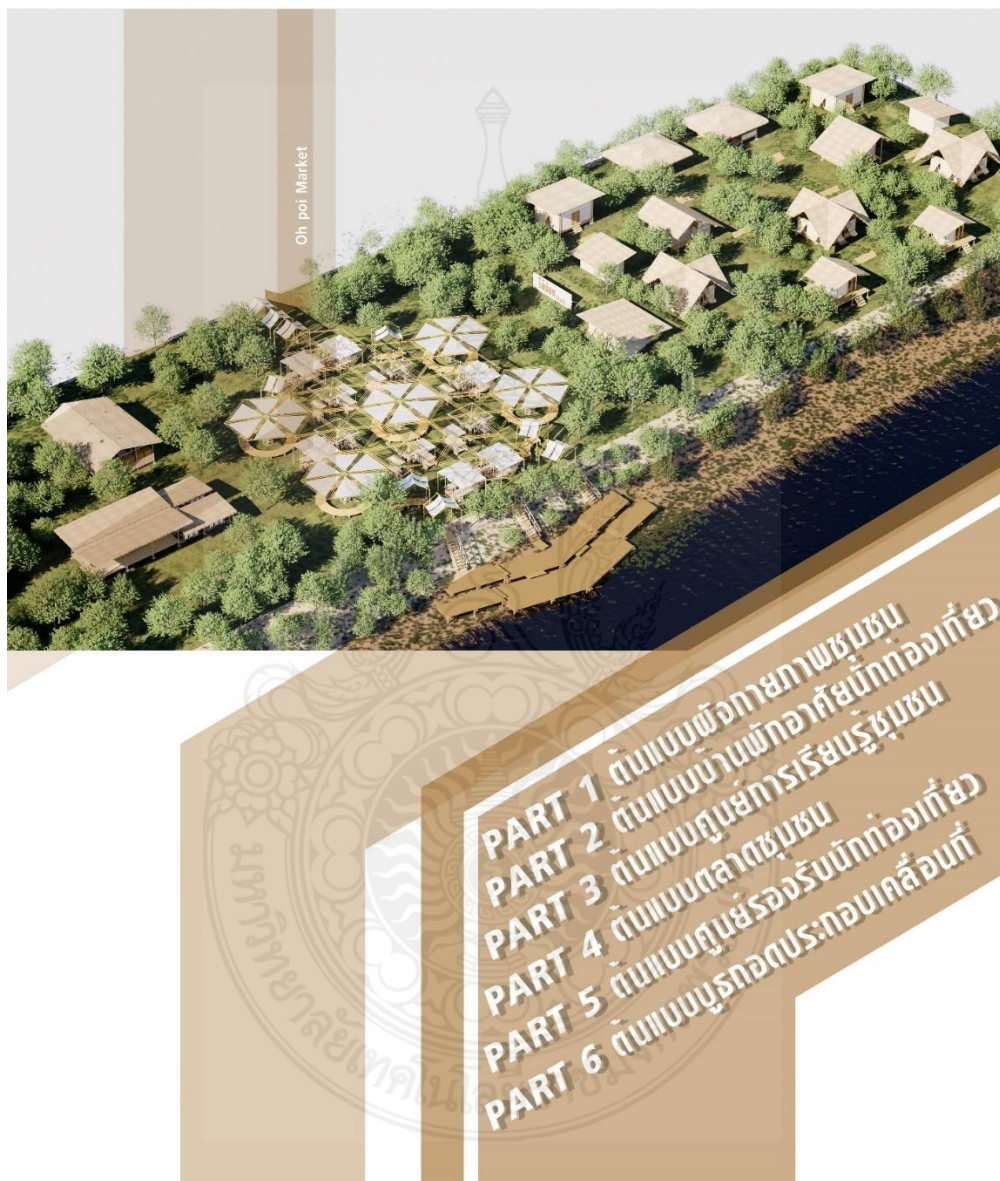
2.3.1 โครงการวิจัยย่อยที่ 1

โครงการสำรวจรูปแบบและพัฒนาฝักร่างกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน

จากการการลงพื้นที่เก็บข้อมูลมาทำการวิเคราะห์และพัฒนารูปแบบผู้วิจัยได้แบบฝักร่างกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม แนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง สรุปผลการออกแบบได้ ดังนี้

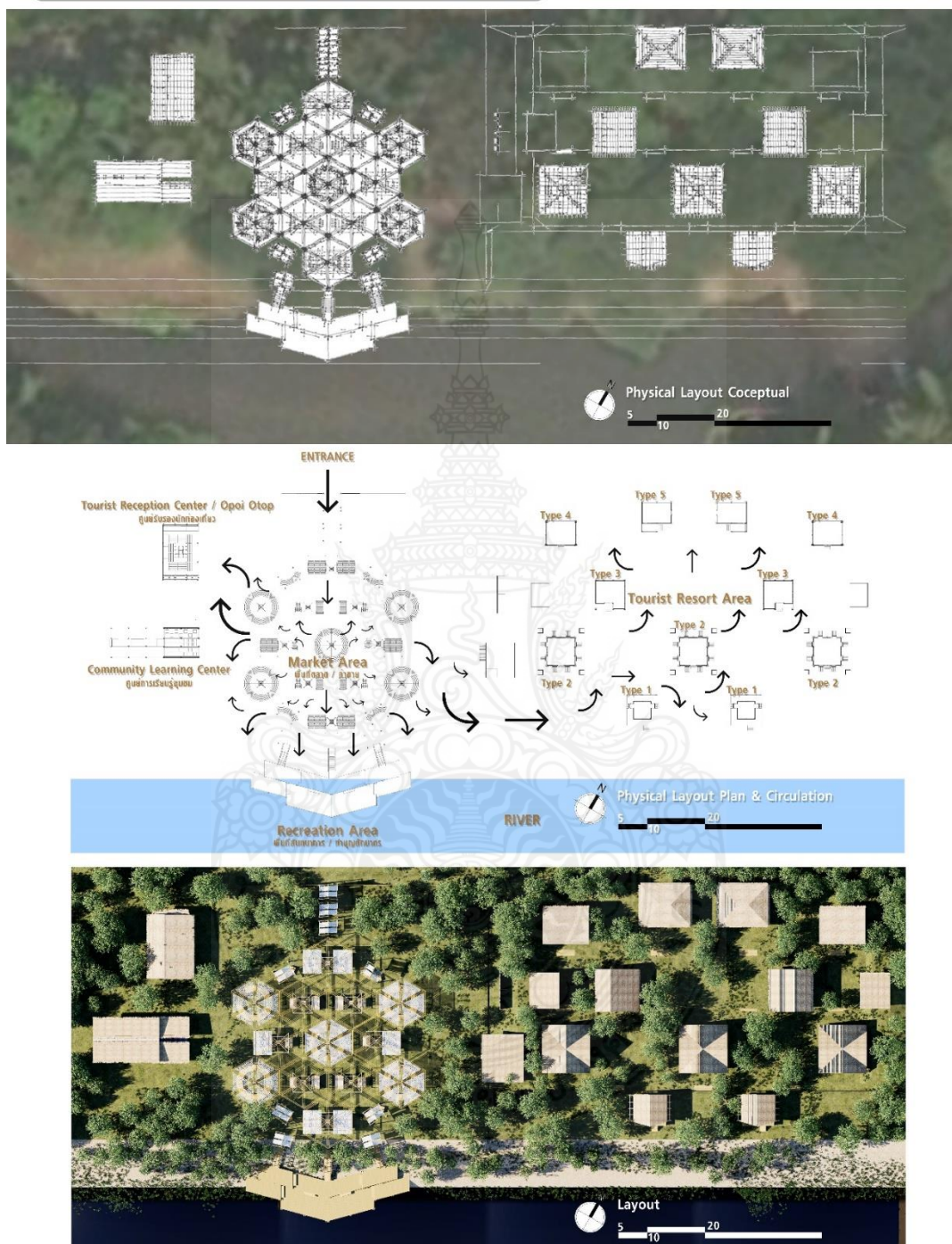
โอ๊ะป่อย

ตำบล ตะนาวศรี อำเภอ สวนผึ้ง จังหวัด ราชบุรี

ภาพที่ 2.43 แสดงลักษณะข้อมูลโครงการพัฒนาผังกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้ และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง

PART 1 ตัแบบผังกายภาพชุมชน

ภาพที่ 2.44 แสดงการออกแบบพื้นที่พัฒนาผังกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

PART 2 ต้นแบบบ้านพักอาศัย

Isometric Layout

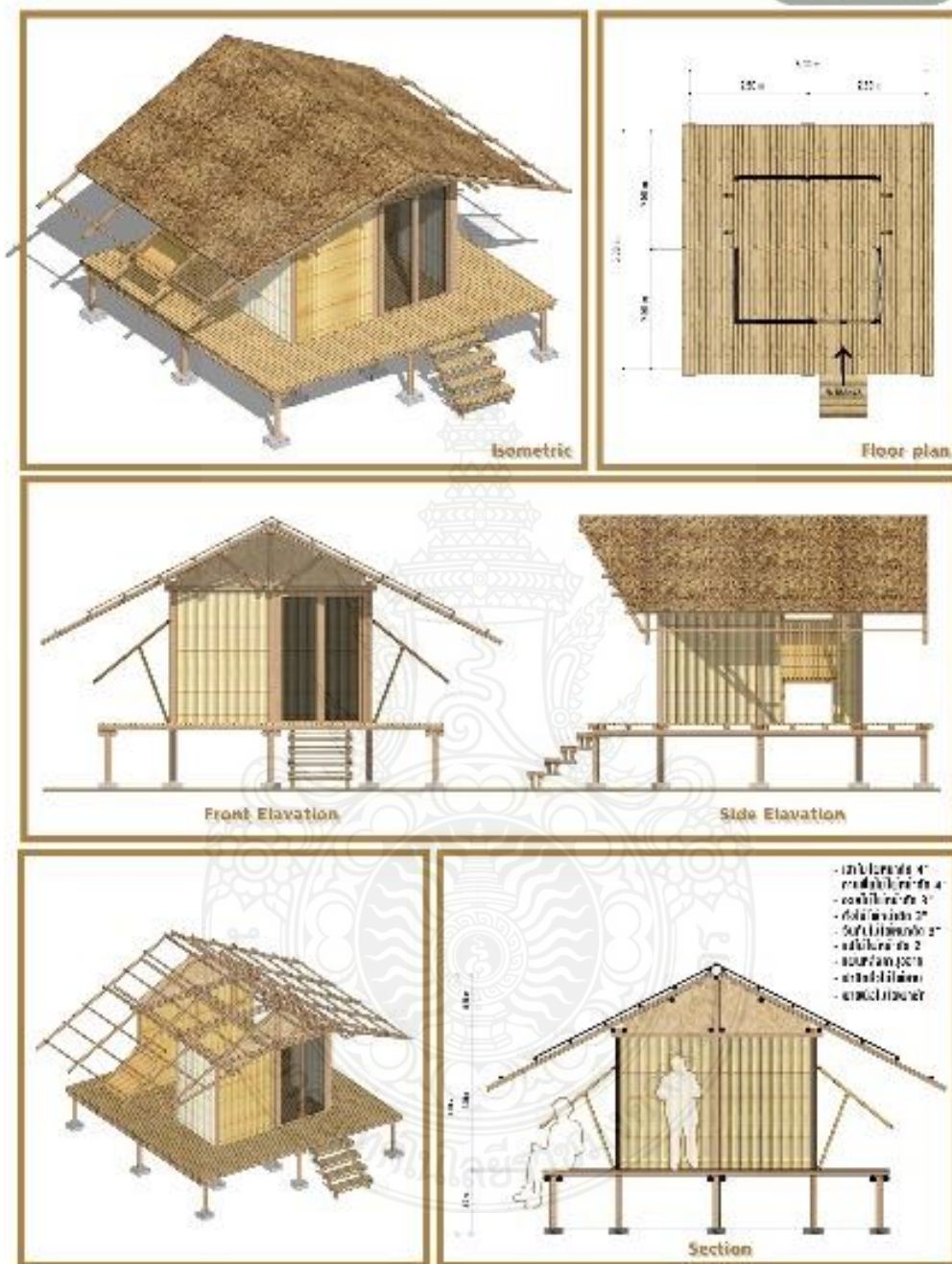

Tourist Resort Area

ภาพที่ 2.45 แสดงการออกแบบต้นแบบบ้านพักอาศัยเพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอน
เชิงวัฒนธรรม

PART 2.1 ตัแบบบ้านพักอาศัย

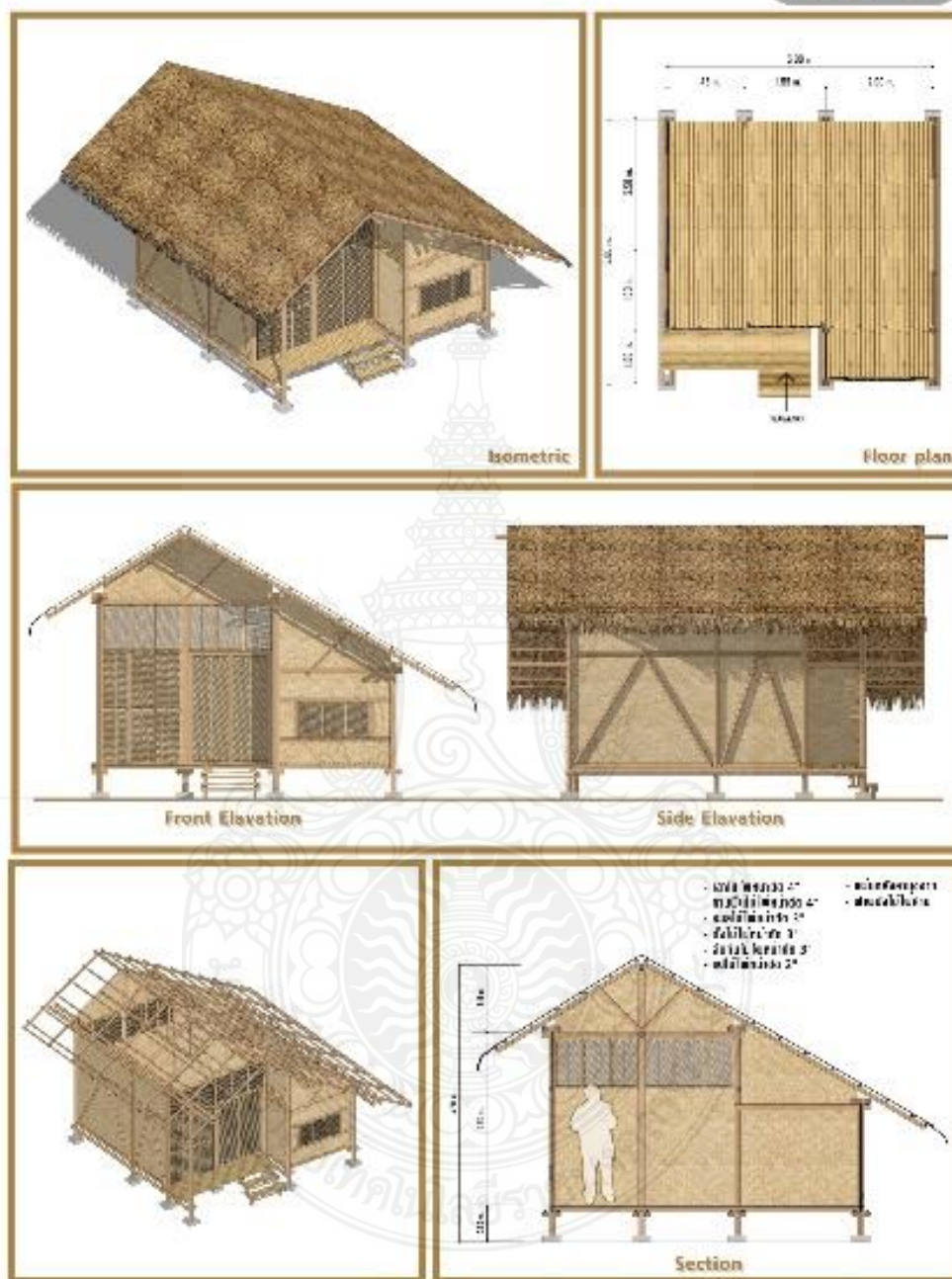
TYPE 1

ภาพที่ 2.46 แสดงการออกแบบต้นแบบบ้านพักอาศัยแบบที่ 1 เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

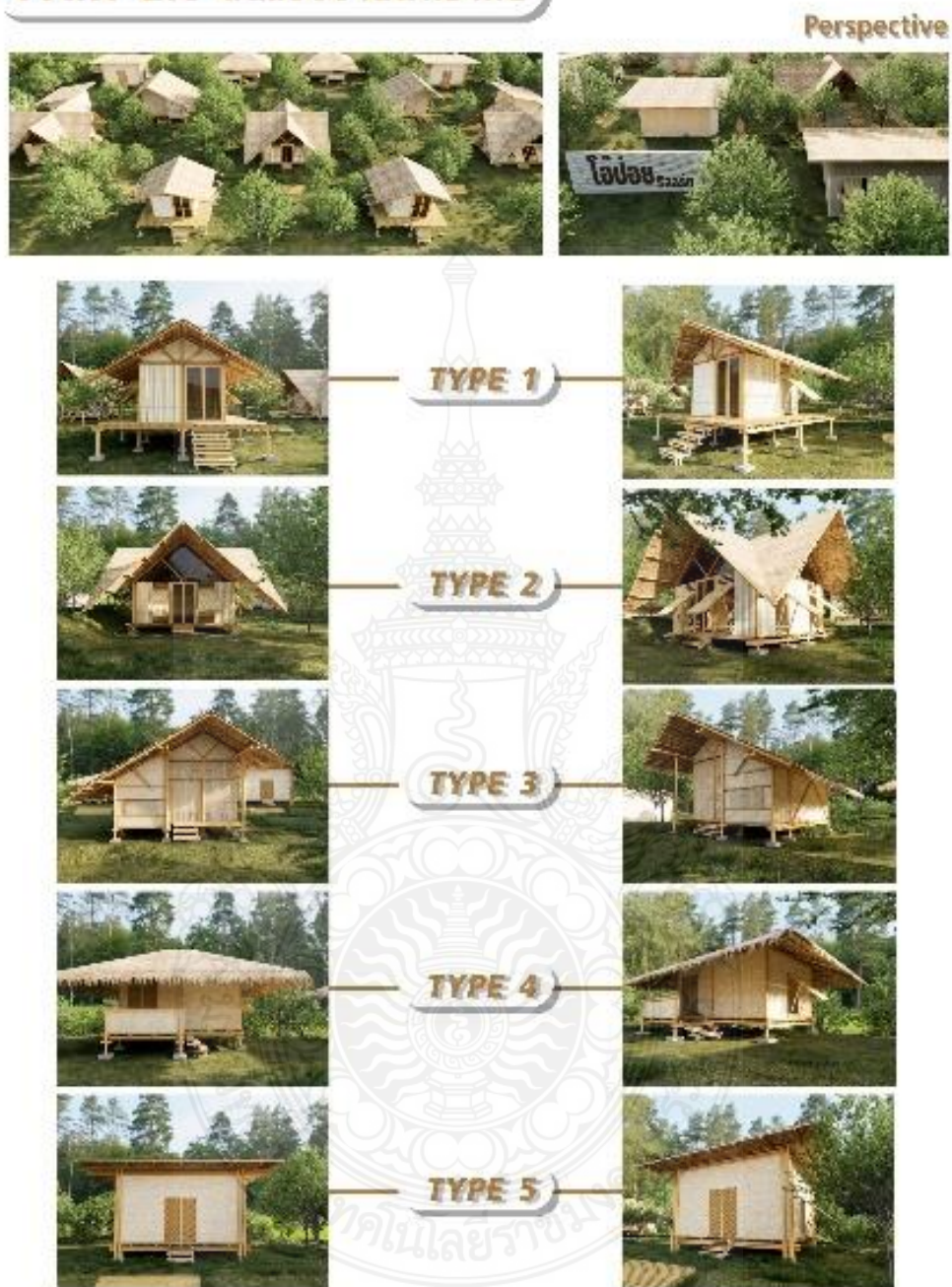
PART 2.3 ดับแบบบ้านพักอาศัย

TYPE 3

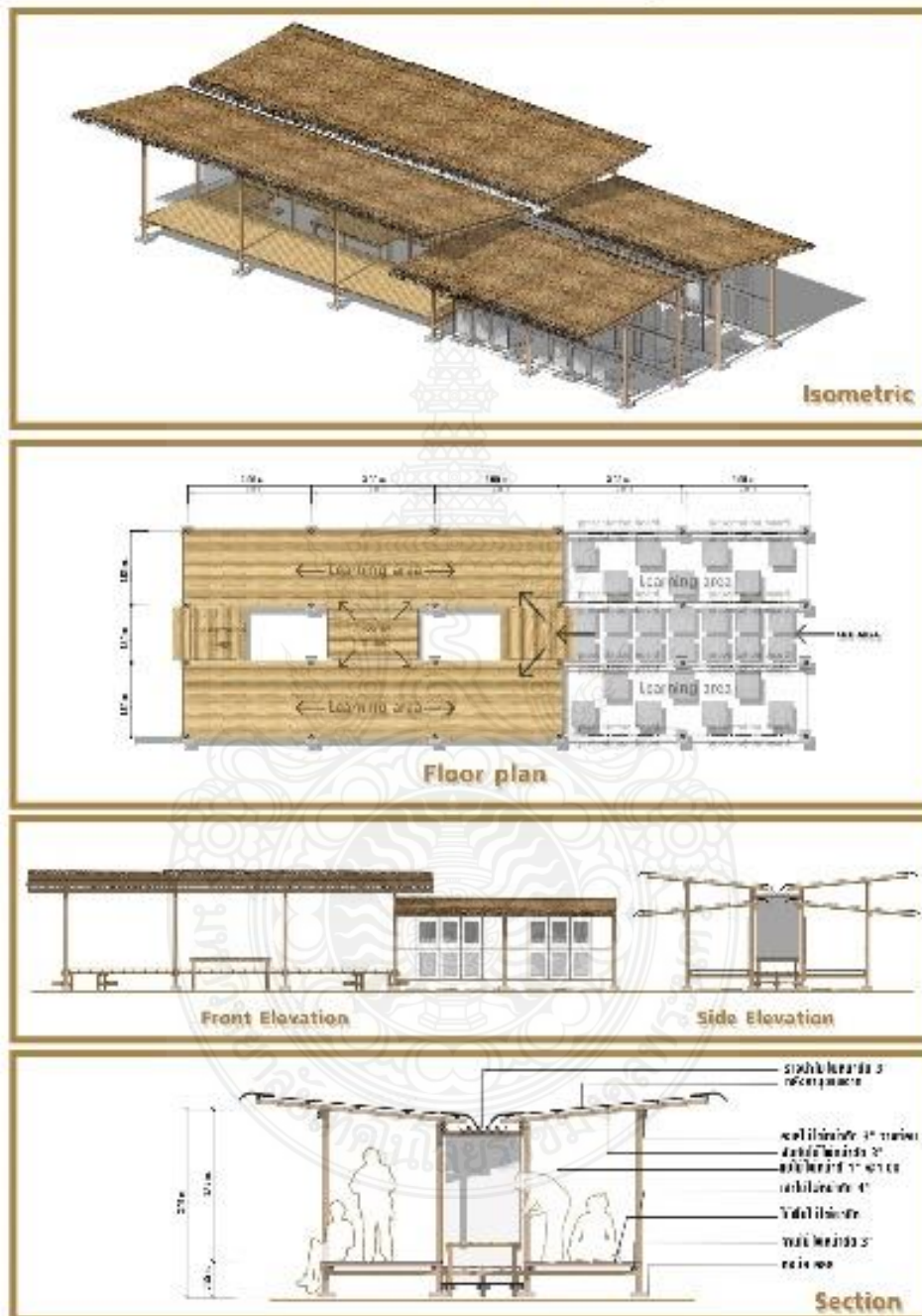
ภาพที่ 2.48 แสดงการออกแบบต้นแบบบ้านพักอาศัยแบบที่ 3 เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

PART 2.6 ต้นแบบบ้านพักอาศัย

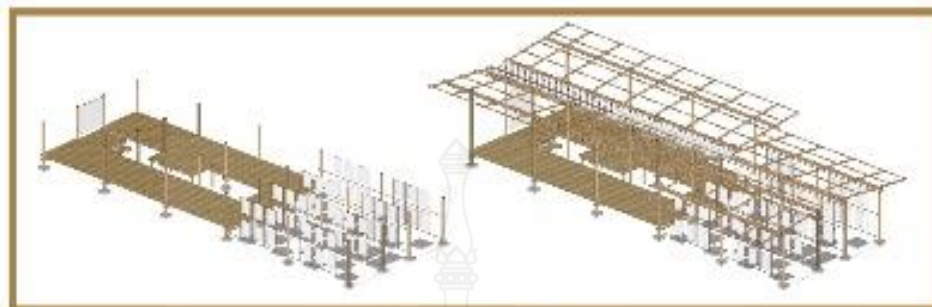
ภาพที่ 2.51 แสดงแบบทัศนียภาพต้นแบบบ้านพักอาศัย 5 แบบ เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

PART 3.1 ต้นแบบศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

ภาพที่ 2.52 แสดงการออกแบบต้นแบบศูนย์การเรียนรู้ เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

PART 3.2 ต้นแบบศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

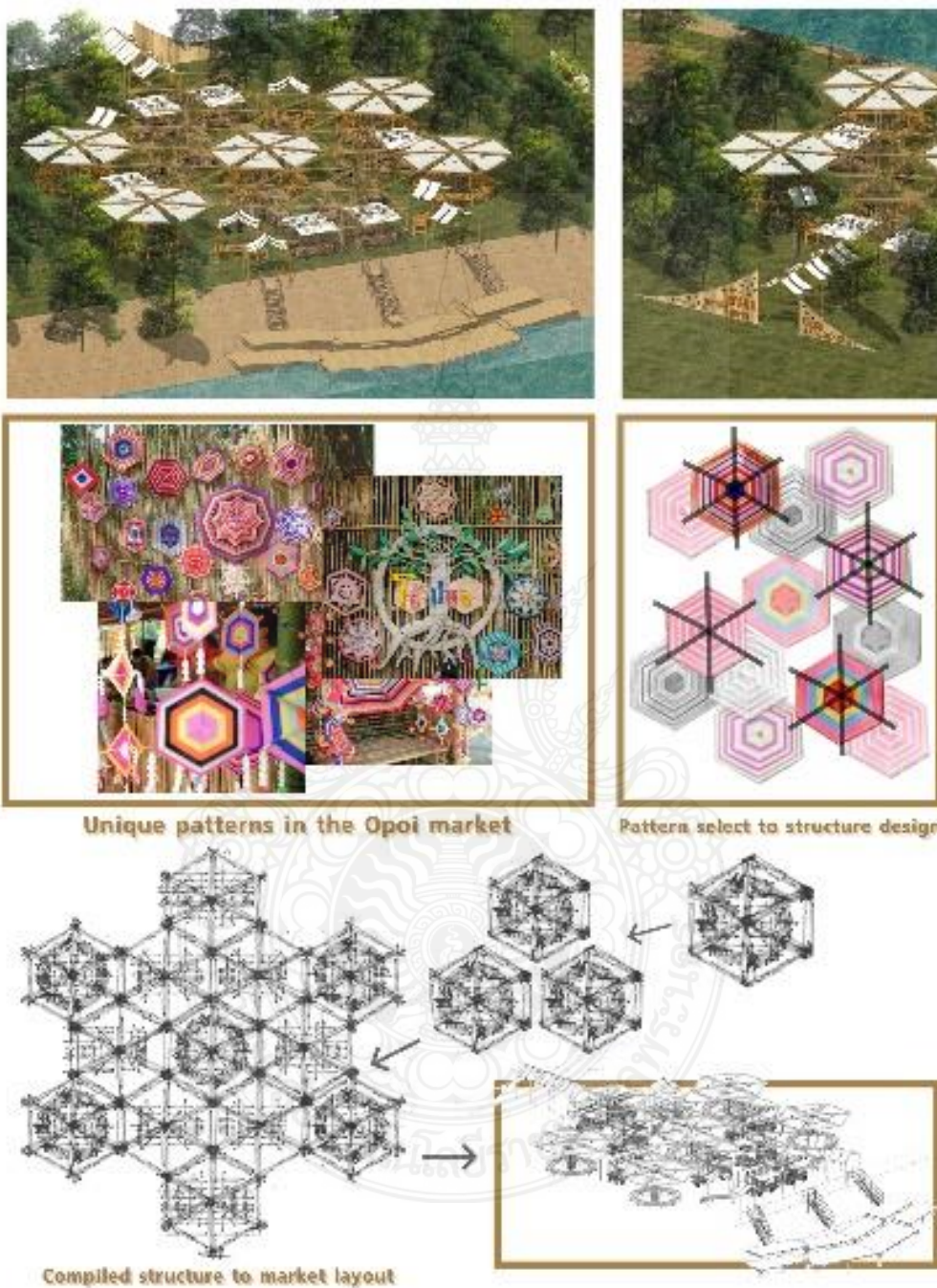
Isometric

Perspective

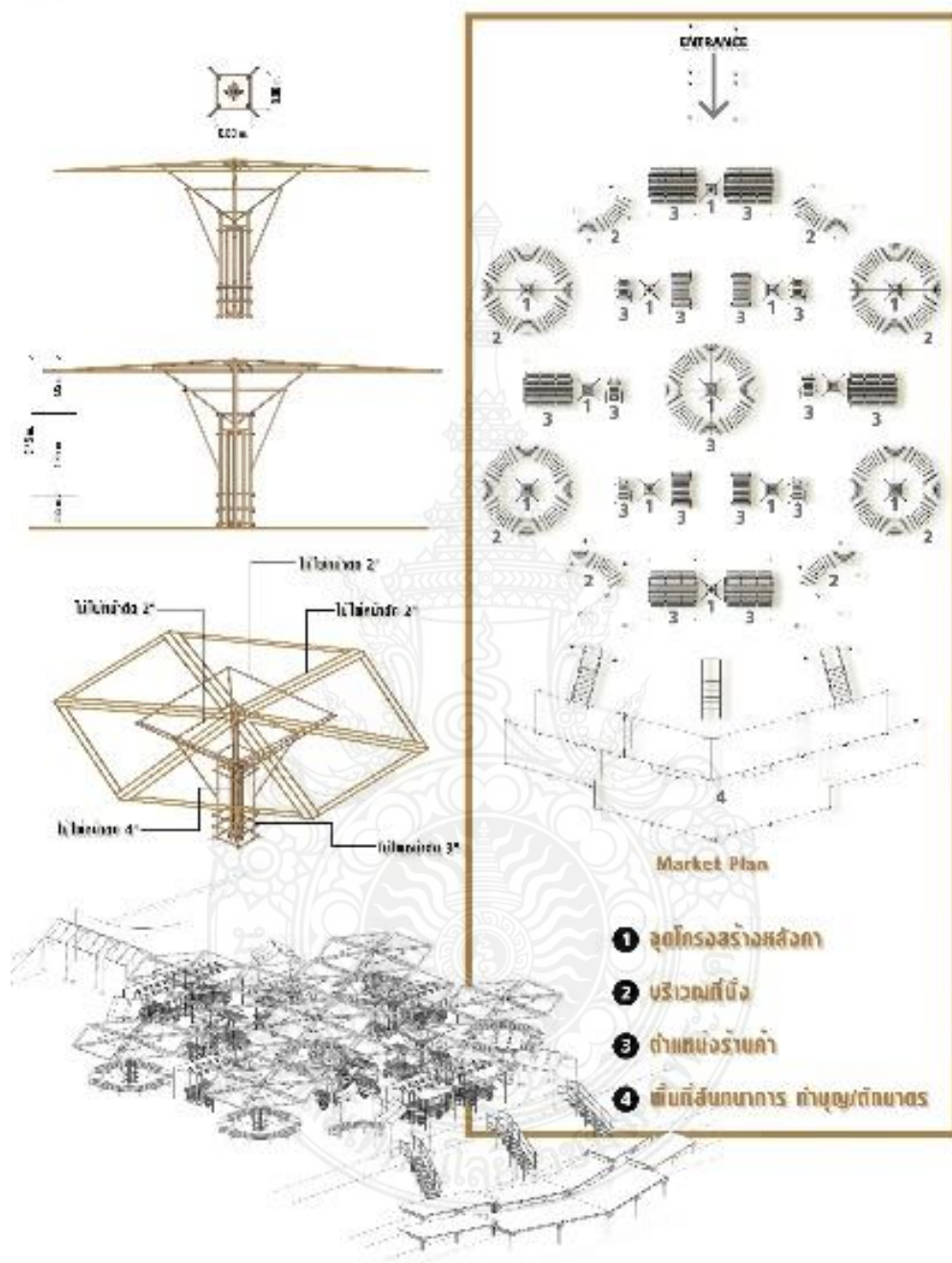
ภาพที่ 2.53 แสดงการออกแบบต้นแบบศูนย์การเรียนรู้ เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอน
เชิงวัฒนธรรม

PART 4.1 ดันแบบตลาดชุมชน

ภาพที่ 2.54 แสดงการพัฒนาารูปแบบตลาด เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

PART 4.2 ต้นแบบตลาดชุมชน

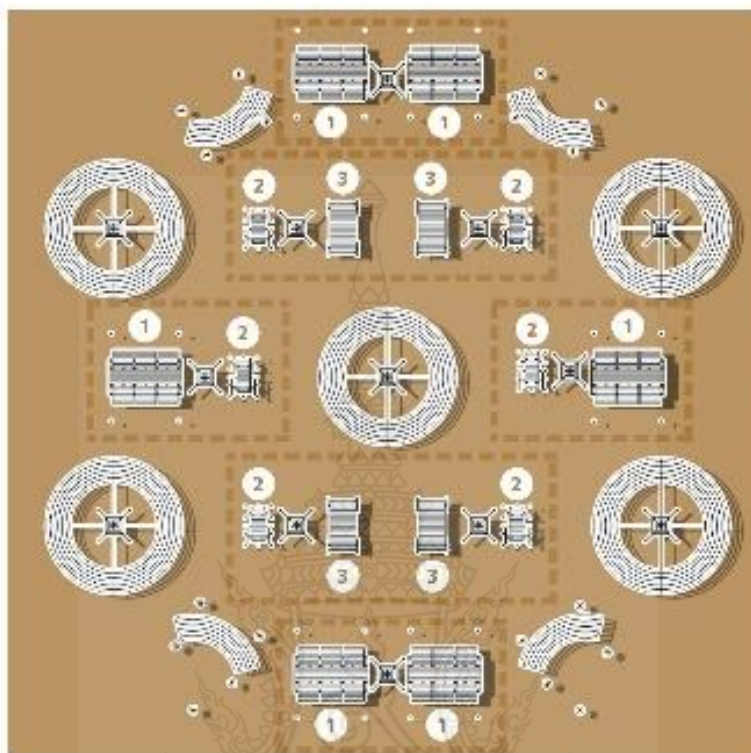
ภาพที่ 2.55 แสดงแบบขยายการพัฒนาารูปแบบตลาด เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

PART 4.3 ดัชนีแบบตลาดชุมชน

ภาพที่ 2.56 แสดงทัศนียภาพการพัฒนา รูปแบบตลาด เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอน
เชิงวัฒนธรรม

PART 6.1 ดับแบบบูธถอดประกอบเคลื่อนที่

Booth Layout

ภาพที่ 2.57 แสดงการออกแบบบูธถอดประกอบเคลื่อนที่ เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

PART 6.1 ต้นแบบขุรถอดประกอบเคลื่อนที่

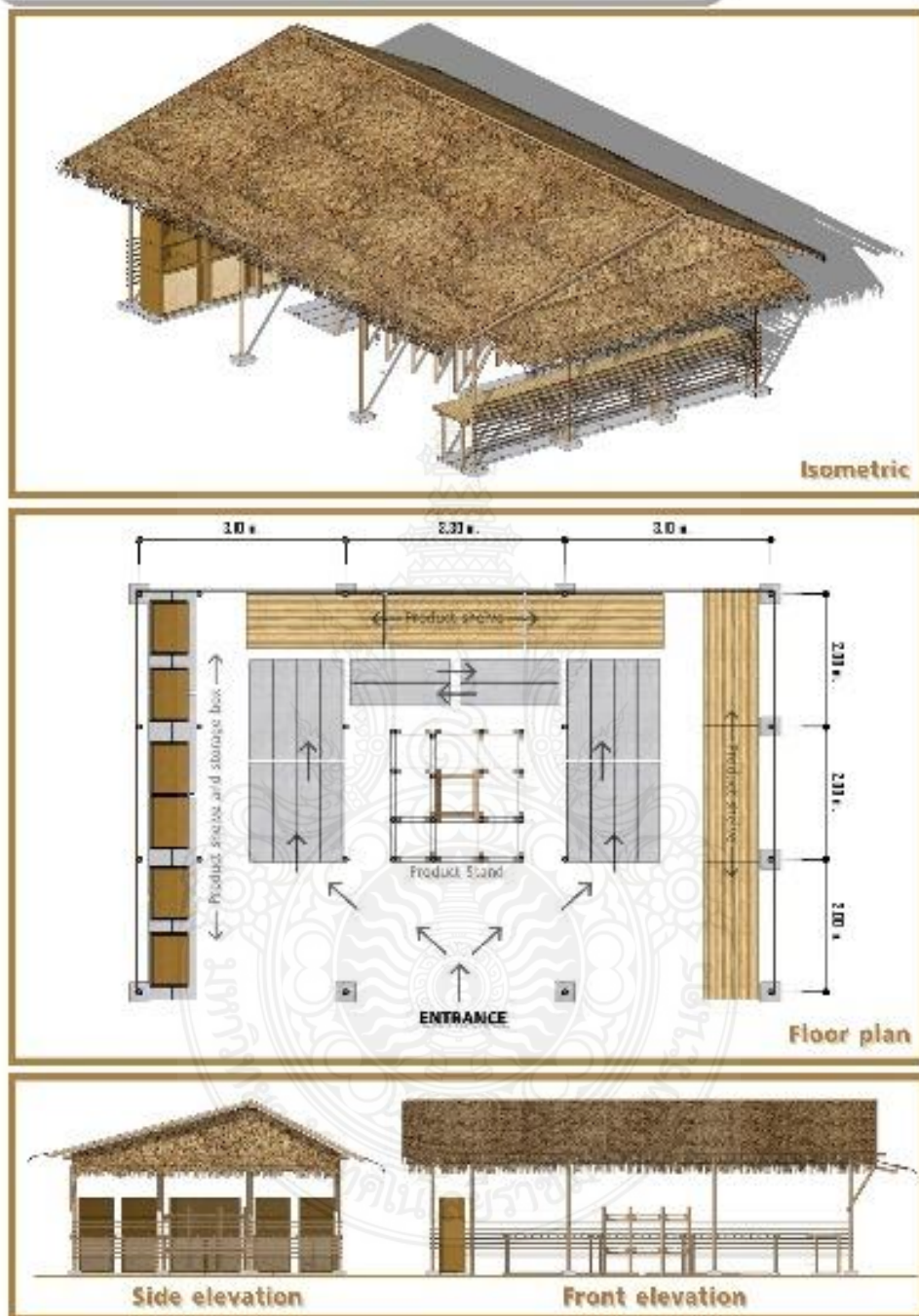
ภาพที่ 2.58 แสดงการออกแบบส่วนขยายขุรถอดประกอบเคลื่อนที่ เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

PART 6.2 ต้นแบบบูธรถดประกอบเคลื่อนที่

ภาพที่ 2.59 แสดงทัศนียภาพบูธรถดประกอบเคลื่อนที่ เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอน
เชิงวัฒนธรรม

PART 5.1 ตัแบบศูนย์รองรับนักท่องเที่ยว

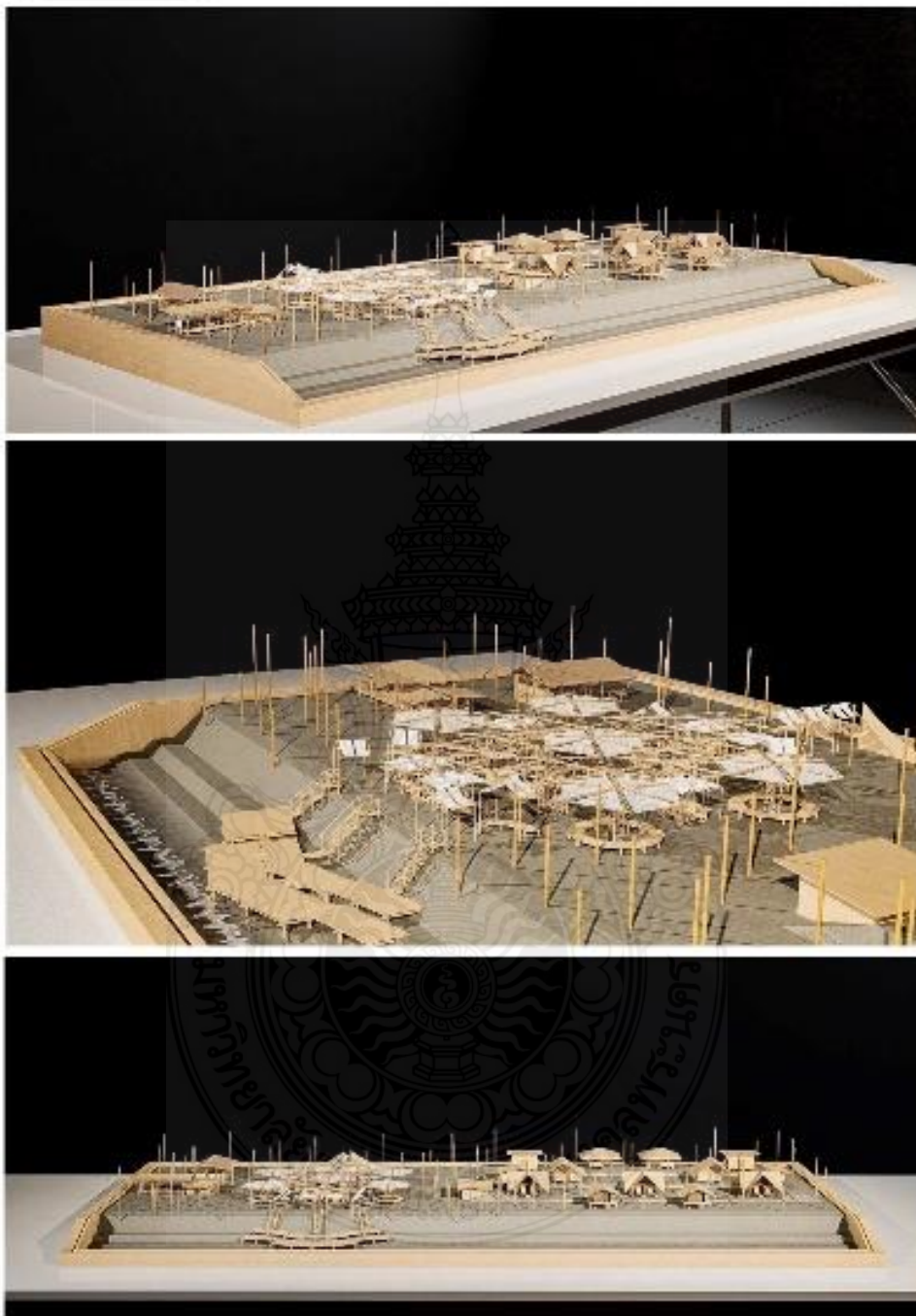
ภาพที่ 2.60 แสดงการออกแบบศูนย์รองรับนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

PART 5.2 ตัแบบศูนย์รองรับนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 2.61 แสดงการออกแบบส่วนขยายศูนย์รองรับนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว แบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

Model

ภาพที่ 2.62 แสดงต้นแบบโมเดลการพัฒนาพื้นที่ชุมชนตลาดไธ้ะปอย 1 เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม

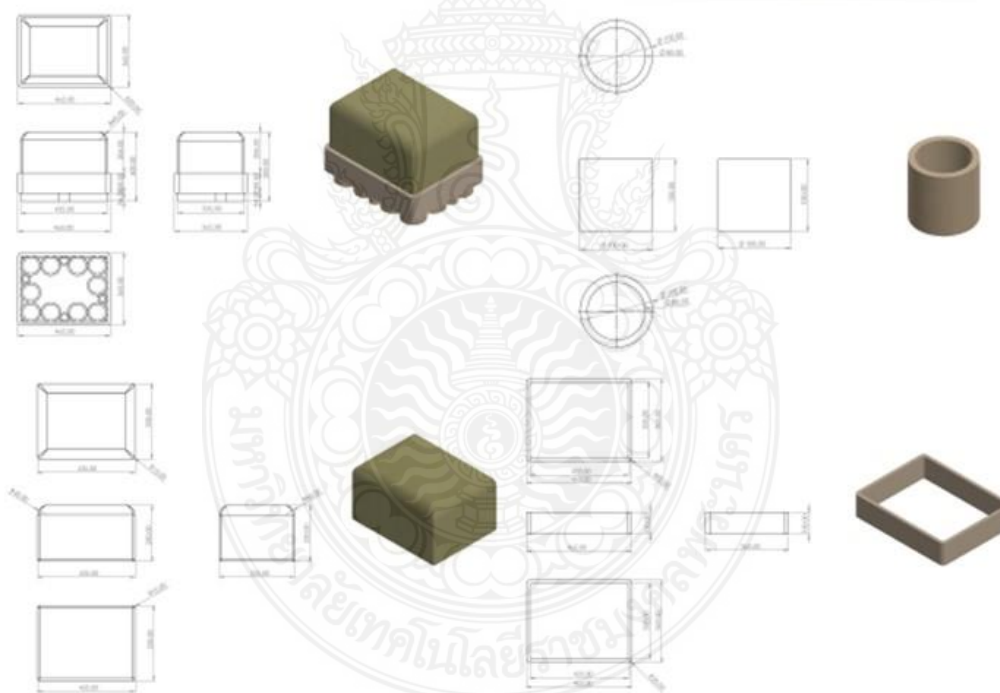
2.3.2 โครงการวิจัยย่อยที่ 2

โครงการพัฒนาเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุกัญท์และช่องทางการจำหน่าย สร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติในชุมชนรองรับความต้องการของ ตลาด Eco Product เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโหวะปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

จากการการลงพื้นที่เก็บข้อมูลมาทำการวิเคราะห์และพัฒนาเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุกัญท์และช่องทางการจำหน่าย สร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติในชุมชนรองรับความต้องการของตลาด Eco Product สรุปผลการออกแบบได้ ดังนี้

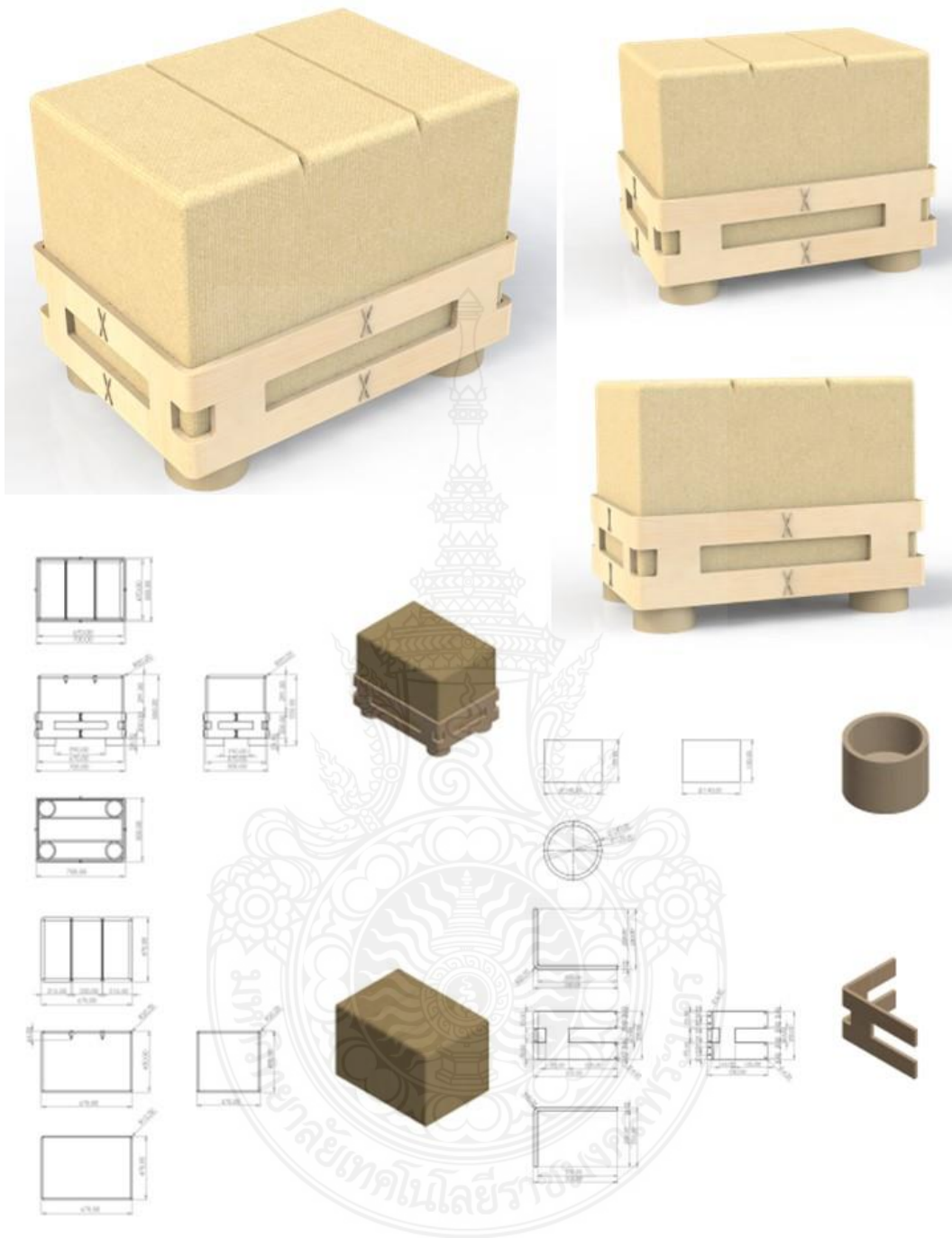

ภาพที่ 2.63 แสดง Sketch Design Stool No.1

Stool

ภาพที่ 2.65 แสดง Sketch Design Stool No.3

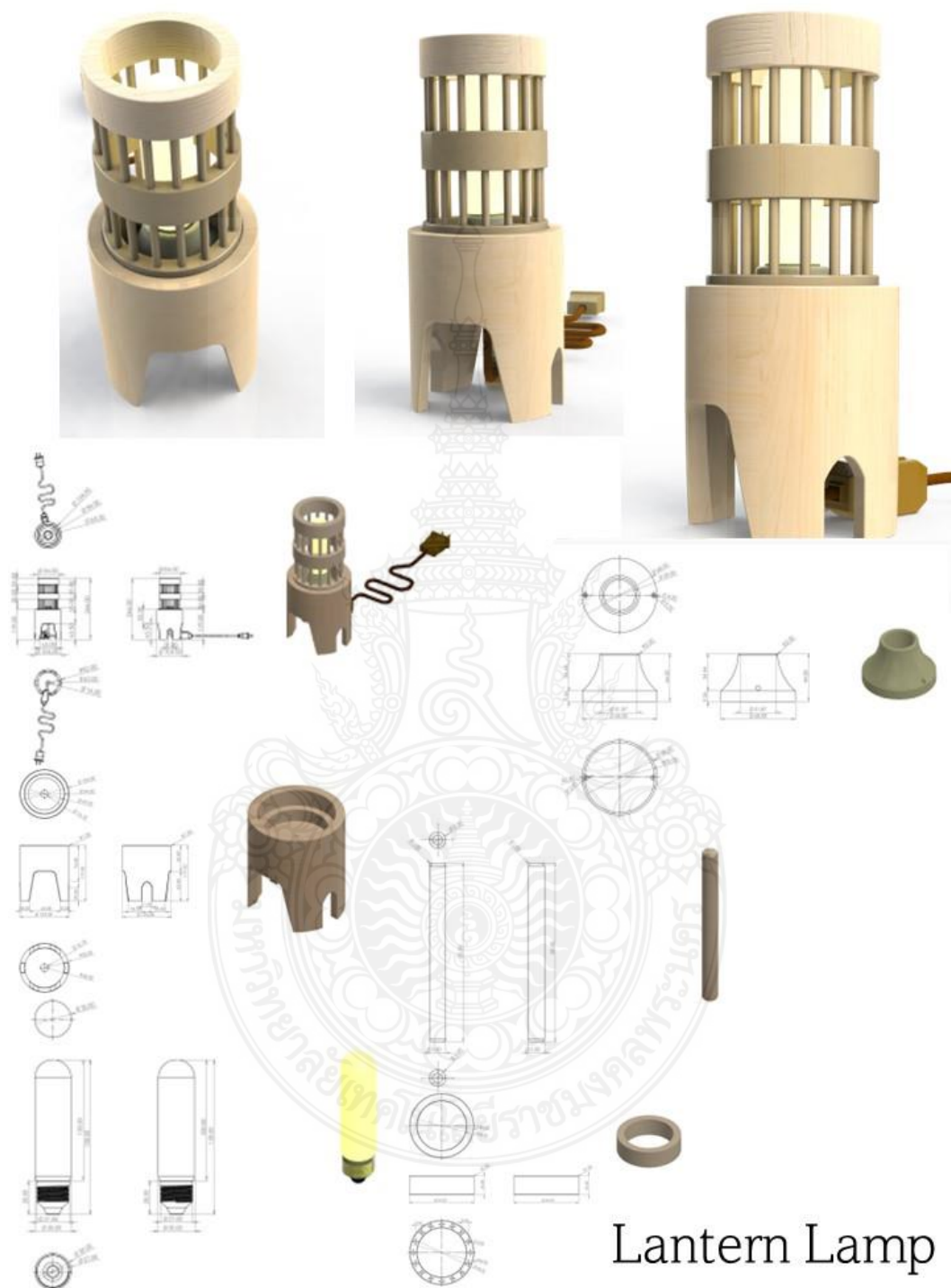
Stool

ภาพที่ 2.66 แสดง Sketch Design Stool No.4

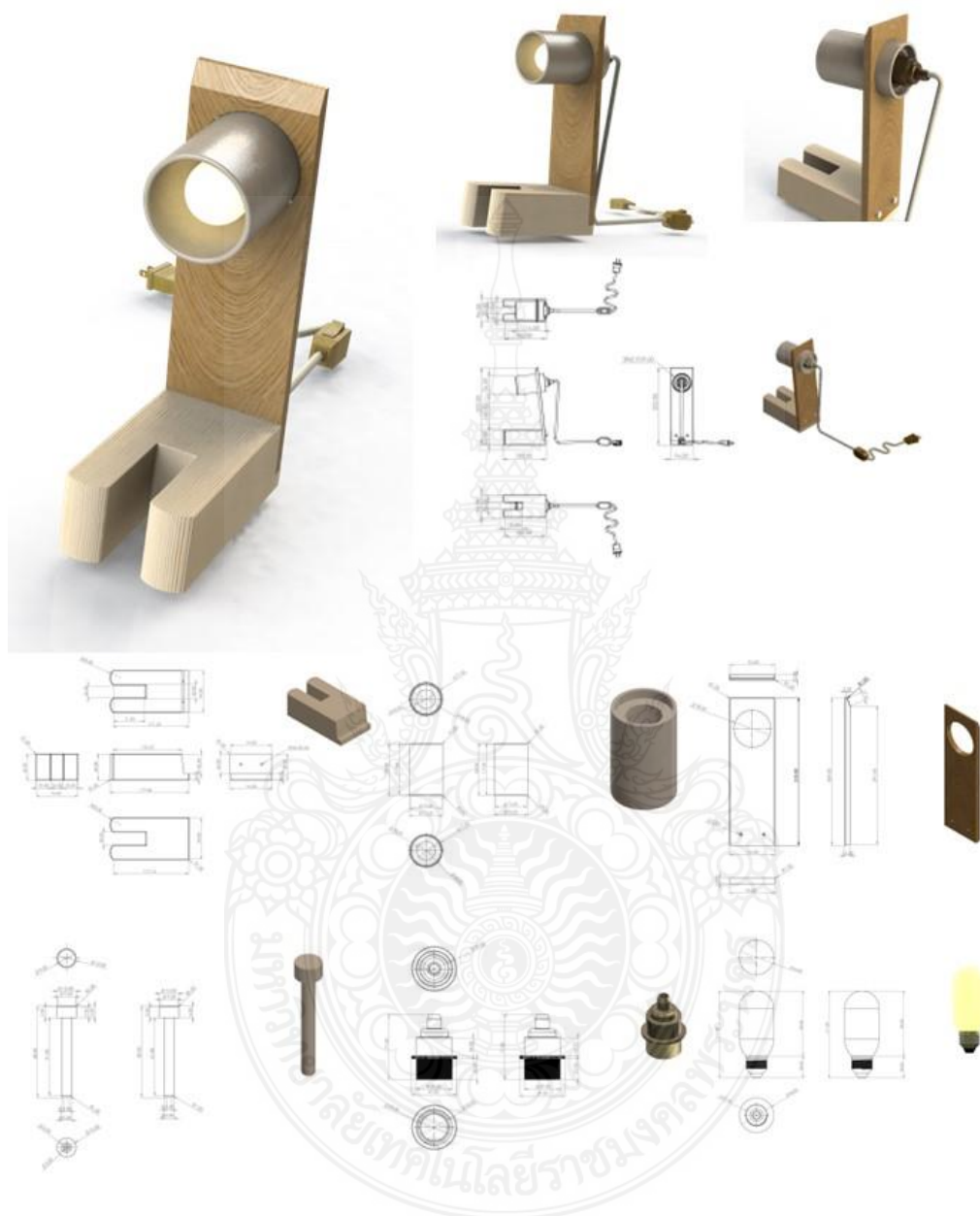

Lantern Lamp

ภาพที่ 2.67 แสดง Sketch Design Lantern Lamp No.1

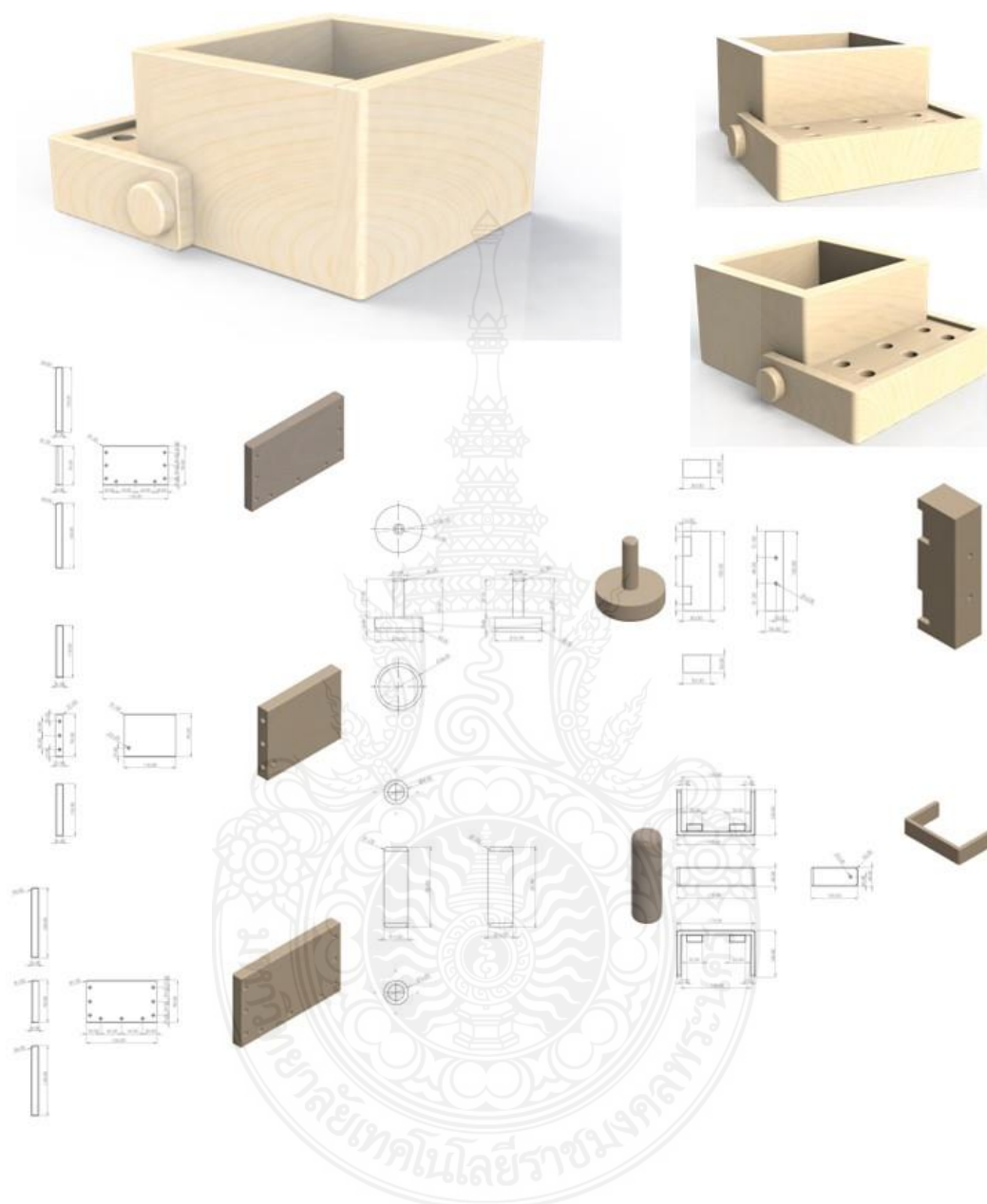

ภาพที่ 2.68 แสดง Sketch Design Lantern Lamp No.2

Lantern Lamp

ภาพที่ 2.69 แสดง Sketch Design Lantern Lamp No.3

Pencil Box

ภาพที่ 2.70 แสดง Sketch Design Pencil Box

Laptop Stand

ภาพที่ 2.71 แสดง Sketch Design Laptop Stand

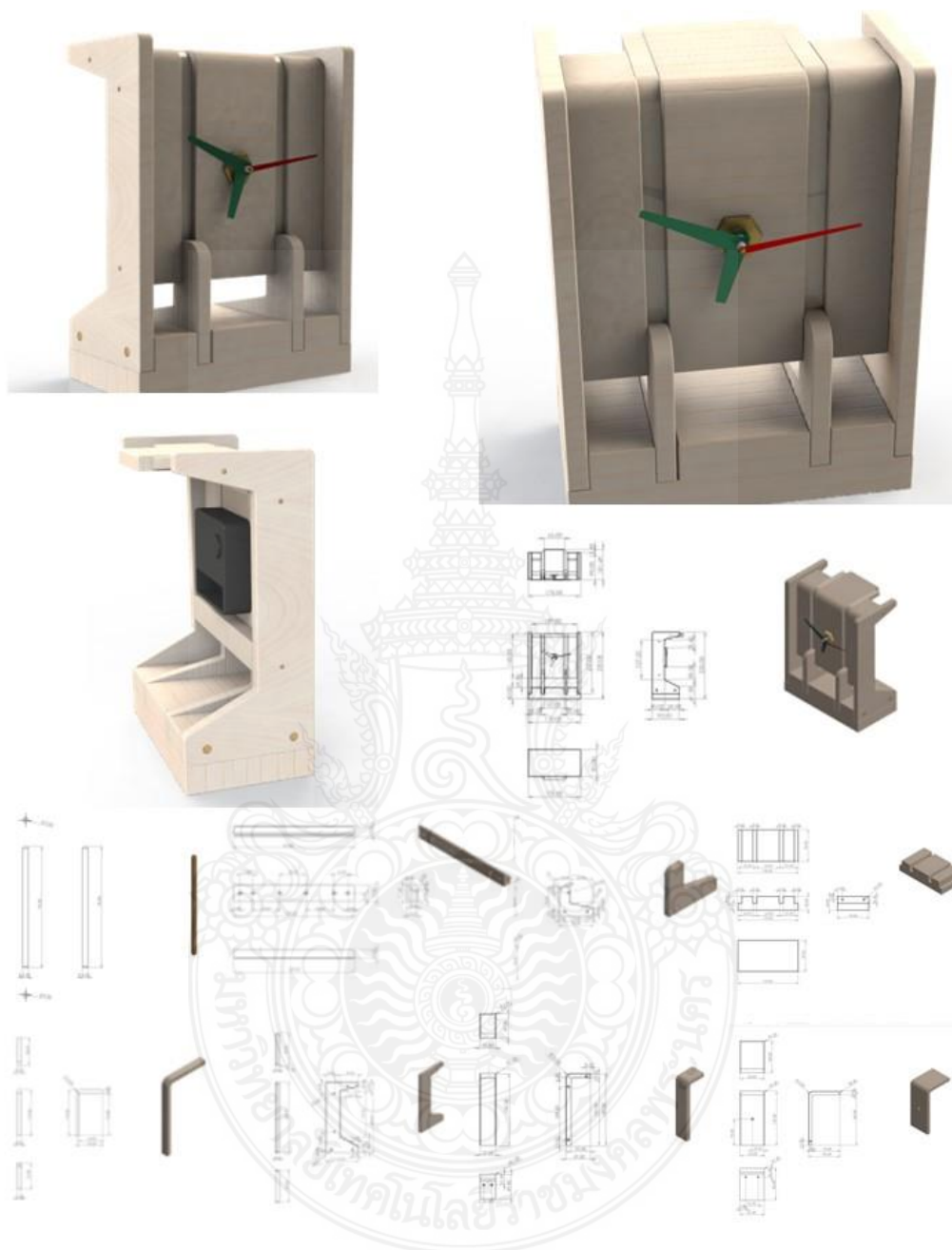
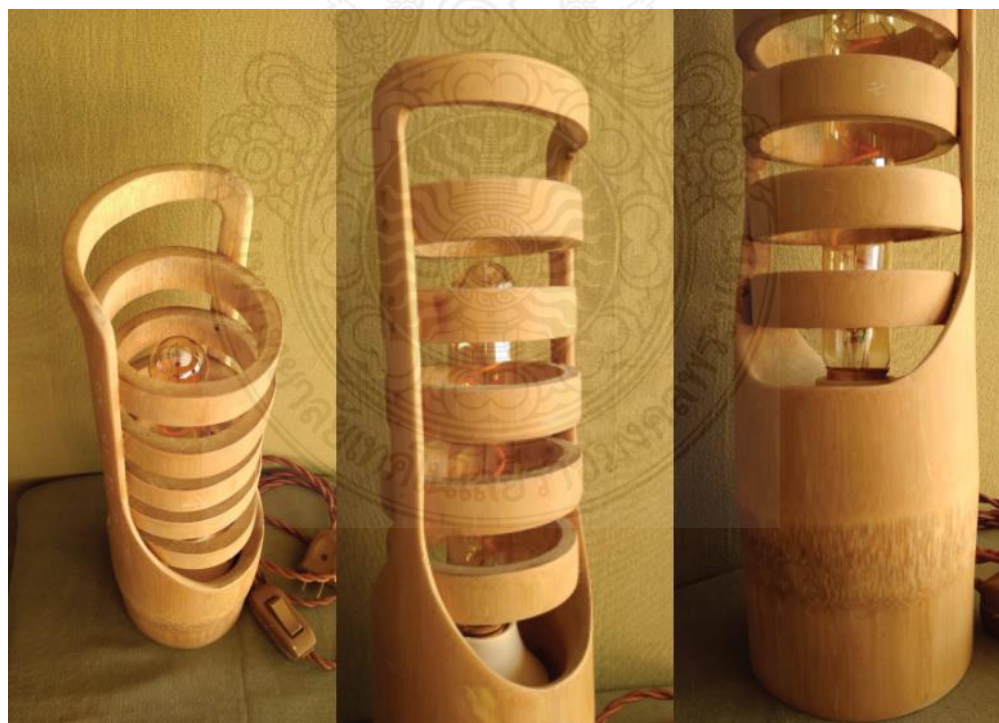

Table Clock

ภาพที่ 2.72 แสดง Sketch Design Table Clock

ภาพที่ 2.73 แสดงลักษณะของต้นแบบ Lantern Lamp No.1 จากไม้ไผ่ ตอนขณะเปิดใช้งานจริง

ภาพที่ 2.74 แสดงลักษณะ Detail ของต้นแบบ Lantern Lamp No.1 จากไม้ไผ่

ภาพที่ 2.75 แสดงลักษณะของต้นแบบ Lantern Lamp No.2 จากไม้ไผ่

ภาพที่ 2.76 แสดงลักษณะของต้นแบบ Lantern Lamp No.3 จากไม้ยางพารา

ภาพที่ 2.77 แสดงลักษณะของต้นแบบบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติแบบที่ 1

ภาพที่ 2.78 แสดงลักษณะของต้นแบบบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติแบบที่ 2

ภาพที่ 2.79 แสดงลักษณะของต้นแบบบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติแบบที่ 3

ภาพที่ 2.80 แสดงลักษณะของต้นแบบบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติแบบที่ 4

ภาพที่ 2.81 แสดงลักษณะของต้นแบบบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติแบบที่ 5

ภาพที่ 2.82 แสดงลักษณะของต้นแบบบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติแบบที่ 6

ภาพที่ 2.83 แสดงลักษณะการติด Logo บนต้นแบบบรรจุภัณฑ์จักสาน

ภาพที่ 2.84 แสดงลักษณะการติด Label บนต้นแบบบรรจุภัณฑ์จักสาน

ภาพที่ 2.85 แสดงลักษณะการติด Label และ Logo บนต้นแบบบรรจุภัณฑ์จักสาน

2.3.3 โครงการวิจัยย่อยที่ 3

โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการองค์ความรู้ สร้างสื่อใหม่ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์พัฒนาพื้นที่ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน

จากการการลงพื้นที่เก็บข้อมูลมาทำการวิเคราะห์และพัฒนารูปแบบการจัดการองค์ความรู้ สร้างสื่อใหม่ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์พัฒนาพื้นที่ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน สรุปผลการออกแบบได้ ดังนี้

ภาพที่ 2.86 แสดงการจัดการองค์ความรู้ต้นแบบความร่วมมือกับชุมชน

ภาพที่ 2.87 แสดงการจัดการองค์ความรู้ต้นแบบการท่งเกี่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมบ้านท่ามะขาม

ภาพที่ 2.88 แสดงการจัดการองค์ความรู้ต้นแบบช่องทางออนไลน์การเผยแพร่สินค้าชุมชน

ภาพที่ 2.89 แสดงการจัดการองค์ความรู้ต้นแบบการพัฒนารูปแบบการบริการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

โครงการย่อยทั้ง 3 โครงการมีความมุ่งมั่นในการยกระดับทักษะการประกอบอาชีพให้ชุมชนนำไปประยุกต์ใช้ในการยกระดับเศรษฐกิจเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและรองรับตลาด Eco Product โดยมีเป้าหมายดังนี้

1. การพัฒนาทักษะเดิม (Reskill)

- พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเดิมสู่การท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม
- พัฒนารูปแบบการบริการ สิ่งสนับสนุน สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อสร้างมาตรฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยว
- พัฒนาทักษะวิธีการปลูกไผ่และวัสดุธรรมชาติที่นำมาทำผลิตภัณฑ์เดิมให้มีวิธีการบำรุงรักษาให้ได้ขนาดและมาตรฐานที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบ
- พัฒนาทักษะวิธีการปลูกไผ่และพืชที่นำมาทำผลิตภัณฑ์ทดแทนเพื่อสร้างสมดุลธรรมชาติในชุมชนและความเพียงพอในการหมุนเวียนวัตถุดิบ
- พัฒนาเทคนิควิธีการจัดการเตรียมวัตถุดิบก่อนนำมาทำผลิตภัณฑ์เพื่อความแข็งแรง คงทนต่อการใช้งาน

- พัฒนาทักษะวิธีการขึ้นรูปจากภูมิปัญญาเดิมในท้องถิ่นให้มีการบูรณาการองค์ความรู้และเทคโนโลยีการผลิตให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์
- พัฒนาเทคนิควิธีการจัดการวัสดุเหลือทิ้งหลังจากการแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้เกิดประโยชน์สร้างรายได้กลับเข้ามาในชุมชน

2. การสร้างทักษะใหม่ (Upskill)

- พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมให้ทันสมัยตอบโจทย์ความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ยังคงเอกลักษณ์ความเป็นวิถีชาวกะเหรี่ยง
- พัฒนารูปแบบการบริการ สิ่งสนับสนุน สิ่งอำนวยความสะดวกให้ทันสมัยโดยใช้ภูมิปัญญาและทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นประยุกต์กับเทคโนโลยีเพื่อสร้างมาตรฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยว แต่ยังคงเอกลักษณ์ความเป็นวิถีชาวกะเหรี่ยง
- พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความทันสมัยตอบสนองการใช้สอยในที่พักอาศัย สำนักงาน หรือการพาณิชย์ มี Detail ของผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ชุมชนสร้างความน่าสนใจให้กับกลุ่มผู้บริโภคและตลาด ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาประกอบได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- พัฒนารูปแบบเทคนิควิธีการผลิตให้พร้อมสู่กระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- พัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าของผลิตภัณฑ์และการขนส่งที่ปลอดภัย
- พัฒนารูปแบบวิธีการขนส่งเพื่อช่วยลดต้นทุนและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ก่อนถึงลูกค้า
- พัฒนารูปแบบเทคนิคและช่องทางการตลาดที่เปิดกว้างสู่สากลในรูปแบบออนไลน์
- พัฒนาทักษะด้านดิจิทัลเบื้องต้นให้กับชุมชนในการใช้เป็นเครื่องมือค้นหาข้อมูลความรู้นำไปปรับใช้ในอาชีพและการดำรงชีวิตประจำวัน

จากการวิเคราะห์และประมวลผลการลงพื้นที่ พบว่า ชุมชนมีความต้องการเรียนรู้การสร้างผลิตภัณฑ์ชุมชน และการทำบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติขึ้นเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้จัดกิจกรรมการสกรีนเสื้อ กิจกรรมการทำถุงกาลบูน และกิจกรรมการสร้างบรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติ

ภาพที่ 2.90 แสดงการอัดบล็อกสกรีน

ภาพที่ 2.91 แสดงกิจกรรมการเตรียมสกรีนและการเป่าบล็อกสกรีนให้แห้ง

ภาพที่ 2.92 แสดงกิจกรรมการสกรีนสีลงบนเส้น

ภาพที่ 2.93 แสดงกิจกรรมการล้างสีสกรีนออกจากบล็อกเมื่อสกรีนแล้ว

ภาพที่ 2.94 แสดงกิจกรรมการสกรีนสีลงบนเสื้อและเสื้อที่สกรีนเรียบร้อยแล้ว

ภาพที่ 2.95 แสดงกิจกรรมการตัดสีลงบล็อกสกรีนเพื่อสกรีนสีลงบนเสื้อและเสื้อที่สกรีนแบบสอดสี

ภาพที่ 2.96 แสดงกิจกรรมการสรีนสีขาวลงบนเส้นสีดำ

ภาพที่ 2.97 แสดงกิจกรรมการบรรยายการประยุกต์ใช้วัสดุธรรมชาติกับบรรจุภัณฑ์สำหรับร้านค้าชุมชน

ภาพที่ 2.98 แสดงกิจกรรมการพัฒนาการสร้างลดทอนจากตรายางบนบรรจุภัณฑ์สำหรับร้านค้าชุมชน

ภาพที่ 2.99 แสดงกิจกรรมการสอนพื้นฐานการพับกระดาษเป็นบรรจุภัณฑ์และการประยุกต์ลดลายตราขายบนบรรจุภัณฑ์สำหรับร้านค้าชุมชน

2.4 วิเคราะห์สรุปผลเพื่อจัดการองค์ความรู้

วิเคราะห์สรุปผลเพื่อจัดการองค์ความรู้ สร้างแผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีนวัตกรรมจากงานวิจัยสู่ประชากรในชุมชน สร้างเครือข่ายอาชีพมีการติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมหลังการดำเนินงานวิจัยแล้วเสร็จเพื่อพัฒนาสู่ชุมชนต้นแบบเพื่อเป็นแหล่งส่งเสริมการเรียนรู้การจัดการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ตลอดจนเผยแพร่ผลงานวิจัย วิธีการเผยแพร่ผลงานโดย การแสดงผลงาน ตีพิมพ์เผยแพร่ทางวารสารระดับชาติ/ระดับนานาชาติ จดสิทธิบัตรด้านรูปแบบการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและการออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ตามแนวความคิดที่วางไว้

บทที่ 3 ผลการศึกษา

3.1 ผลการดำเนินงานของโครงการวิจัยย่อย

โครงการ	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง
<p>โครงการที่ 1</p> <p>โครงการสำรวจรูปแบบและพัฒนาฝักรูปภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>นายศรัณยู สว่างเมฆ</p>	<p>1. พัฒนาฝักรูปภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน</p> <p>2. นำวัสดุธรรมชาติภายในชุมชนมาใช้ในการพัฒนารูปแบบสถาปัตยกรรมในชุมชนให้เกิดการต่อยอดในการตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product โดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง</p>	<p>การสำรวจรูปแบบและพัฒนาฝักรูปภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน โดยการนำไม้ไผ่ และวัสดุธรรมชาติมาใช้ในงานพัฒนาสถาปัตยกรรมในชุมชน เพราะเป็นวัสดุที่สามารถหาได้ง่าย และมีราคาถูก สามารถใช้งานได้หลากหลายประเภท จนไม้ไผ่ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของชาวชนบท อีกทั้งสถาปัตยกรรมไม้ไผ่ยังเป็นสถาปัตยกรรมที่ใช้เป็นที่อยู่ที่อาศัยในอดีต ที่สะท้อนความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายสะท้อนอัตลักษณ์การประยุกต์ใช้วัสดุ</p>

โครงการ	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง
		<p> ธรรมชาติในชุมชน เข้าใจในลักษณะของวัสดุและสภาพแวดล้อม โดยมีภูมิปัญญาการสร้างที่ตกทอดจากรุ่นสู่รุ่น ดังนั้นการนำไม้ไผ่กลับมาใช้จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยสืบสานวัฒนธรรมการสร้างให้คงอยู่ต่อไป โดยร่วมกันสร้างนวัตกรรมระหว่างชุมชนและคณะผู้วิจัยมีการพัฒนาทักษะเดิม (Reskill) และการสร้างทักษะใหม่ (Upskill) ตั้งแต่ขั้นตอนพื้นฐานตลอดจนการวางแผนออกแบบที่ตอบสนองประโยชน์ใช้สอยในทุกมิติ กระบวนการผลิต การบริการที่ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ยังดำรงความเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนกะเหรี่ยงให้ชัดเจน ขอบเขตของการศึกษา ศึกษาลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของไม้ไผ่ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม เพื่อนำไปใช้ในกระบวนการสร้างแนวความคิด โดยลักษณะของไม้แต่ละชนิดในการใช้ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับวิธีการใช้งานไม้ไผ่ โดยมีการวิเคราะห์ผังพื้นที่อาคาร การจัดการโซนนิ่ง การจัดการพื้นที่ใช้สอยใหม่ การจัดเส้นทางสัญจรการใช้งาน การวิเคราะห์อาคารตัวอย่างที่ใช้ไม้ไผ่เป็นส่วนประกอบหลักทั้งในอดีตและสถาปัตยกรรมร่วมสมัย เพื่อเป็นแนวทางการออกแบบอาคารในชุมชนที่มีการจัดการผังพื้นที่อาคาร การจัดการโซนนิ่ง การจัดการพื้นที่ใช้สอยใหม่ การจัดเส้นทางสัญจรการใช้งาน เป็นลักษณะของอาคารที่ใช้สำหรับรองรับกิจกรรมต่างๆในชุมชนนั้นๆ ผลของการศึกษาและ </p>

โครงการ	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง
		<p>ออกแบบ กระบวนการแนวคิดที่ใช้ลักษณะทางกายภาพของไม้ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมโดยสะท้อนผ่านรูปทรงและการใช้งานอาคาร วิเคราะห์ลักษณะของโครงสร้าง พื้นผิวที่ห่อหุ้มอาคารและการเชื่อมต่อ ข้อต่อของโครงสร้าง ช่วยสร้างสถาปัตยกรรมไม้ไม้ร่วมสมัยที่ผสมผสานภูมิปัญญาของคนในอดีตให้มีการสืบสานต่อไปในอนาคตยังสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง</p>
<p>โครงการที่ 2 โครงการพัฒนาเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่ายสร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไฟและวัสดุธรรมชาติในชุมชนรองรับความต้องการของตลาด Eco Product เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดไธ้ะปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี</p> <p>ผู้รับผิดชอบ นายนพดล คล้ายวิเศษ</p>	<p>1.พัฒนาเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่ายสร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไฟและวัสดุธรรมชาติในชุมชนรองรับความต้องการของตลาด Eco Product เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน</p> <p>2.นำวัสดุธรรมชาติภายในชุมชนมาใช้ในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ในชุมชนให้เกิดการต่อยอดในการตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product โดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง</p>	<p>แนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ได้รับแรงบันดาลใจจากลักษณะกายภาพของพื้นที่ชุมชนที่มีภูเขา สลับซับซ้อนเป็นจำนวนมาก และของใช้ในวัฒนธรรมกะเหรี่ยงที่ใช้ในชีวิตประจำวันและงานวัฒนธรรมประเพณี จึงได้นำรูปทรงของอัตลักษณ์ชุมชนจากลักษณะกายภาพและสิ่งของเครื่องใช้มาลดทอนรูปทรงในลักษณะการตัดออก การทับซ้อนกัน การสอดประสานกัน เพื่อสื่อลักษณะเด่นของอัตลักษณ์พื้นที่และวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ของชุมชนจากรากเหง้าวัฒนธรรม และในทางเทคนิคจะทำให้การขึ้นชิ้นงานไม้ซับซ้อนสามารถทำได้ง่ายโดยใช้เครื่องมือช่างที่หาได้ในท้องถิ่นและชาวบ้านสามารถทำได้เอง เมื่อเปรียบเทียบกับรูปทรงอื่นๆ ที่ต้องใช้ความละเอียดและทักษะในการตัดและสร้างรูปทรงมากกว่า โดยทิศทางในการออกแบบจะเน้นการออกแบบผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ ของ</p>

โครงการ	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง
		<p>ตกแตงบ้านจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติที่สะท้อนอัตลักษณ์วิถีชาว กะเหรี่ยง บรรจุกัญท์จากวัสดุธรรมชาติและจากผ้าทอชาว กะเหรี่ยงรองรับผลิตภัณฑ์ชุมชน ของใช้ภายในบ้าน อาคาร สำนักงานที่สะท้อนอัตลักษณ์ลายผ้าทอและวัฒนธรรมชาว กะเหรี่ยง สามารถรองรับลูกค้านักท่องเที่ยวและสถาน ประกอบการด้านท่องเที่ยว เช่น รีสอร์ท โรงแรม หรือ แพที่พัก ในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เพราะจะเป็นกลุ่มสินค้าที่สามารถ เพิ่มมูลค่าของสินค้าได้โดยใช้การออกแบบ และกลุ่มผู้ซื้อสินค้า เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อโดยพิจารณาจากความ น่าสนใจ ความโดดเด่น ความดึงดูดของสินค้า ซึ่งเป็นกลุ่มสินค้า เพื่อสิ่งแวดล้อม (Eco product) บรรจุกัญท์ที่ออกแบบใน โครงการจะเน้นรูปทรงที่เรียบง่ายใช้วัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น เพื่อ ช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์สินค้าเพื่อสิ่งแวดล้อมให้มีความชัดเจน มากขึ้น</p> <p>ผลการประเมินความพึงพอใจ ความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะของชุมชนที่มีต่อเทคนิคการผลิตและรูปแบบของ ผลิตภัณฑ์และบรรจุกัญท์จากวัสดุธรรมชาติและอัตลักษณ์ชุมชน ที่ออกแบบในโครงการจากกลุ่มตัวอย่างในชุมชนจำนวน 30 คน (n=30) มีระดับความพึงพอใจในภาพรวมของการพัฒนาใน</p>

โครงการ	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง
		<p>โครงการที่ ๕ 4.95 S.D. 0.48 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ วัสดุที่ใช้ในการสร้าง ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ทางชุมชนมีความพร้อม สามารถจัดหา และจัดเตรียมวัสดุได้ เทคนิคการขึ้นรูปสามารถทำได้ ทางชุมชน ประเมินว่ามีทักษะที่เพียงพอสามารถดำเนินการได้ โดยในส่วน รูปแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่ออกแบบในโครงการชุมชนมี ความพึงพอใจในรูปแบบ เพราะรูปแบบมีความน่าสนใจและ มีความแปลกใหม่และที่สำคัญคือความเรียบง่าย แต่ในกระบวนการ ผลิต ทางชุมชนประเมินว่ายังคงมีรายละเอียดมากในการตัดและ ต่อชิ้นงาน ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาทักษะของทางชุมชนเพิ่มเติม และต้องการให้สร้างต้นแบบในการตัดชิ้นงานที่เป็นมาตรฐานเพื่อ สร้างความสะดวกในการขึ้นรูปและประกอบชิ้นงาน</p>
<p>โครงการที่ 3 โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการองค์ความรู้ สร้างสื่อ ใหม่ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมช่อง ทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ชุมชนต้นแบบ การท่องเที่ยวไร่คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในการนำ นวัตกรรมไปใช้ประโยชน์พัฒนาพื้นที่ ยกระดับ เศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ผู้รับผิดชอบ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อศึกษาบริบทและองค์ประกอบแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาด โอ๊ะปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี 2. เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยว ไร่คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม ชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี 	<p>ผลการดำเนินงานในโครงการตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อศึกษาบริบทและองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัด ราชบุรี <ol style="list-style-type: none"> 1.1 บริบทแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน บ้านท่า มะขาม ตลาดโอ๊ะปอย พบว่า หมู่บ้านท่ามะขาม หรือที่คนทั่วไป เรียกว่า บ้านท่ามะขาม ตั้งอยู่ที่ตำบลตะนาวศรี อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี คนในชุมชนมีทั้งคนที่ถือสัญชาติไทยและสัญชาติ กะเหรี่ยง ผู้ที่ถือสัญชาติไทยส่วนใหญ่ล้วนสืบทอดมาจากบรรพชน

โครงการ	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง
นายสรรเสริญ สังขดิถี		<p>ชาวกะเหรี่ยงเช่นกัน แต่เกิดในแผ่นดินไทยจึงได้สัญชาติไทย คนในชุมชนจำนวนไม่น้อยยังขาดมาตรฐานในคุณภาพชีวิตอยู่บ้าง ถึงอย่างนั้นเมื่อยุคสมัยได้เปลี่ยนไปชีวิตประจำวันของผู้คนชาวกะเหรี่ยงก็เปลี่ยนตามไปด้วย เช่น ทุกวันนี้ชาวกะเหรี่ยงก็ได้แต่งกายชุดชนบทไทยทั่วไปไม่ได้สวมชุดกะเหรี่ยงเหมือนกับชุมชนกะเหรี่ยงในประเทศไทยบางแห่งแล้ว สำหรับที่ตลาดไ้อะป่อยหรือชุมชนบ้านท่ามะขามนั้น รวมถึงประชากรที่อยู่ในตำบลประมาณ 90% เป็นชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยง และชาวกะเหรี่ยงที่อาศัยอยู่ตามชายแดน ไทย-พม่า นั้นจะสามารถใช้ภาษาพม่าได้ด้วย นอกจากนี้บัตรประจำตัวของชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยงนั้นจะเป็นบัตรบุคคลพื้นที่สูง (ลักษณะบัตรสีฟ้า) และบัตรผู้พลัดถิ่น (ลักษณะบัตรสีเขียวขอบแดง) สำหรับภาษาที่ใช้เป็นภาษากะเหรี่ยงและภาษาหฺร่าง (ภาษาที่ใช้เฉพาะกลุ่ม) ประชาชนในพื้นที่ตำบลตะนาวศรี ส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ 80% ประกอบอาชีพรับจ้าง ได้แก่ รับจ้างทำโรงงานอุตสาหกรรมนอกพื้นที่รับจ้างทั่วไปตามสถานประกอบการต่างๆในพื้นที่ เกษตรกรรมค้าขาย พวก ผัก พืชผล ของชำ และประกอบธุรกิจส่วนตัว</p> <p>1.2 องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนตำบลตะนาวศรี มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายแห่ง มีประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย น่าสนใจ มีแนวโน้มและกระแสตอบรับจากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกคำปี ปัจจุบันทั้งชุมชนหรือหน่วยงานของรัฐ และเอกชน ได้ร่วมมือกันผลักดันส่งเสริมการท่องเที่ยวในตำบลหรือในเขตพื้นที่กันอย่างจริงจัง เพราะ</p>

โครงการ	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง
		<p>เล็งเห็น ว่าเป็นหนทางที่จะนำอาชีพและรายได้มาสู่ประชาชน ให้ทุกคนที่อยู่ในตำบลกันอย่างมีความสุข ตลาดโ๊ะะป่อย ตลาดที่เป็นจุดศูนย์กลางทางวัฒนธรรมระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยว เป็นสถานที่ ท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่เพิ่งเปิดในปี 2562 เป็นสถานที่ในตำบลที่ถูกพูดถึงมากที่สุด และถูกยกให้สถานที่ท่องเที่ยว ที่สำคัญของตำบลตะนาวศรี ที่ตลาดแห่งนี้ได้นำหลายสิ่งหลายอย่างมาสู่ชุมชน ไม่ว่าจะเป็นชื่อเสียงที่ถูกขึ้นชื่อ ว่าเป็นจุดที่ควรมาพักผ่อนหรือมาใช้ชีวิตท่องเที่ยว มีทั้งบรรยากาศธรรมชาติที่โอบล้อมด้วยภูเขาและแม่น้ำลำภาชีที่ไหลผ่านตลอดทั้งปี อีกทั้งยังมีสินค้าจากชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยงในพื้นที่ มีทั้งอาหารพื้นบ้านของชาวกะเหรี่ยง และสินค้าหัตถกรรมที่เป็นภูมิปัญญาของคนในชุมชน</p> <p>2. เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโ๊ะะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี</p> <p>ผลการวิจัยพบว่า แนวทางส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโ๊ะะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี สรุปลงในแต่ละด้านได้ว่า</p> <p>2.1 ด้านความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่า ชุมชนควรเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ หรือแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อจัดกิจกรรมร่วมกันโดยใส่รายละเอียดรูปแบบของกิจกรรมของแต่ละประเพณีที่ได้ดำเนินร่วมกันมา แต่ไม่ควรทิ้งความเป็น</p>

โครงการ	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง
		<p>เอกลักษณ์หรือให้คงแบบดั้งเดิม ซึ่งจะช่วยสร้างความสนใจให้แก่นักท่องเที่ยวมากขึ้น อีกทั้งบันทึกลงในปฏิทินการท่องเที่ยวของจังหวัด</p> <p>2.2 ด้านความสามารถในการเข้าถึง มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนด้านการจัดทำสื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์ แนะนำให้นักท่องเที่ยวทราบผ่านสื่อต่าง ๆ อีกทั้งควรปรับปรุงเส้นทางให้มีความสะดวกและปลอดภัย มีป้ายบอกทางที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย มีบริการรถสามล้อ รถจักรยาน หรือรถรับจ้างขนาดเล็กที่สามารถเข้าถึงได้ และมีแกนนำคอยอำนวยความสะดวกต่อการเดินทางเข้าถึงยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้นักท่องเที่ยว</p> <p>2.3 ด้านสิ่งดึงดูดใจ มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวควรให้การช่วยเหลือสนับสนุนในเรื่องการโฆษณา ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน อีกทั้งร่วมกับคนในชุมชนสนับสนุนวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชุมชน พร้อมทั้งร่วมกันปรับปรุง บูรณะ และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในด้านความสะอาด ความปลอดภัย ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมการจัดทำจุดถ่ายภาพที่แสดงให้เห็นอัตลักษณ์ของชุมชน เพื่อเป็นการดึงดูดใจนักท่องเที่ยว</p> <p>2.4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวควรจัดทำป้ายบอกทางหรือสถานที่ต่าง ๆ เช่น ที่จอดรถ หรือจุดบอก</p>

โครงการ	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง
		<p>ตำแหน่งกิจกรรมการท่องเที่ยว และป้ายแผนที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ชัดเจน จัดสถานที่ไว้คอยบริการต้อนรับนักท่องเที่ยวให้เพียงพอ และคอยดูแลรักษาความปลอดภัย คอยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ</p> <p>2.5 ด้านกิจกรรม มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่า ควรสร้างอัตลักษณ์การท่องเที่ยวสู่ความเป็นเลิศ ความเป็นโดดเด่นของชุมชนวัด เช่น จัดงานประเพณี กิจกรรมชุมชนสร้างสรรค์ แสดงวิถีชีวิตชุมชน สถาปัตยกรรมต่าง ๆ และถนนคนเดินเพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้เที่ยวชมวิถีชีวิต จำหน่ายของที่ระลึก ขนมที่ผลิตจากคนในชุมชน โดยเผยแพร่ผ่านทางอาสาสมัครมีคุุเทศก์หรือทางระบบออนไลน์</p> <p>2.6 ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่าควรมีการจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร ทางด้านการท่องเที่ยวตามจุดแหล่งท่องเที่ยวสำคัญต่างๆ จัดทำป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว และจัดทำ QR Code เรื่องเล่าของแหล่งท่องเที่ยวและข้อมูลของชุมชน เพื่อเป็นทางเลือกในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลและแนะนำข้อมูลทางการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวทราบ</p>

3.2 ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง (Output)

โครงการ	ผลผลิตตามคำรับรอง	จำนวน	หน่วยนับ	ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง	จำนวน	หน่วยนับ	รายละเอียดผลิต (พร้อมแนบหลักฐาน)	เชิงคุณภาพ
โครงการย่อยที่ 1	1. องค์ความรู้		เรื่อง	1. องค์ความรู้		เรื่อง		
โครงการสำรวจ รูปแบบและ พัฒนาผังกายภาพ การท่องเที่ยวใน พื้นที่เพื่อสร้าง รูปแบบกิจกรรม การท่องเที่ยวแบบ ไร้คาร์บอนเชิง วัฒนธรรม และ แนวทางพัฒนา รูปแบบที่พัก ศูนย์บริการ นักท่องเที่ยว ศูนย์ เรียนรู้และ จำหน่าย	2. ต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Prototype) ระดับ อุตสาหกรรม	12	ต้นแบบ	2. ต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Prototype) ระดับ อุตสาหกรรม	12	ต้นแบบ	1. ต้นแบบการพัฒนาผัง กายภาพในชุมชนเพื่อ รองรับการท่องเที่ยวแบบไร้ คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม 1 ต้นแบบ 2. ต้นแบบบ้านพักอาศัยเพื่อ รองรับนักท่องเที่ยวแบบไร้ คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมโดย ใช้วัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น เพื่อแสดงออกถึงอัตลักษณ์ เชิงพื้นที่ 5 ต้นแบบ 3. ต้นแบบศูนย์การเรียนรู้ ชุมชนเพื่อรองรับ นักท่องเที่ยวแบบไร้ คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมโดย ใช้วัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น	

โครงการ	ผลผลิตตามคำรับรอง	จำนวน	หน่วยนับ	ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง	จำนวน	หน่วยนับ	รายละเอียดผลิต (พร้อมแนบหลักฐาน)	เชิงคุณภาพ
ผลิตภัณฑ์ชุมชน สะท้อนอัตลักษณ์ วัฒนธรรมและ การยอมรับของ ชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้าง มูลค่าเพิ่มด้าน รายได้และการ กลับมาของ นักท่องเที่ยวสู่การ จัดการปัญหาเชิง พื้นที่และปัญหา สิ่งแวดล้อมอย่าง ยั่งยืนในชุมชน							<p>เพื่อแสดงออกถึงอัตลักษณ์ เชิงพื้นที่ 1 ต้นแบบ</p> <p>4.ต้นแบบศูนย์รับรอง นักท่องเที่ยวและจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อ รองรับนักท่องเที่ยวแบบไร้ คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมโดย ใช้วัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น เพื่อแสดงออกถึงอัตลักษณ์ เชิงพื้นที่ 1 ต้นแบบ</p> <p>5. ต้นแบบแนวทางการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบตลาด ชุมชนให้มีความน่าสนใจ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว แบบไร้คาร์บอนเชิง วัฒนธรรมโดยใช้วัสดุ ธรรมชาติในท้องถิ่นเพื่อ แสดงออกถึงอัตลักษณ์เชิง พื้นที่ 1 ต้นแบบ</p> <p>6. ต้นแบบบูรณาการประกอบ แบบเคลื่อนที่จากไม้ไผ่และ</p>	

โครงการ	ผลผลิตตามคำรับรอง	จำนวน	หน่วยนับ	ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง	จำนวน	หน่วยนับ	รายละเอียดผลิต (พร้อมแนบหลักฐาน)	เชิงคุณภาพ
							วัสดุธรรมชาติเพื่อสร้าง ความน่าสนใจและเพิ่มช่อง ทางการจำหน่าย 3 รูปแบบ	
โครงการย่อยที่ 2	1. องค์ความรู้		เรื่อง	1. องค์ความรู้		เรื่อง		
โครงการพัฒนา เทคนิคการผลิต และรูปแบบ ผลิตภัณฑ์ บรรจุ ภัณฑ์และช่อง ทางการจำหน่าย สร้างสรรค์ สะท้อนอัตลักษณ์ วัฒนธรรม กะเหรี่ยงจากไม้ไผ่ และวัสดุธรรมชาติ ในชุมชนรองรับ ความต้องการของ ตลาด Eco	2. ต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Prototype) ระดับ อุตสาหกรรม	15	ต้นแบบ	2. ต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Prototype) ระดับ อุตสาหกรรม	15	ต้นแบบ	1.ต้นแบบและรายละเอียด ของตกแต่งบ้านจากไม้ไผ่ และวัสดุธรรมชาติที่ สะท้อนอัตลักษณ์วิถีชาว กะเหรี่ยงและรูปแบบเป็นที่ นิยมในท้องตลาดภายใน และต่างประเทศ 5 ต้นแบบ 2.ต้นแบบบรรจุภัณฑ์จาก วัสดุธรรมชาติและจากผ้า ทอชาวกะเหรี่ยงรองรับ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและนอก ชุมชน 4 ต้นแบบ 3. ต้นแบบของใช้ภายใน บ้าน อาคาร สำนักงานที่ สะท้อนอัตลักษณ์ลายผ้าทอ	

โครงการ	ผลผลิตตามคำรับรอง	จำนวน	หน่วยนับ	ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง	จำนวน	หน่วยนับ	รายละเอียดผลิต (พร้อมแนบหลักฐาน)	เชิงคุณภาพ
Product เพื่อ ยกระดับเศรษฐกิจ ชุมชน บ้านท่า มะขาม ตลาด โอ๊ะป่อย อำเภอ สวนผึ้ง จังหวัด ราชบุรี							และวัฒนธรรมชาว กะเหรี่ยง 5 ต้นแบบ 4. หลักสูตรอบรมเชิง ปฏิบัติการถ่ายทอด นวัตกรรมและเทคโนโลยี ผสมผสานภูมิปัญญาอัต ลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประจำถิ่นของชาวกะเหรี่ยง 1 หลักสูตร	
โครงการย่อยที่ 3 โครงการพัฒนา รูปแบบการจัดการ องค์ความรู้ สร้าง สื่อใหม่ในการ ถ่ายทอด เทคโนโลยี เพื่อ ส่งเสริมช่อง ทางการจำหน่าย และการ	1. องค์ความรู้ 2. ต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Prototype) ระดับ อุตสาหกรรม	12	เรื่อง ต้นแบบ	1. องค์ความรู้ 2. ต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Prototype) ระดับ อุตสาหกรรม	12	เรื่อง ต้นแบบ	1) ต้นแบบความร่วมมือ ระหว่างชุมชนกับภาครัฐใน การแก้ปัญหาในการใช้ที่ดิน ทำกินให้เกิดประโยชน์และ ไม่ส่งผลกระทบต่อ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม 1 ต้นแบบ	

โครงการ	ผลผลิตตามคำรับรอง	จำนวน	หน่วยนับ	ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง	จำนวน	หน่วยนับ	รายละเอียดผลิต (พร้อมแนบหลักฐาน)	เชิงคุณภาพ
ประชาสัมพันธ์ ชุมชนต้นแบบการ ท่องเที่ยวไร้ คาร์บอนเชิง วัฒนธรรมในการ นันทนาการไปใช้ ประโยชน์พัฒนา พื้นที่ยกระดับ เศรษฐกิจชุมชน อย่างยั่งยืน							<p>2) ต้นแบบรูปแบบการ ท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอน เชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ชุมชน บ้านท่ามะขามและชุมชน</p> <p>ใกล้เคียงของตำบลตะนาว ศรี 5 รูปแบบ</p> <p>3) ต้นแบบการพัฒนา รูปแบบการบริการเพื่อ รองรับนักท่องเที่ยวให้ได้ มาตรฐานและยังสะท้อนอัต ลักษณ์วิถีชุมชนกะเหรี่ยง 3 ต้นแบบ</p> <p>4) ต้นแบบช่องทาง ออนไลน์ในการเผยแพร่ สินค้า ประชาสัมพันธ์ การ จำหน่าย และบริการสู่ ระดับประเทศและนานาชาติ ประเทศ 3 รูปแบบ</p>	

3.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง (Outcome) (ถ้ามี)

แผนงานวิจัยพื้นฐานของมหาวิทยาลัย..... : แผนงานย่อยสร้างองค์ความรู้

โครงการ	ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง
<p>โครงการย่อยที่ 1</p> <p>โครงการสำรวจรูปแบบและพัฒนาผังกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน</p>	<p>รูปแบบผังกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ประชากรในชุมชน นักวิจัยชุมชน ผู้ประกอบการวิสาหกิจผู้สนใจ นักศึกษา อาจารย์ นักวิชาการ องค์กรส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์สร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างภาครัฐและชุมชน ในการใช้ประโยชน์ที่ดินในการทำกินแบบการยอมรับทั้งสองฝ่าย เกิดเครือข่ายอาชีพระหว่างชุมชนต่าง ๆ ที่มีความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตจากผลงานวิจัย มีมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินการโดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ ตลอดจนการร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน เผยแพร่ข่าวสารการตลาดแรงงานที่ทันสมัยให้กับเครือข่ายอาชีพ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านข้อมูลองค์ความรู้ซึ่งกันและกันเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างเห็นผลทั่วทั้งจังหวัด</p>
<p>โครงการย่อยที่ 2</p> <p>โครงการพัฒนาเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่ายสร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไผ่</p>	<p>ชุมชนสามารถผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์โดยสามารถสร้างเทคนิคในการผลิตจากภูมิปัญญาและความเชี่ยวชาญ มีต้นแบบของตกแต่งบ้านจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติที่สะท้อนอัตลักษณ์วิถีชาว</p>

โครงการ	ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง
<p>และวิถีชีวิตในชุมชนรองรับความต้องการของตลาด Eco Product เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี</p>	<p>กะเหรี่ยงและรูปแบบเป็นที่นิยมในท้องตลาดภายในและต่างประเทศ มีต้นแบบบรรจุภัณฑ์จากวิถีชีวิตธรรมชาติและจากผ้าทอชาวกะเหรี่ยง มีต้นแบบของใช้ภายในบ้าน อาคาร สำนักงานที่สะท้อนอัตลักษณ์ลายผ้าทอและวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยง และมีหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติการถ่ายทอดนวัตกรรมและเทคโนโลยีผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมประจำถิ่นของชาวกะเหรี่ยงและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง เพื่อใช้ในการสร้างผลิตภัณฑ์ของชุมชนให้มีจุดเด่นและมีความแตกต่างจากชุมชนอื่นๆ ซึ่งประชากรในชุมชน นักวิจัยชุมชน ผู้ประกอบการวิสาหกิจผู้สนใจ นักศึกษา อาจารย์ นักวิชาการ องค์กรส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์สร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างภาครัฐและชุมชนในการใช้ประโยชน์ที่ดินในการทำกินแบบการยอมรับทั้งสองฝ่าย เกิดเครือข่ายอาชีพระหว่างชุมชนต่างๆ ที่มีความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตจากผลงานวิจัย มีมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินการโดยทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ ตลอดจนการร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน เผยแพร่ข่าวสารการตลาดแรงงานที่ทันสมัยให้กับเครือข่ายอาชีพ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านข้อมูลองค์ความรู้ซึ่งกันและกันเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างเห็นผลทั่วทั้งจังหวัด</p>
<p>โครงการย่อยที่ 3 โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการองค์ความรู้ สร้างสื่อใหม่ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ชุมชน</p>	<p>1) ชุมชนสามารถลำดับความคิดในการออกแบบสื่อ เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ชุมชนเองได้</p>

โครงการ	ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง
<p>ต้นแบบการท่องเที่ยวไร่คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในการนำนวัตกรรมไปใช้ ประโยชน์พัฒนาพื้นที่ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน</p>	<p>2) ชุมชนมีอัตลักษณ์ มีตลาดเฉพาะ และมีสถานที่เป็นจุดเด่นของชุมชน สามารถนำมาต่อยอดใน การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในรูปแบบไร่คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมได้</p> <p>3) ชุมชนมีกิจกรรมที่โดดเด่น สามารถใช้ในการประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่ว ประเทศ</p> <p>4) ชุมชนมีตลาดเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรม และเป็นที่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมชุมชน ส่งเสริมการ พัฒนาพื้นที่ ทำให้ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน</p>

3.4 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง (Impact) (ถ้ามี)

โครงการ	ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง
<p>โครงการย่อยที่ 1</p> <p>โครงการสำรวจรูปแบบและพัฒนาฝักรูปภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้าง รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร่คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทาง พัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชน กะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่ การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน</p>	<p>เกิดต้นแบบการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่อย่างตรงจุดลดความเหลื่อมล้ำการกระทบกระทั่งของภาครัฐ และชุมชนสร้างแนวทางที่ยอมรับร่วมกันสามารถยกระดับเศรษฐกิจสร้างรายได้ในชุมชนให้เห็นเป็น รูปธรรมจากฐานทุนทรัพยากรและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชุมชน สร้างแนวทางและเครื่องมือให้ ชาวบ้านและชุมชนใช้ในการพัฒนาทักษะที่ประยุกต์ผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ของชุมชนและ เทคโนโลยีเพื่อยกระดับผลผลิตและทรัพยากรต่างๆในชุมชนให้ตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร่ คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product ที่สามารถขายได้จริงมีการปรับเปลี่ยนตามกระแส ธุรกิจของโลกโดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง โดยใช้หลักการของแนวคิดปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ ชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียวเพื่อให้ชุมชนเลี้ยงตัวเองได้อย่างมั่นคง จะเกิด</p>

โครงการ	ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง
	ผลลัพธ์ที่ได้ตามมาดังนี้จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมาเยือนซ้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ในปี 2570 มูลค่าการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ในปี 2570 จังหวัดเมืองรอง และผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนร้อยละ 100 ในปี 2570
<p>โครงการย่อยที่ 2</p> <p>โครงการพัฒนาเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่ายสร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไผ่ และวิถีธรรมชาติในชุมชนรองรับความต้องการของตลาด Eco Product เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี</p>	<p>แนวทางการสร้างผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ชุมชนที่มีเอกลักษณ์ มีความโดดเด่น สามารถแข่งขันในตลาดสินค้าผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม (Eco product) ได้ และจะสามารถต่อยอดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในรูปแบบให้มีความหลากหลายมากขึ้น เกิดต้นแบบการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่อย่างตรงจุดลดความเหลื่อมล้ำการกระทบกระทั่งของภาครัฐและชุมชนสร้างแนวทางที่ยอมรับร่วมกัน สามารถยกระดับเศรษฐกิจสร้างรายได้ในชุมชนให้เห็นเป็นรูปธรรมจากฐานทุนทรัพยากรและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชุมชน สร้างแนวทางและเครื่องมือให้ชาวบ้านและชุมชนใช้ในการพัฒนาทักษะที่ประยุกต์ผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ของชุมชนและเทคโนโลยีเพื่อยกระดับผลิตและทรัพยากรต่างๆในชุมชนให้ตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product ที่สามารถขายได้จริงมีการปรับเปลี่ยนตามกระแสธุรกิจของโลกโดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง</p>
<p>โครงการย่อยที่ 3</p> <p>โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการองค์ความรู้ สร้างสื่อใหม่ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์พัฒนาพื้นที่ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน</p>	<p>แนวทางการสร้างรูปแบบประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาพื้นที่ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ส่งเสริมช่องทางการจำหน่าย สร้างสื่อใหม่ๆ ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี และรูปแบบการจัดการองค์ความรู้สู่ชุมชน ให้มีความโดดเด่น สามารถแข่งขันในตลาดสินค้าเพื่อสิ่งแวดล้อม (Eco product) ได้</p>

3.5 การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

วิธีการ/กระบวนการผลักดันงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ (โปรดแนบหลักฐานเชิงประจักษ์การนำผลงานไปใช้ประโยชน์)

โครงการ	การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
<p>โครงการย่อยที่ 1</p> <p>โครงการสำรวจรูปแบบและพัฒนาฝักรูปภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางการพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน</p>	<p>ด้านวิชาการ โดยใคร</p> <p>ได้กลุ่มผู้ที่สนใจด้านองค์ความรู้วิชาการนำรูปแบบ ทักษะเทคนิค วิธีการจากนวัตกรรมชุมชนจากงานวิจัยทั้งหมดแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนไปประยุกต์ใช้ และเผยแพร่เป็นแนวทางในการช่วยแก้ปัญหาในพื้นที่ที่ชุมชนต่อไปชุมชนสามารถประกอบอาชีพดำรงชีวิตอยู่ได้และมีรายได้กลับมา จำนวนการใช้อ้างอิงตามหลักวิชาการเพื่อต่อยอดงานวิชาการหรืองานวิจัยวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้นมีน้ำหนักและคุณค่าในวงวิชาการ สามารถสร้างผลกระทบด้านวิชาการเพิ่มมากขึ้น</p> <p>ด้านสังคม โดยใคร</p> <p>สร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างภาครัฐและชุมชนในการใช้ประโยชน์ที่ดินในการทำกินแบบการยอมรับทั้งสองฝ่าย เกิดเครือข่ายอาชีพระหว่างชุมชนต่างๆ ที่มีความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิต มีมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินการโดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ ตลอดจนการร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน เผยแพร่ข่าวสารการตลาดแรงงานที่ทันสมัยให้กับเครือข่ายอาชีพ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านข้อมูลองค์ความรู้ซึ่งกันและกันเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างเห็นผลทั่วทั้งจังหวัด</p>

โครงการ	การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
	<p>ด้านนโยบาย โดยใคร</p> <p>เกิดเครือข่ายอาชีพเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ มีวิธีการดำเนินการโดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ องค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ โดยใคร</p> <ul style="list-style-type: none"> • จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมาเยือนซ้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ในปี 2570 • ประชากรในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือน ร้อยละ 80 • ความขัดแย้งในการใช้พื้นที่ระหว่างภาครัฐและชุมชนลดลง • มูลค่าการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ในปี 2570 • จังหวัด-เมืองรองและผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนร้อยละ 100 ในปี 2570 <p>ยอดจำหน่ายการท่องเที่ยว การบริการและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 15 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้าที่ยังไม่ส่งขายตลาดออนไลน์ เพิ่มส่วนแบ่งในตลาด Eco Product</p>
<p>โครงการย่อยที่ 2</p> <p>โครงการพัฒนาเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่ายสร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติในชุมชนรองรับความต้องการของตลาด Eco Product เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี</p>	<p>ด้านวิชาการ โดยใคร</p> <p>ได้กลุ่มผู้ที่สนใจด้านองค์ความรู้วิชาการนำรูปแบบ ทักษะเทคนิค วิธีการจากนวัตกรรมชุมชนจากงานวิจัยทั้งหมดแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนไปประยุกต์ใช้และเผยแพร่เป็นแนวทางในการช่วยแก้ปัญหาในพื้นที่ชุมชนต่อไปชุมชนสามารถประกอบอาชีพดำรงชีวิตอยู่ได้และมีรายได้กลับเข้ามา จำนวนการใช้อ้างอิงตามหลักวิชาการเพื่อต่อยอดงานวิชาการหรืองานวิจัยวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้นมีน้ำหนักและคุณค่าในวงวิชาการ สามารถสร้างผลกระทบด้านวิชาการเพิ่มมากขึ้น</p>

โครงการ	การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
	<p>ด้านสังคม โดยใคร</p> <p>สร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างภาครัฐและชุมชนในการใช้ประโยชน์ที่ดินในการทำกินแบบการยอมรับทั้งสองฝ่าย เกิดเครือข่ายอาชีพระหว่างชุมชนต่างๆ ที่มีความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิต มีมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินการโดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ ตลอดจนการร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน เผยแพร่ข่าวสารการตลาดแรงงานที่ทันสมัยให้กับเครือข่ายอาชีพ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านข้อมูลองค์ความรู้ซึ่งกันและกันเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างเห็นผลทั่วทั้งจังหวัด</p> <p>ด้านนโยบาย โดยใคร</p> <p>เกิดเครือข่ายอาชีพเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ มีวิธีการดำเนินการโดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ องค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ โดยใคร</p> <ul style="list-style-type: none"> • จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมาเยือนซ้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ในปี 2570 • ประชากรในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือน ร้อยละ 80 • ความขัดแย้งในการใช้พื้นที่ระหว่างภาครัฐและชุมชนลดลง • มูลค่าการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ในปี 2570

โครงการ	การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
	<ul style="list-style-type: none"> จังหวัด-เมืองรองและผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนร้อยละ 100 ในปี 2570
<p>โครงการย่อยที่ 3</p> <p>โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการองค์ความรู้ สร้างสื่อใหม่ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์พัฒนาพื้นที่ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน</p>	<p>ด้านนโยบาย โดย ชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี</p> <p>ทางชุมชนสามารถนำนโยบาย จากการวิจัยเป็นแนวทางในการสร้างการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นทางเลือกใหม่กับนักท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์และสนใจที่จะรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม วิถีชีวิต ศิลปะทุกแขนง รวมถึงความเจริญรุ่งเรืองที่มีการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมชุมชนที่มีความโดดเด่น มีลักษณะเฉพาะ</p> <p>ด้านสังคม โดย ชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี</p> <p>ทางชุมชนสามารถนำผลที่เกิดจากการดำเนินงานวิจัยไปวางแผน จัดการทรัพยากรในพื้นที่ ส่งเสริมการท่องเที่ยว สร้างความสัมพันธ์อันดี ความเป็นมิตรไมตรี ความเข้าใจอันดีระหว่างเจ้าของบ้านและผู้มาเยือน การอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมอันดีงาม ความภาคภูมิใจในคุณค่า ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นเอกลักษณ์ของชาติความรู้สึกรักหวงแหนผืนแผ่นดินที่อยู่อาศัย</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ โดย ชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี</p> <p>ทางชุมชนสามารถสร้างรายได้ต่อชุมชน ที่เน้นการวางแผน จัดการทรัพยากรในพื้นที่ เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายสามารถสร้างรายได้ต่อชุมชน ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างชุมชนเลี้ยงตัวเองได้อย่างมั่นคง</p> <p>ด้านวิชาการ โดย ชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี นักศึกษา อาจารย์ นักวิจัย กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่สนใจรูปแบบการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม</p> <p>นำผลการวิจัยไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ เพื่อใช้เป็นความรู้ในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนต่อไป</p>

บทที่ 4

สรุปผลและอภิปรายผล

4.1 สรุปผลและอภิปรายผล

4.1.1 โครงการย่อยที่ 1 โครงการสำรวจรูปแบบและพัฒนาฝักร่างกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน

สรุปผลโครงการย่อยที่ 1

การสำรวจรูปแบบและพัฒนาฝักร่างกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน โดยการนำไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติมาใช้ในงานพัฒนาสถาปัตยกรรมในชุมชน เพราะเป็นวัสดุที่สามารถหาได้ง่าย และมีราคาถูก สามารถใช้งานได้หลากหลายประเภท จนไม้ไผ่ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของชาวชนบท อีกทั้งสถาปัตยกรรมไม้ไผ่ยังเป็นสถาปัตยกรรมที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยในอดีต ที่สะท้อนความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายสะท้อนอัตลักษณ์การประยุกต์ใช้วัสดุธรรมชาติในชุมชน เข้าใจในลักษณะของวัสดุและสภาพแวดล้อม โดยมีภูมิปัญญาการสร้างที่ตกทอดจากรุ่นสู่รุ่น ดังนั้นการนำไม้ไผ่กลับมาใช้จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยสืบสานวัฒนธรรมการสร้างให้คงอยู่ต่อไป โดยร่วมกันสร้างนวัตกรรมระหว่างชุมชนและคณะผู้วิจัยมีการพัฒนาทักษะเดิม (Reskill) และการสร้างทักษะใหม่ (Upskill) ตั้งแต่ขั้นตอนพื้นฐานตลอดจนการวางแผนออกแบบที่ตอบสนองประโยชน์ใช้สอยในทุกมิติ กระบวนการผลิตการบริการที่ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ยังดำรงความเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนกะเหรี่ยงให้ชัดเจน ขอบเขตของการศึกษา ศึกษาลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของไม้ไผ่ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม เพื่อนำไปใช้ในกระบวนการสร้างแนวความคิด โดยลักษณะของไม้ไผ่แต่ละชนิดในการใช้ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับวิธีการใช้งานไม้ไผ่ โดยมีการวิเคราะห์ฝักรูปพื้นที่อาคาร การจัดการโซนนิ่ง การจัดการพื้นที่ใช้

สอยใหม่ การจัดเส้นทางสัญจรการใช้งาน การวิเคราะห์อาคารตัวอย่างที่ใช้ไม้ไผ่เป็นส่วนประกอบหลักทั้งในอดีตและสถาปัตยกรรมร่วมสมัย เพื่อเป็นแนวทางการออกแบบอาคารในชุมชนที่มีการจัดการผังพื้นที่อาคาร การจัดการโซนนิ่ง การจัดการพื้นที่ใช้สอยใหม่ การจัดเส้นทางสัญจรการใช้งาน เป็นลักษณะของอาคารที่ใช้สำหรับรองรับกิจกรรมต่างๆในชุมชนนั้นๆ ผลของการศึกษาและออกแบบ กระบวนการแนวคิดที่ใช้ลักษณะทางกายภาพของไม้ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมโดยสะท้อนผ่านรูปทรงและการใช้งานอาคาร วิเคราะห์ลักษณะของโครงสร้าง พื้นผิวที่ห่อหุ้มอาคารและการเชื่อมต่อ ข้อต่อของโครงสร้าง ช่วยสร้างสถาปัตยกรรมไม้ไผ่ร่วมสมัยที่ผสมผสานภูมิปัญญาของคนในอดีตให้มีการสืบสานต่อไปในอนาคตยังสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง

อภิปรายผลโครงการย่อยที่ 1

รูปแบบผังกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ประชากรในชุมชน นักวิจัยชุมชน ผู้ประกอบการวิสาหกิจผู้สนใจ นักศึกษา อาจารย์ นักวิชาการ องค์กรส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์สร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างภาครัฐและชุมชนในการใช้ประโยชน์ที่ดินในการทำกินแบบการยอมรับทั้งสองฝ่าย เกิดเครือข่ายอาชีพระหว่างชุมชนต่างๆ ที่มีความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตจากผลงานวิจัย มีมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินการโดยให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ ตลอดจนการร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน เผยแพร่ข่าวสารการตลาดแรงงานที่ทันสมัยให้กับเครือข่ายอาชีพ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านข้อมูลองค์ความรู้ซึ่งกันและกันเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างเห็นผลทั่วทั้งจังหวัด

เกิดต้นแบบการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่อย่างตรงจุดลดความเหลื่อมล้ำการกระทบกระทั่งของภาครัฐและชุมชนสร้างแนวทางที่ยอมรับร่วมกันสามารถยกระดับเศรษฐกิจสร้างรายได้ในชุมชนให้เห็นเป็นรูปธรรมจากฐานทุนทรัพยากรและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชุมชน สร้างแนวทางและเครื่องมือให้ชาวบ้านและชุมชนใช้ในการพัฒนาทักษะที่ประยุกต์ผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ของชุมชนและเทคโนโลยีเพื่อยกระดับผลผลิตและทรัพยากรต่างๆในชุมชนให้ตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product ที่สามารถขายได้จริงมีการปรับเปลี่ยนตามกระแสธุรกิจของโลกโดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง โดยใช้หลักการของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการ

พึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียวเพื่อให้ชุมชนเลี้ยงตัวเองได้อย่างมั่นคง จะเกิดผลลัพธ์ที่ได้ตามมาดังนี้จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมาเยือนซ้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ในปี 2570 มูลค่าการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ในปี 2570 จังหวัดเมืองรองและผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนร้อยละ 100 ในปี 2570

4.1.2 โครงการย่อยที่ 2 โครงการพัฒนาเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่ายสร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติในชุมชนรองรับความต้องการของตลาด Eco Product เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโ๊ะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

สรุปผลโครงการย่อยที่ 2

แนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ได้รับแรงบันดาลใจจากลักษณะกายภาพของพื้นที่ชุมชนที่มีภูเขาสลับซับซ้อนเป็นจำนวนมาก และของใช้ในวัฒนธรรมกะเหรี่ยงที่ใช้ในชีวิตประจำวันและงานวัฒนธรรมประเพณี จึงได้นำรูปทรงของอัตลักษณ์ชุมชนจากลักษณะกายภาพและสิ่งของเครื่องใช้มาลดทอนรูปทรงในลักษณะการตัดออก การทับซ้อนกัน การสอดประสานกัน เพื่อสื่อลักษณะเด่นของอัตลักษณ์พื้นที่และวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ของชุมชนจากรากเหง้าวัฒนธรรม และในทางเทคนิคจะทำให้การขึ้นชิ้นงานไม่ซับซ้อนสามารถทำได้ง่ายโดยใช้เครื่องมือช่างที่หาได้ในท้องถิ่นและชาวบ้านสามารถทำได้เอง เมื่อเปรียบเทียบกับรูปทรงอื่นๆ ที่ต้องใช้ความละเอียดและทักษะในการตัดและสร้างรูปทรงมากกว่า โดยทิศทางในการออกแบบจะเน้นการออกแบบผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ ของตกแต่งบ้านจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติที่สะท้อนอัตลักษณ์วิถีชาวกะเหรี่ยง บรรจุภัณฑ์จากวัสดุธรรมชาติและจากผ้าทอชาวกะเหรี่ยงรองรับผลิตภัณฑ์ชุมชน ของใช้ภายในบ้าน อาคาร สำนักงานที่สะท้อนอัตลักษณ์ลายผ้าทอและวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยง สามารถรองรับลูกค้านักท่องเที่ยวและสถานประกอบการด้านท่องเที่ยว เช่น รีสอร์ท โรงแรม หรือ แพท์พัก ในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เพราะจะเป็นกลุ่มสินค้าที่สามารถเพิ่มมูลค่าของสินค้าได้โดยใช้การออกแบบ และกลุ่มผู้ซื้อสินค้าเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อโดยพิจารณาจากความน่าสนใจ ความโดดเด่น ความดึงดูดของสินค้า ซึ่งเป็นกลุ่มสินค้าเพื่อสิ่งแวดล้อม (Eco product) บรรจุภัณฑ์ที่ออกแบบในโครงการจะเน้นรูปทรงที่เรียบง่ายใช้วัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น เพื่อช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์สินค้าเพื่อสิ่งแวดล้อมให้มีความชัดเจนมากขึ้น

ผลการประเมินความพึงพอใจ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของชุมชนที่มีต่อเทคนิคการผลิตและรูปแบบของผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์จากวัสดุธรรมชาติและอัตลักษณ์ชุมชนที่ออกแบบในโครงการ

จากกลุ่มตัวอย่างในชุมชนจำนวน 30 คน (n=30) มีระดับความพึงพอใจในภาพรวมของการพัฒนาในโครงการที่ \bar{X} 4.95 S.D. 0.48 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ วัสดุที่ใช้ในการสร้างผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ทางชุมชนมีความพร้อม สามารถจัดหาและจัดเตรียมวัสดุได้ เทคนิคการขึ้นรูปสามารถทำได้ ทางชุมชนประเมินว่ามีทักษะที่เพียงพอสามารถดำเนินการได้ โดยใน ส่วนรูปแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่ออกแบบในโครงการชุมชนมีความพึงพอใจในรูปแบบ เพราะรูปแบบมีความน่าสนใจและมีความแปลกใหม่และที่สำคัญคือความเรียบง่าย แต่ในกระบวนการผลิต ทางชุมชนประเมินว่ายังคงมีรายละเอียดมากในการตัดและต่อชิ้นงาน ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาทักษะของทางชุมชนเพิ่มเติม และต้องการให้สร้างต้นแบบในการตัดชิ้นงานที่เป็นมาตรฐานเพื่อสร้างความสะดวกในการขึ้นรูปและประกอบชิ้นงาน

อภิปรายผลโครงการย่อยที่ 2

ชุมชนสามารถผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์โดยสามารถสร้างเทคนิคในการผลิตจากภูมิปัญญาและความเชี่ยวชาญ มีต้นแบบของตกแต่งบ้านจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติที่สะท้อนอัตลักษณ์วิถีชาวกะเหรี่ยง และรูปแบบเป็นที่นิยมในท้องตลาดภายในและต่างประเทศ มีต้นแบบบรรจุภัณฑ์จากวัสดุธรรมชาติและจากผ้าทอชาวกะเหรี่ยง มีต้นแบบของใช้ภายในบ้าน อาคาร สำนักงานที่สะท้อนอัตลักษณ์ลายผ้าทอและวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยง และมีหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติการถ่ายทอดนวัตกรรมและเทคโนโลยีผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมประจำถิ่นของชาวกะเหรี่ยงและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง เพื่อใช้ในการสร้างผลิตภัณฑ์ของชุมชนให้มีจุดเด่นและมีความแตกต่างจากชุมชนอื่นๆ ซึ่งประชากรในชุมชน นักวิจัยชุมชน ผู้ประกอบการวิสาหกิจผู้สนใจ นักศึกษา อาจารย์ นักวิชาการ องค์กรส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์สร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างภาครัฐและชุมชนในการใช้ประโยชน์ที่ดินในการทำกินแบบการยอมรับทั้งสองฝ่าย เกิดเครือข่ายอาชีพระหว่างชุมชนต่างๆ ที่มีความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตจากผลงานวิจัย มีมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินการโดยทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ ตลอดจนการร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน เผยแพร่ข่าวสารการตลาดแรงงานที่ทันสมัยให้กับเครือข่ายอาชีพ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านข้อมูลองค์ความรู้ซึ่งกันและกันเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างเห็นผลทั่วทั้งจังหวัด

แนวทางการสร้างผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ชุมชนที่มีเอกลักษณ์ มีความโดดเด่น สามารถแข่งขันในตลาดสินค้าผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม (Eco product) ได้ และจะสามารถต่อยอดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์

ชุมชนในรูปแบบให้มีความหลากหลายมากขึ้น เกิดต้นแบบการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่อย่างตรงจุดลดความเหลื่อมล้ำการกระทบกระทั่งของภาครัฐและชุมชนสร้างแนวทางที่ยอมรับร่วมกันสามารถยกระดับเศรษฐกิจสร้างรายได้ในชุมชนให้เห็นเป็นรูปธรรมจากฐานทุนทรัพยากรและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชุมชน สร้างแนวทางและเครื่องมือให้ชาวบ้านและชุมชนใช้ในการพัฒนาทักษะที่ประยุกต์ผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ของชุมชนและเทคโนโลยีเพื่อยกระดับผลผลิตและทรัพยากรต่างๆในชุมชนให้ตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product ที่สามารถขายได้จริงมีการปรับเปลี่ยนตามกระแสธุรกิจของโลกโดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง

4.1.3 โครงการย่อยที่ 3 โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการองค์ความรู้ สร้างสื่อใหม่ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์พัฒนาพื้นที่ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน

สรุปผลโครงการย่อยที่ 3

ผลการวิจัย ผลการวิจัยในโครงการตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาบริบทและองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

1.1 บริบทแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโอ๊ะป่อย พบว่าหมู่บ้านท่ามะขาม หรือที่คนทั่วไปเรียกว่า บ้านท่ามะขาม ตั้งอยู่ที่ตำบลตะนาวศรี อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี คนในชุมชนมีทั้งคนที่ถือสัญชาติไทยและสัญชาติกะเหรี่ยง ผู้ที่ถือสัญชาติไทยส่วนใหญ่ล้วนสืบทอดมาจากบรรพชนชาวกะเหรี่ยงเช่นกัน แต่เกิดในแผ่นดินไทยจึงได้สัญชาติไทย คนในชุมชนจำนวนไม่น้อยยังขาดมาตรฐานในคุณภาพชีวิตอยู่บ้าง ถึงอย่างนั้นเมื่อยุคสมัยได้เปลี่ยนไปชีวิตประจำวันของผู้คนชาวกะเหรี่ยงก็เปลี่ยนตามไปด้วย เช่น ทุกวันนี้ชาวกะเหรี่ยงก็ได้แต่งกายชุดชนบทไทยทั่วไปไม่ได้สวมชุดกะเหรี่ยงเหมือนกับชุมชนกะเหรี่ยงในประเทศไทยบางแห่งแล้ว สำหรับที่ตลาดโอ๊ะป่อย หรือชุมชนบ้านท่ามะขามนั้น รวมถึงประชากรที่อยู่ในตำบล ประมาณ 90% เป็นชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยง และชาวกะเหรี่ยงที่อาศัยอยู่ตามชายแดน ไทย-พม่า นั้นจะสามารถใช้ภาษาพม่า ได้ด้วย นอกจากนี้บัตรประจำตัวของชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยงนั้น จะเป็นบัตรบุคคลพื้นที่สูง (ลักษณะบัตรสี ฟ้ำ) และบัตรผู้พลัดถิ่น (ลักษณะบัตรสีเขียวขอบแดง) สำหรับภาษาที่ใช้เป็นภาษากะเหรี่ยงและภาษาหฺร่าง (ภาษาที่ใช้เฉพาะกลุ่ม) ประชาชนในพื้นที่ตำบลตะนาวศรี ส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ 80% ประกอบอาชีพรับจ้าง ได้แก่ รับจ้างทำโรงงานอุตสาหกรรมนอกพื้นที่ รับจ้างทั่วไปตามสถานประกอบการต่างๆในพื้นที่ เกษตรกรรม ค้าขาย พวก ผัก พืชผล ของชำ และประกอบธุรกิจส่วนตัว

1.2 องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน ตำบลตะนาวศรี มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายแห่ง มีประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย น่าสนใจ มีแนวโน้มน้ำและกระแสน้ำที่มาจากน้ำที่ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกตำบล ปัจจุบันทั้งชุมชนหรือหน่วยงานของรัฐ และเอกชน ได้ร่วมมือกันผลักดันส่งเสริมการท่องเที่ยวในตำบลหรือในเขตพื้นที่กันอย่างจริงจัง เพราะเล็งเห็น ว่าเป็นหนทางที่จะนำอาชีพและรายได้มาสู่ประชาชน ให้ทุกคนที่อยู่ในตำบลกันอย่างมีความสุข ตลาดโ๊ะะปอย ตลาดที่เป็นจุดศูนย์กลางทางวัฒนธรรมระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยว เป็นสถานที่ ที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่เพิ่งเปิดในปี 2562 เป็นสถานที่ในตำบลที่ถูกพูดถึงมากที่สุด และถูกยกให้สถานที่ท่องเที่ยว ที่สำคัญของตำบล ตะนาวศรี ที่ตลาดแห่งนี้ได้นำหลายสิ่งหลายอย่างมาสู่ชุมชน ไม่ว่าจะเป็นชื่อเสียงที่ถูกขึ้นชื่อ ว่าเป็นจุดที่ควรมาพักผ่อนหรือมาใช้ชีวิตท่องเที่ยว มีทั้งบรรยากาศธรรมชาติที่โอบล้อมด้วยภูเขาและแม่น้ำลำภาชีที่ไหลผ่านตลอดทั้งปี อีกทั้งยังมีสินค้าจากชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยงในพื้นที่ มีทั้งอาหารพื้นบ้านของชาวกะเหรี่ยง และสินค้าหัตถกรรมที่เป็นภูมิปัญญาของคนในชุมชน

2. เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโ๊ะะปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโ๊ะะปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี สรุปในแต่ละด้านได้ว่า

2.1 ด้านความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่า ชุมชนควรเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ หรือแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อจัดกิจกรรมร่วมกันโดยใส่รายละเอียดรูปแบบของกิจกรรมของแต่ละประเพณีที่ได้ดำเนินการร่วมกันมา แต่ไม่ควรทิ้งความเป็นเอกลักษณ์หรือให้คงแบบดั้งเดิม ซึ่งจะช่วยสร้างความสนใจให้แก่นักท่องเที่ยวมากขึ้น อีกทั้งบันทึกลงในปฏิทินการท่องเที่ยวของจังหวัด

2.2 ด้านความสามารถในการเข้าถึง มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนด้านการจัดทำสื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์ แนะนำให้นักท่องเที่ยวทราบผ่านสื่อต่าง ๆ อีกทั้งควรปรับปรุงเส้นทางให้มีความสะดวกและปลอดภัย มีป้ายบอกทางที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย มีบริการรถสามล้อ รถราง รถจักรยาน หรือรถรับจ้างขนาดเล็กที่สามารถเข้าถึงได้ และมีแกนนำคอยอำนวยความสะดวกต่อการเดินทางเข้าถึงยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้แก่นักท่องเที่ยว

2.3 ด้านสิ่งดึงดูดใจ มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวควรให้การช่วยเหลือสนับสนุนในเรื่องการโฆษณา ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน อีกทั้งร่วมกับคนในชุมชนสนับสนุนวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชุมชน พร้อมทั้งร่วมกัน

ปรับปรุง บุรณะ และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในด้านความสะอาด ความปลอดภัย ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมการจัดทำจุดถ่ายภาพที่แสดงให้เห็นอัตลักษณ์ของชุมชน เพื่อเป็นการดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

2.4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวควรจัดทำป้ายบอกทางหรือสถานที่ต่าง ๆ เช่น ที่จอดรถ หรือจุดบอกตำแหน่งกิจกรรมการท่องเที่ยว และป้ายแผนที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ชัดเจน จัดสถานที่ไว้คอยบริการต้อนรับนักท่องเที่ยวให้เพียงพอ และคอยดูแลรักษาความปลอดภัย คอยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ

2.5 ด้านกิจกรรม มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่าควรสร้างอัตลักษณ์การท่องเที่ยวสู่ความเป็นเลิศ ความโดดเด่นของชุมชนวัด เช่น จัดงานประเพณี กิจกรรมชุมชนสร้างสรรค์ แสดงวิถีชีวิตชุมชน สถาปัตยกรรมต่าง ๆ และถนนคนเดินเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เที่ยวชมวิถีชีวิต จำหน่ายของที่ระลึกขนมที่ผลิตจากคนในชุมชน โดยเผยแพร่ผ่านทางอาสาสมัครภาคีหรือทางระบบออนไลน์

2.6 ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่าควรมีการจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารทางด้านการท่องเที่ยวตามจุดแหล่งท่องเที่ยวสำคัญต่างๆ จัดทำป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว และจัดทำ QR Code เรื่องเล่าของแหล่งท่องเที่ยวและข้อมูลของชุมชน เพื่อเป็นทางเลือกในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลและแนะนำข้อมูลทางการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวทราบ

อภิปรายผลโครงการย่อยที่ 3

ชุมชนสามารถลำดับความคิดในการออกแบบสื่อ เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ชุมชนเองได้ มีอัตลักษณ์ มีลวดลายเฉพาะ และมีสถานที่ที่เป็นจุดเด่นของชุมชน สามารถนำมาต่อยอดในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในรูปแบบไร่คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม ชุมชนมีกิจกรรมที่โดดเด่น สามารถใช้ในการประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วประเทศ โดยมีตลาดโอ๊ะป่อยเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรม และเป็นที่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมชุมชน ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ ทำให้ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน

4.2 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

การลงพื้นที่วิจัยได้เฉพาะวันเสาร์และวันอาทิตย์ เนื่องจากต้องเก็บข้อมูลจากประชากรในตลาดโอ๊ะป่อยเป็นหลัก ซึ่งวันจันทร์ถึงวันศุกร์ชาวบ้านประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำสวนทำไร่ซึ่งไม่มีเวลามาให้ข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2550. มาตรฐานโฮมสเตย์. จาก <http://newdot2.samartmultimedia.com/subweb/content/>
- ดร.ชนัน งามพันธุ์. 2546. เอกสารประกอบการสอน วิชาการจัดการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ดร.ชนัน งามพันธุ์. 2549. รายงานฉบับสุดท้าย สารระสำคัญประกอบแผนแม่บทเพื่อพัฒนาโครงการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จังหวัดเชียงใหม่. เสนอต่อ องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.). คณะ วนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- น.วรารณ ฐานะกาญจน์ พงษ์เชียว. 2545. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาวิจัยทางอุทยานและนันทนาการ. ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- ประเวศ วะสี. 2547. กระบวนการนโยบายสาธารณะ. บริษัทดีไซน์ จำกัด. กรุงเทพฯ.
- ปิยะวัติ บุญ-หลง. 2544. ฐานคิดงานวิจัยท้องถิ่น งานวิจัยท้องถิ่น สื่อความหมายผ่านฐานคิดและประสบการณ์. ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่ ปีเอส การพิมพ์. เชียงใหม่.
- พจนาน สนวนศรี. 2546. คู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน. โครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ. กรุงเทพฯ.
- พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558. 2560. จาก http://library2.parliament.go.th/giventake/content_nla2557/law69-300957-1.pdf
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541. กลยุทธ์การตลาด การบริหารการตลาด และกรณีศึกษา. บริษัท ซีระฟิล์ม และโซเท็กซ์ จำกัด. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2560. แนวโน้มค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาของประเทศ และบุคลากรทางการวิจัยและพัฒนาของประเทศ จาก <http://www.nrct.go.th>.
- สีลาภรณ์ บัวสาย. 2551. ABC งานวิจัยรูปแบบใหม่เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่. ชุดบริหารงานวิจัย ลำดับที่ 13 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. กรุงเทพฯ.
- อนุชาติ พวงสำลี และ อรทัย อัจฉา. 2541. การพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมไทย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.). กรุงเทพฯ.

- อำนาจ รักษาพล และคณะ. 2553. การวิจัยเพื่อการพัฒนาโครงการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จังหวัดชุมพรและพื้นที่เชื่อมโยง.มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- อำนาจ รักษาพล. 2549. การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนเกาะยวน้อย ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยว จังหวัดพังงา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เอกก์ ภทรธนกุล. 2546. อัจฉริยะการตลาด. สำนักพิมพ์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ. 175 น. อดุลย์ จาตุรงค์กุล. 2545. กลยุทธ์การตลาด. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- Kromma, A. (2007). khon ra t buri [Ratchaburi People]. (ed.). Ratchaburi, Thailand: Dhammaraksa Press.
- Lincharoen, A. (2012). theknik ka n wikhro kho mu n choe ng khunnapha p [Qualitative Data Analysis Techniques]. Journal of Educational Measurement, Mahasarakham University, 17(1), 17–29.
- Onpreeda. (2015). ka nphatthana ka ntho ngthi eo ya ng yangyu n kho ng c hangwat ra t buri læ samut songkhra m [Sustainable Tourism Development of Ratchaburi and Samut Songkhram Province]. (Ph.D. Thesis). Valaya Alongkorn Rajabhat University, Thailand.
- Poolpipat, U. (2002). ka ntho ngthi eo bæ p yangyu n : ko rani suksa ka ntho ngthi eo choe ng Niwe t do i chumchon nai prathe t Thai [Sustainable Tourism : A Study of Community-based Ecotourism in Thailand]. TAT Tourism Journal, 21(4), 38-48.
- Richards, G. & Marques, L. (2012). *Exploring Creative Tourism: Editors Introduction. Journal of Tourism Consumption and Practice*, 4(2), 1-11.

ภาคผนวก

แบบสรุปข้อมูลผลสัมฤทธิ์สำหรับโครงการวิจัยย่อยภายใต้ชุดโครงการ

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

แบบสรุปข้อมูลผลสัมฤทธิ์สำหรับโครงการวิจัยย่อยภายใต้ชุดโครงการ

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ชื่อโครงการ โครงการสำรวจรูปแบบและพัฒนาผังกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน

ผู้รับผิดชอบโครงการ.....นายศรัณยู สว่างเมฆ.....

โทรศัพท์.....0814144972..... **อีเมล**.....saranyoopalm@gmail.com.....**งบประมาณ** 330,000..... **บาท**

ระยะเวลาดำเนินการ ...1..... ปี

พื้นที่ทำวิจัย: ชุมชนตลาดโอ๊ะป่อย ชุมชนบ้านสวนผึ้ง ชุมชนบ้านท่ามะขาม ชุมชนบ้านห้วยม่วง ชุมชนบ้านบ่อหวี ชุมชนบ้านห้วยแห้ง ชุมชนบ้านห้วยน้ำหนักและชุมชนบ้านบ่อเก่าบน ตำบลตะนาวศรี อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

พื้นที่การใช้ประโยชน์: ตำบลตะนาวศรี อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรีและพื้นที่ใกล้เคียง

ที่มาและความสำคัญ/หลักการและเหตุผล

ตลาดโอ๊ะป่อยตั้งอยู่ในชุมชนบ้านท่ามะขาม เป็นหนึ่งในชุมชนของตำบลตะนาวศรี ที่ เป็น 1 ใน 4 ตำบลของอำเภอสวนผึ้ง อยู่ห่างจากอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีประมาณ 63 กิโลเมตร พื้นที่ในตำบลมีทั้งหมดประมาณ 133,375 ไร่ พื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 9,000 ไร่ หรือประมาณ 14.4 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบสูง เป็นภูเขาและหุบเขาส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณพบมากในบริเวณเนินเขาและยอดเขา มีลักษณะเด่นประกอบด้วยไม้ไผ่เป็นส่วนใหญ่ เช่น ไผ่ชางนวล ไผ่ป่า ไผ่รวก ฯลฯ ไม้ไผ่จึงเป็นไม้เด่นมากกว่าไม้ยืนต้นอื่นๆ ซึ่งเมื่อในพื้นที่เต็มไปด้วยไม้ไผ่หลากหลายชนิด ทางผู้จัดทำตลาดโอ๊ะป่อยจึงได้นำมาประยุกต์ใช้ในตลาดชุมชนและผลิตภัณฑ์ชุมชน ตลาดโอ๊ะป่อยเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของอำเภอสวนผึ้งและจังหวัดราชบุรี ตลาดโอ๊ะป่อย ได้ถือกำเนิดเกิดขึ้นจากความร่วมมือร่วมใจระหว่างผู้ประกอบการ ชุมชน วัด โรงเรียน รวมถึงภาครัฐท้องถิ่น ในปี พ.ศ.2562 ที่ได้เล็งเห็นถึงจุดเด่นทางวัฒนธรรมของชุมชน อีกทั้งยังต้องการที่จะส่งเสริมในเรื่องของการสร้างรายได้แก่ชุมชนและช่วยเหลือชุมชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงได้ร่วมมือกันสร้างตลาดวิถีชุมชนขึ้นมาโดยใช้ชื่อว่า ตลาดโอ๊ะป่อย ซึ่งมาจากภาษากะเหรี่ยงที่แปลว่า พักผ่อน ประชาชนส่วนใหญ่ของตำบลตะนาวศรี ในชุมชนบ้านท่ามะขามนั้น ประมาณ 90% เป็นชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยง ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เลี้ยงสัตว์และรับจ้างทั่วไป มีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 30,000 บาท ต่อปี มีครัวเรือนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ความยากจนถึง 80% ของครัวเรือนทั้งหมด ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาเรื่องของที่ดินทำกิน เงินลงทุน ภาระหนี้สิน เนื่องจากขาดความรู้และการวางแผน ไปจนถึงไม่มีทักษะ ในการประกอบอาชีพ อีกทั้งตลาดในพื้นที่ไม่สามารถตอบสนองหรือรองรับผลผลิตหรือสินค้าได้ทั้งหมด ทำให้ประชาชนต้องรับภาระค่าขนส่งผลผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น

ในงานวิจัยนี้ต้องการเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและชุมชนในการสร้างกลไกการจัดการพื้นที่ภูมิทัศน์นิเวศเศรษฐกิจ วัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน และเปิดให้ภาคที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารฟื้นฟูไร่หมุนเวียนเพื่อเป็นมรดกทางภูมิปัญญาวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากไร่หมุนเวียนทำหน้าที่ผลิตอาหารเพื่อยังชีพและหน้าที่เผยแพร่เชิงวัฒนธรรมสร้างรายได้และอาชีพให้กับชุมชน เนื่องจากชุมชนและพื้นที่ในชุมชนมีศักยภาพเพียงพอทั้งในด้านบริบทของพื้นที่ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชาวกะเหรี่ยงสามารถสร้างจุดขายในด้านการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมที่สามารถยกระดับเศรษฐกิจความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดียิ่งขึ้น

ชุมชนกะเหรี่ยงบ้านท่ามะขามและใกล้เคียงมีการรวมกลุ่มเพื่อผลิตสินค้า อาหารพื้นถิ่น พืช ผัก ผลไม้ สินค้าแปรรูป หัตถกรรมจักสาน และเครื่องประดับจากวัฒนธรรมชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่นำวัตถุดิบมาจากป่าธรรมชาติในชุมชนซึ่งอุดมด้วยพืชพันธุ์ที่หลากหลาย โดยเฉพาะไม้ไผ่ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ชุมชนประสบปัญหาการขายผลิตภัณฑ์ที่ไม่ดีเท่าที่ควรสินค้าที่ผลิตขึ้นมายังมีรูปแบบที่ไม่ตอบโจทย์ท้องตลาดทั้งในและนอกประเทศและยังขาดเครื่องมือองค์ความรู้อุปกรณ์ที่จะช่วยในเรื่องของการเพิ่มศักยภาพการผลิตที่มีความหลากหลายของรูปแบบ ซึ่งพื้นที่ของชุมชนมีทรัพยากรธรรมชาติ อัตลักษณ์ของพื้นที่ และผลิตภัณฑ์อยู่มากแต่ไม่ได้รับความนิยม รูปแบบการจัดการบริการและการท่องเที่ยวในชุมชนไม่ชัดเจนขาดความน่าสนใจ โดยความต้องการของชุมชนที่ต้องการพัฒนานวัตกรรมการผลิตจากฐานทุนทรัพยากรและผลิตภัณฑ์ชุมชนส่งเสริมพื้นที่ท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจชุมชนมีดังนี้

ซึ่งความจำเป็นที่จะต้องเข้ามาแก้ไขปัญหาในพื้นที่เพราะประชาชนในเขตพื้นที่บ้านท่ามะขาม ตำบลตะนาวศรี ส่วนใหญ่เป็นชาวกะเหรี่ยงประกอบอาชีพเกษตรกรรมและผลิตภัณฑ์จากป่าประสบปัญหาเรื่องที่ดินทำกินผลิตภัณฑ์ที่ขายได้ไม่มีราคาไม่มีแนวทางรูปแบบที่ชัดเจนแต่มีต้นทุนด้านทรัพยากรและวัฒนธรรมชุมชนและการลดลงของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชน ซึ่งคณะผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญที่ต้องการสร้างรายได้ให้กับชุมชนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนโดยใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนซึ่งจะมีการพัฒนาศักยภาพที่สำคัญโดยผ่านกระบวนการวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมจากโครงการสำรวจรูปแบบและพัฒนาผังกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน

หลังจากงานวิจัยแล้วเสร็จเกิดต้นแบบการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่อย่างตรงจุดลดความเหลื่อมล้ำการกระทบกระทั่งของภาครัฐและชุมชนสร้างแนวทางที่ยอมรับร่วมกันสามารถยกระดับเศรษฐกิจสร้างรายได้ในชุมชนให้เห็นเป็นรูปธรรมจากฐานทุนทรัพยากรและวัฒนธรรมที่ชัดเจนสร้างแนวทางและเครื่องมือให้ชาวบ้านและชุมชนใช้ในการพัฒนาทักษะที่ประยุกต์ผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ของชุมชนและเทคโนโลยีเพื่อยกระดับผลผลิตและทรัพยากรต่างๆในชุมชนให้ตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product ที่สามารถขายได้จริงมีการปรับเปลี่ยนตามกระแสธุรกิจของโลกโดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. พัฒนาผังกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน
2. นำวิสัยทัศน์ภายในชุมชนมาใช้ในการพัฒนารูปแบบสถาปัตยกรรมในชุมชนให้เกิดการต่อยอดในการตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product โดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง

ผลการวิจัย

การสำรวจรูปแบบและพัฒนาผังกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางพัฒนารูปแบบที่พัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านรายได้และการกลับมาของนักท่องเที่ยวสู่การจัดการปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหา

สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในชุมชน โดยการนำไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติมาใช้ในการพัฒนาสถาปัตยกรรมในชุมชน เพราะเป็นวัสดุที่สามารถหาได้ง่าย และมีราคาถูก สามารถใช้งานได้หลากหลายประเภท จนไม้ไผ่ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของชาวชนบท อีกทั้งสถาปัตยกรรมไม้ไผ่ยังเป็นสถาปัตยกรรมที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยในอดีต ที่สะท้อนความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายสะท้อนอัตลักษณ์การประยุกต์ใช้วัสดุธรรมชาติในชุมชน เข้าใจในลักษณะของวัสดุและสภาพแวดล้อม โดยมีภูมิปัญญาการสร้างที่ตกทอดจากรุ่นสู่รุ่น ดังนั้นการนำไม้ไผ่กลับมาใช้จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยสืบสานวัฒนธรรมการสร้างให้คงอยู่ต่อไป โดยร่วมกันสร้างนวัตกรรมระหว่างชุมชนและคณะผู้วิจัยมีการพัฒนาทักษะเดิม (Reskill) และการสร้างทักษะใหม่ (Upskill) ตั้งแต่ขั้นตอนพื้นฐานตลอดจนการวางแผนออกแบบที่ตอบสนองประโยชน์ใช้สอยในทุกมิติ กระบวนการผลิตการบริการที่ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ยังดำรงความเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนกะเหรี่ยงให้ชัดเจนขอบเขตของการศึกษา ศึกษาลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของไม้ไผ่ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม เพื่อนำไปใช้ในกระบวนการสร้างแนวความคิด โดยลักษณะของไม้แต่ละชนิดในการใช้ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับวิธีการใช้งานไม้ไผ่ โดยมีการวิเคราะห์ผังพื้นที่อาคาร การจัดการโซนนิ่ง การจัดการพื้นที่ใช้สอยใหม่ การจัดเส้นทางสัญจรการใช้งาน การวิเคราะห์อาคารตัวอย่างที่ใช้ไม้ไผ่เป็นส่วนประกอบหลักทั้งในอดีตและสถาปัตยกรรมร่วมสมัย เพื่อเป็นแนวทางการออกแบบอาคารในชุมชนที่มีการจัดการผังพื้นที่อาคาร การจัดการโซนนิ่ง การจัดการพื้นที่ใช้สอยใหม่ การจัดเส้นทางสัญจรการใช้งาน เป็นลักษณะของอาคารที่ใช้สำหรับรองรับกิจกรรมต่างๆในชุมชนนั้นๆ ผลของการศึกษาและออกแบบ กระบวนการแนวคิดที่ใช้ลักษณะทางกายภาพของไม้ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมโดยสะท้อนผ่านรูปทรงและการใช้งานอาคาร วิเคราะห์ลักษณะของโครงสร้าง พื้นผิวที่ห่อหุ้มอาคารและการเชื่อมต่อ ข้อต่อของโครงสร้าง ช่วยสร้างสถาปัตยกรรมไม้ไผ่ร่วมสมัยที่ผสานภูมิปัญญาของคนในอดีตให้มีการสืบสานต่อไปในอนาคตยังสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง

ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง (output):

1. ต้นแบบการพัฒนาผังกายภาพในชุมชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม 1 ต้นแบบ
2. ต้นแบบบ้านพักอาศัยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมโดยใช้วัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นเพื่อแสดงออกถึงอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ 5 ต้นแบบ
3. ต้นแบบศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมโดยใช้วัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นเพื่อแสดงออกถึงอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ 1 ต้นแบบ
4. ต้นแบบศูนย์รับรองนักท่องเที่ยวและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมโดยใช้วัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นเพื่อแสดงออกถึงอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ 1 ต้นแบบ
5. ต้นแบบแนวทางการปรับเปลี่ยนรูปแบบตลาดชุมชนให้มีความน่าสนใจเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมโดยใช้วัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นเพื่อแสดงออกถึงอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ 1 ต้นแบบ
6. ต้นแบบบูรณาการประกอบแบบเคลื่อนที่จากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติเพื่อสร้างความน่าสนใจและเพิ่มช่องทางการจำหน่าย 3 รูปแบบ

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง (outcome):

รูปแบบผังกายภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม และแนวทางการปรับเปลี่ยนที่ปัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง ประชากรในชุมชน นักวิจัยชุมชน ผู้ประกอบการวิสาหกิจผู้สนใจ นักศึกษา อาจารย์ นักวิชาการ องค์กรส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์สร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างภาครัฐและชุมชนในการใช้ประโยชน์ที่ดินในการทำกินแบบการยอมรับทั้งสองฝ่าย เกิดเครือข่ายอาชีพระหว่างชุมชนต่างๆ ที่มีความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชน

<p>กับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตจากผลงานวิจัย มีมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินการโดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ ตลอดจนการร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน เผยแพร่ข่าวสารการตลาดแรงงานที่ทันสมัยให้กับเครือข่ายอาชีพ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านข้อมูลองค์ความรู้ซึ่งกันและกันเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างเห็นผลทั่วทั้งจังหวัด</p>
<p>ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง (impact):</p> <p>เกิดต้นแบบการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่อย่างตรงจุดลดความเหลื่อมล้ำการกระทบกระทั่งของภาครัฐและชุมชนสร้างแนวทางที่ยอมรับร่วมกันสามารถยกระดับเศรษฐกิจสร้างรายได้ในชุมชนให้เห็นเป็นรูปธรรมจากฐานทุนทรัพยากรและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชุมชน สร้างแนวทางและเครื่องมือให้ชาวบ้านและชุมชนใช้ในการพัฒนาทักษะที่ประยุกต์ผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ของชุมชนและเทคโนโลยีเพื่อยกระดับผลผลิตและทรัพยากรต่างๆในชุมชนให้ตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product ที่สามารถขายได้จริงมีการปรับเปลี่ยนตามกระแสธุรกิจของโลกโดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง โดยใช้หลักการของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียวเพื่อให้ชุมชนเลี้ยงตัวเองได้อย่างมั่นคง จะเกิดผลลัพธ์ที่ได้ตามาตังนี้จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมาเยือนซ้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ในปี 2570 มูลค่าการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ในปี 2570 จังหวัดเมืองรองและผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนร้อยละ 100 ในปี 2570</p>
<p>การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์</p> <p><u>ด้านวิชาการ</u></p> <p>ได้กลุ่มผู้สนใจด้านองค์ความรู้วิชาการนำรูปแบบ ทักษะเทคนิค วิธีการจากนวัตกรรมชุมชนจากงานวิจัยทั้งหมดแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนไปประยุกต์ใช้และเผยแพร่เป็นแนวทางในการช่วยแก้ปัญหาในพื้นที่ชุมชนต่อไปชุมชนสามารถประกอบอาชีพดำรงชีวิตอยู่ได้และมีรายได้กลับเข้ามา จำนวนการใช้อ้างอิงตามหลักวิชาการเพื่อต่อยอดงานวิชาการหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้นมีน้ำหนักและคุณค่าในวงวิชาการ สามารถสร้างผลกระทบด้านวิชาการเพิ่มมากขึ้น</p> <p><u>ด้านสังคม</u></p> <p>สร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างภาครัฐและชุมชนในการใช้ประโยชน์ที่ดินในการทำกินแบบการยอมรับทั้งสองฝ่าย เกิดเครือข่ายอาชีพระหว่างชุมชนต่างๆ ที่มีความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิต มีมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินการโดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ ตลอดจนการร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน เผยแพร่ข่าวสารการตลาดแรงงานที่ทันสมัยให้กับเครือข่ายอาชีพ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านข้อมูลองค์ความรู้ซึ่งกันและกันเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างเห็นผลทั่วทั้งจังหวัด</p> <p><u>ด้านนโยบาย</u></p> <p>เกิดเครือข่ายอาชีพเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ มีวิธีการดำเนินการโดยการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ องค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ</p> <p><u>ด้านเศรษฐกิจ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมาเยือนซ้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ในปี 2570

- ประชากรในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือน ร้อยละ 80
- ความขัดแย้งในการใช้พื้นที่ระหว่างภาครัฐและชุมชนลดลง
- มูลค่าการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ในปี 2570
- จังหวัด-เมืองรองและผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนร้อยละ 100 ในปี 2570
- ยอดจำหน่ายการท่องเที่ยว การบริการและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 15 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้าที่ยังไม่ส่งขายตลาดออนไลน์ เพิ่มส่วนแบ่งในตลาด Eco Product

การเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์: เว็บไซต์ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ...มทร.พระนคร <https://arch.rmutp.ac.th/> เว็บไซต์สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ ข้อมูลองค์ความรู้ของสมาคมท่องเที่ยวราชบุรีตลาดชุมชนโอท็อปย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

TRL/SRL ระดับ

TRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นระดับ ที่ 9 Actual system proven through successful mission operations.

รายละเอียด

- ได้กระบวนการวิจัยที่สามารถพัฒนาต่อยอดทักษะในการสร้างอาชีพ ในตำบลตะนาวศรี จังหวัดราชบุรี โดยมีแนวทางการจัดกิจกรรมวิจัยเชิงปฏิบัติการสร้างนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมแบบบูรณาการองค์ความรู้ทางเทคโนโลยีและวิถีชุมชนกะเหรี่ยงจากต้นทุนทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ ภูมิปัญญาและความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม
- ผู้ที่เข้าร่วมโครงการวิจัยสามารถพัฒนาแนวทางการท่องเที่ยว แนวทางผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์รวมถึงกระบวนการผลิต การบริการที่มีความเหมาะสมได้มาตรฐานสะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนกะเหรี่ยง และได้รับการส่งเสริมด้านการทดลองตลาดเพื่อส่งขายบริการและผลิตภัณฑ์สู่ตลาดออนไลน์เพื่อเพิ่มยอดขายสร้างรายได้ที่สูงขึ้นและชัดเจน
- ได้คุณลักษณะของรูปแบบของเทคโนโลยีที่สร้างขึ้นต้องเหมาะสมสอดคล้องต่อการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนส่งผลกระทบต่อในพื้นที่เกิดรูปแบบแนวทางการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในชุมชนตามวิถีชีวิตชุมชนประจำถิ่น

SRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นระดับ ที่ 8

รายละเอียด

- การดำเนินโครงการวิจัยแบบแผนงานสามารถตอบโจทย์การแก้ปัญหาพื้นที่ได้หลายมิติเกิดการบูรณาการร่วมกับภาครัฐ สังคม และชุมชนในด้านต่างๆเพื่อเรียนรู้การแก้ปัญหาและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรชุมชน การท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม การบริการ ผลิตภัณฑ์ในชุมชนให้ก่อเกิดรายได้ที่แท้จริงตรงจุด
- ชุมชนมีความเข้มแข็งและพร้อมที่จะรับข้อมูล องค์ความรู้ หรือความเปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่าทันและมีสติที่มีผลมาจากความเข้มแข็งสามัคคีในชุมชน

หมายเหตุ: 1) ให้คัดเลือกโครงการเด่น (มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์แล้ว) 3-5 โครงการ
2) ให้มีความยาวของเนื้อหา 2-3 หน้า และขอให้แนบรูปภาพประกอบ 3-5 รูป

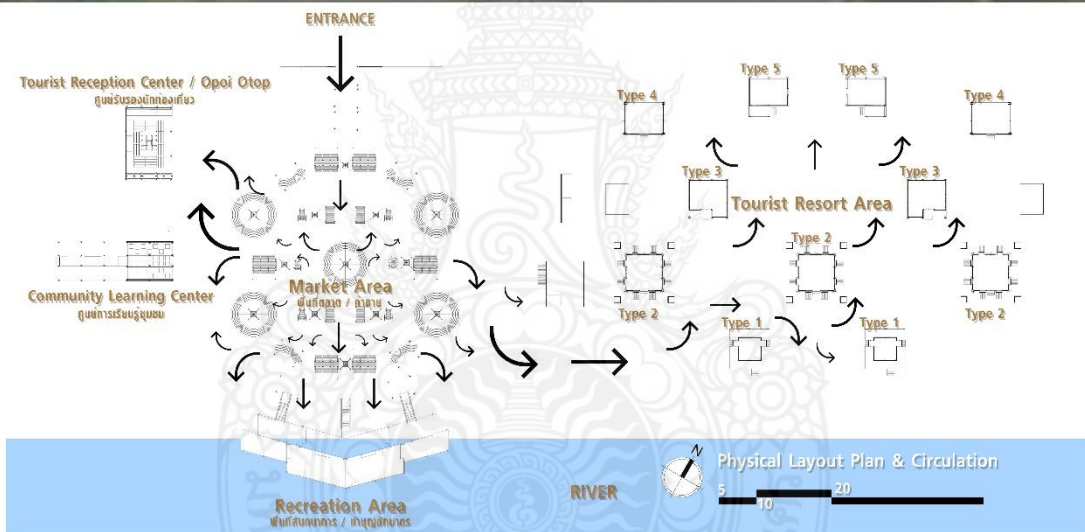
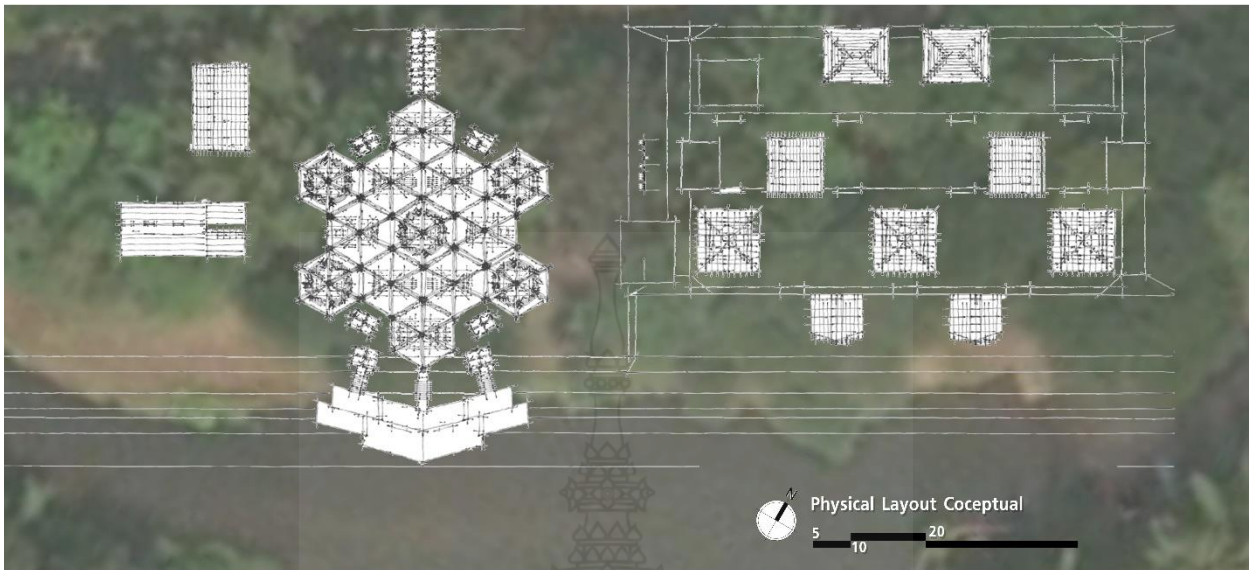
โอ๊ะป่อย

ตำบล ตะนาวศรี อำเภอ สวนผึ้ง จังหวัด ราชบุรี

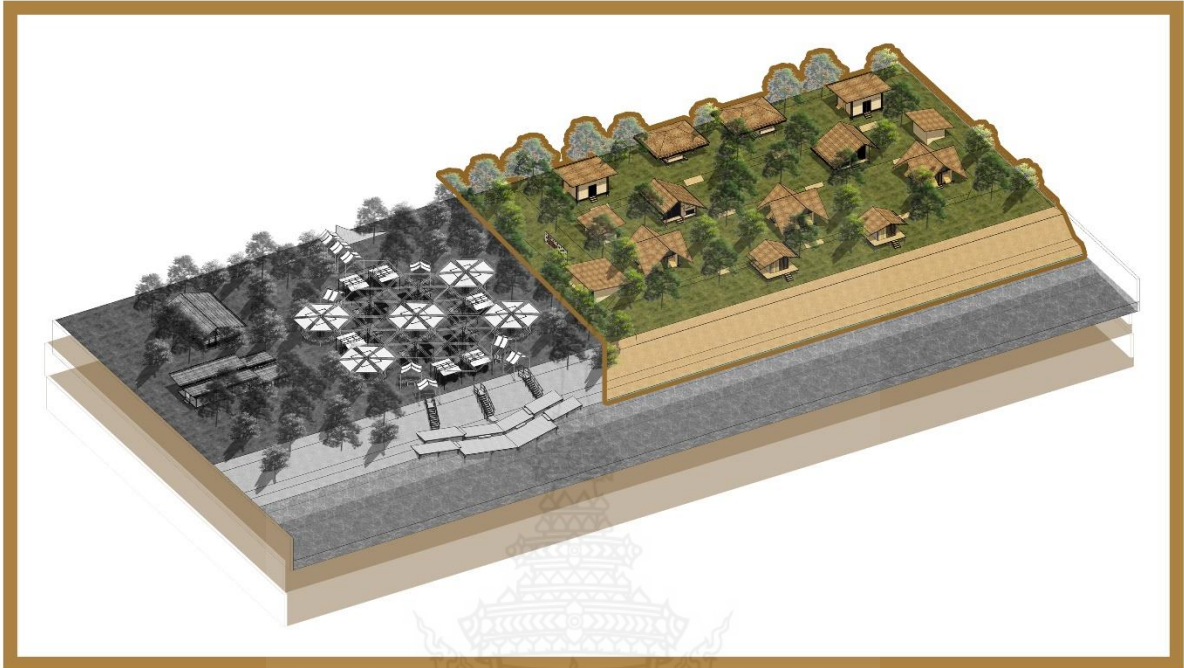

- PART 1 ดัชนีแบบพักอาศัยชุมชน
- PART 2 ดัชนีแบบบ้านพักอาศัยนักท่องเที่ยว
- PART 3 ดัชนีแบบศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
- PART 4 ดัชนีแบบตลาดชุมชน
- PART 5 ดัชนีแบบศูนย์รองรับนักท่องเที่ยว
- PART 6 ดัชนีแบบจุดจอดรถเคลื่อนที่

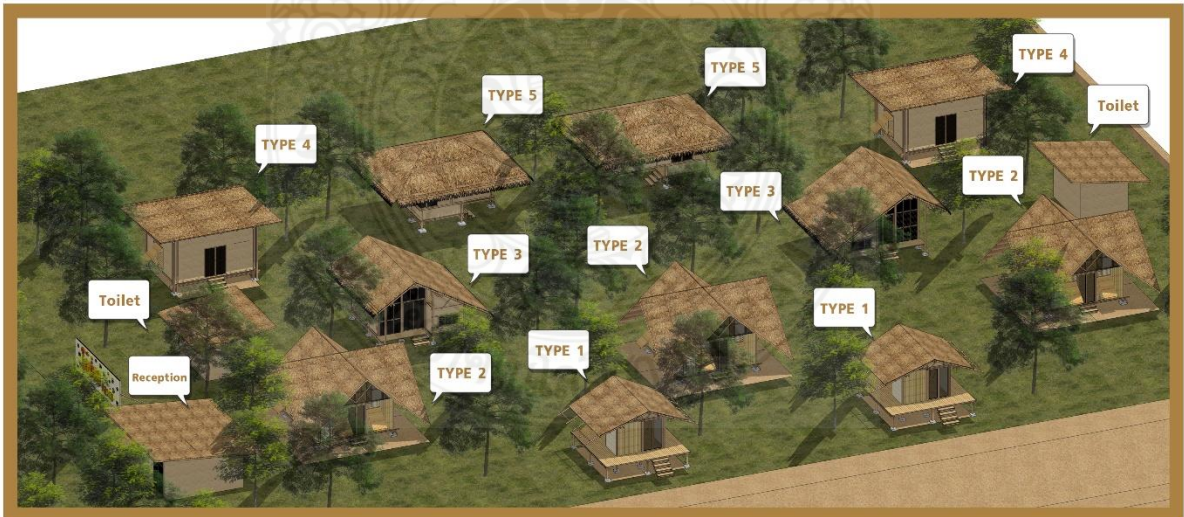
PART 1 ทัศนียภาพกายภาพชุมชน

PART 2 **ต้นแบบบ้านพักอาศัย**

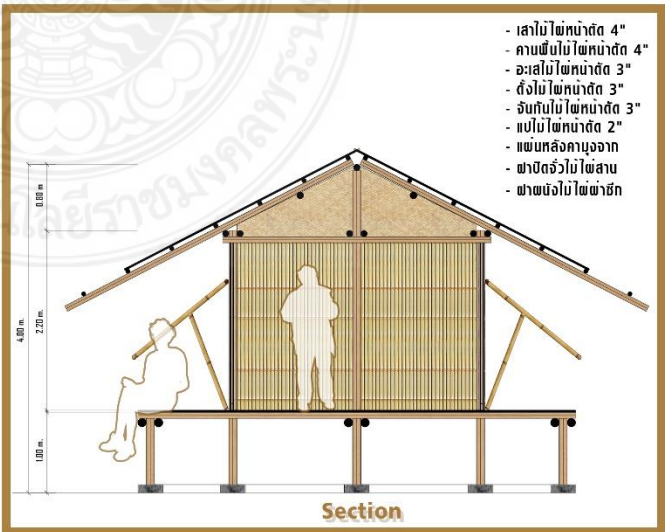
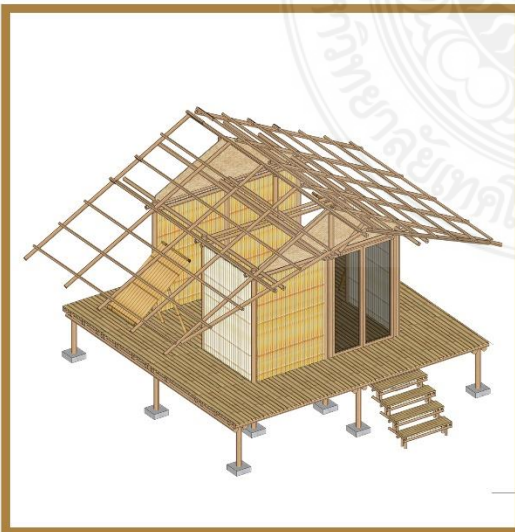
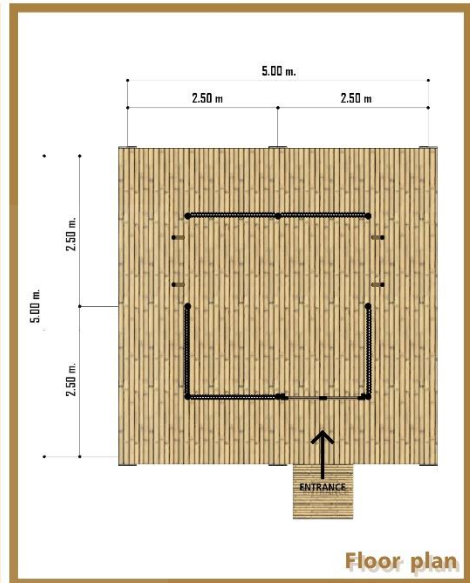
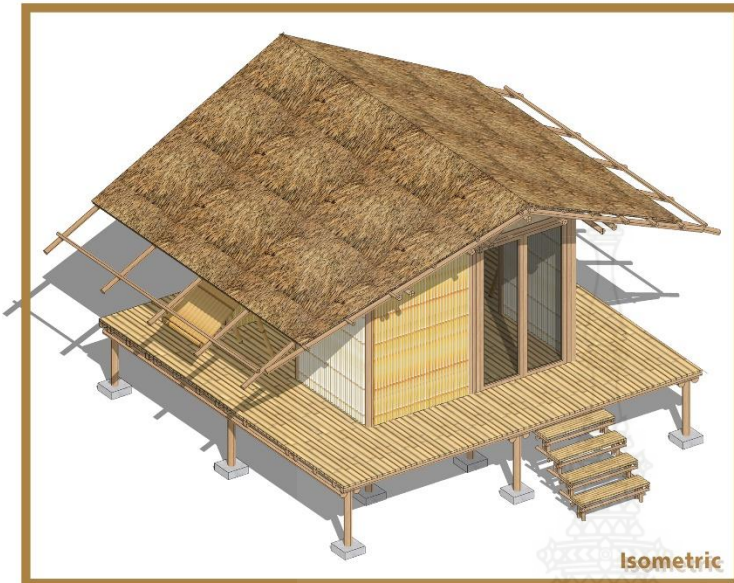
Isometric Layout

Tourist Resort Area

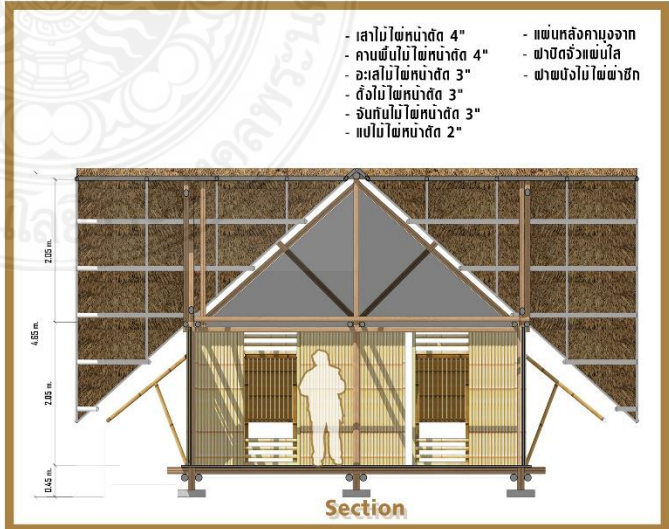
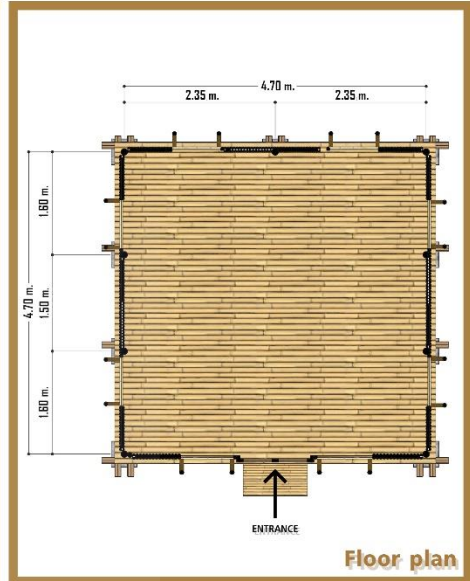
PART 2.1 ตัแบบบ้านพักอาศัย

TYPE 1

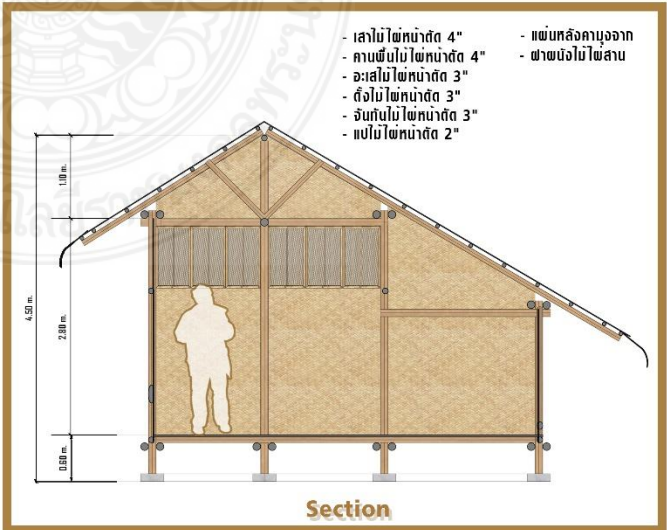
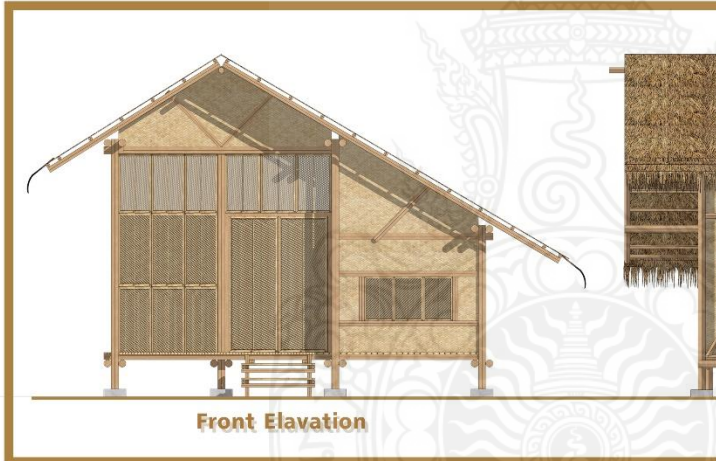
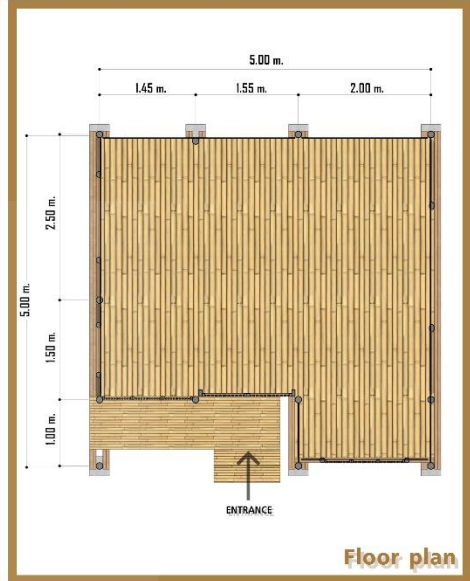
PART 2.2 ต้นแบบบ้านพักอาศัย

TYPE 2

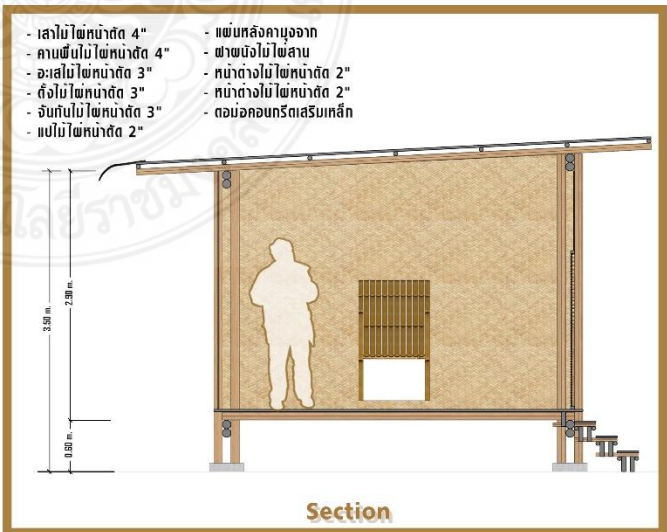
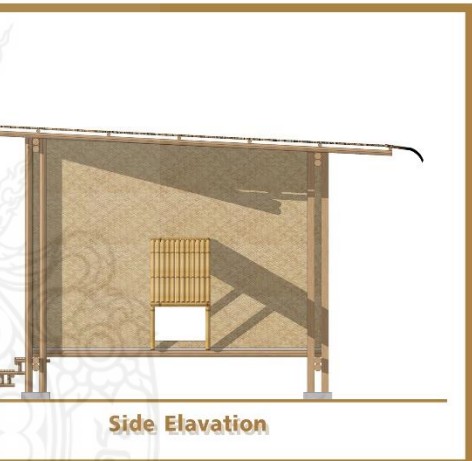
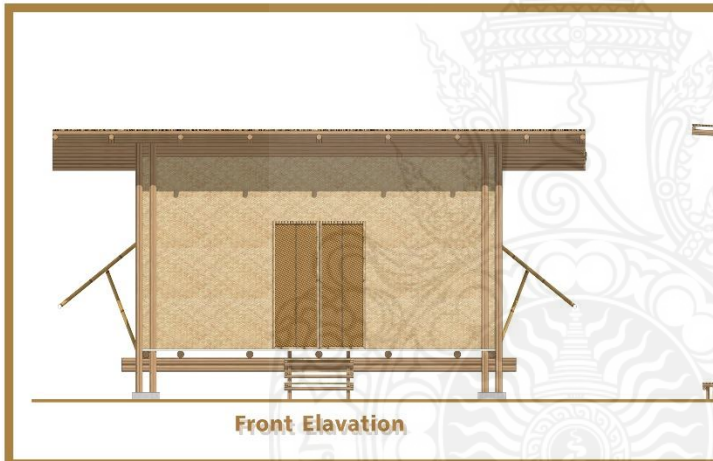
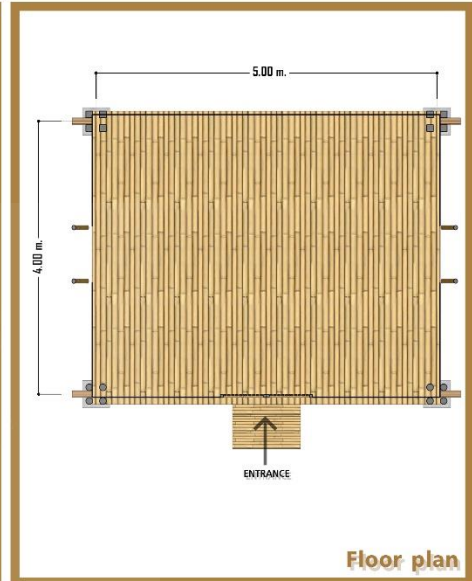
PART 2.3 ต้นแบบบ้านพักอาศัย

TYPE 3

PART 2.4 ต้นแบบบ้านพักอาศัย

TYPE 4

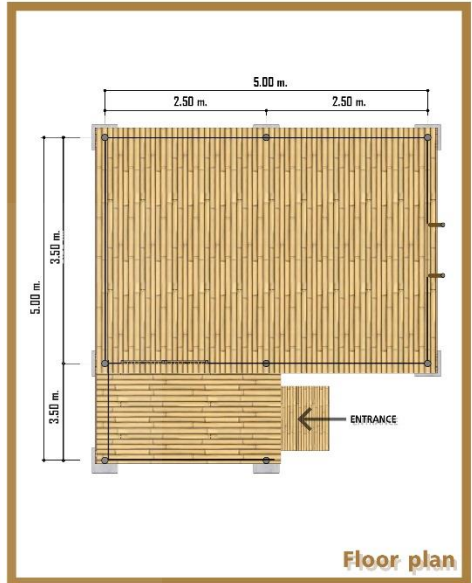

- เสาไม้ไผ่ขนาด 4"
- ลานพื้นไม้ไผ่ขนาด 4"
- อระเสไม้ไผ่ขนาด 3"
- คั้งไม้ไผ่ขนาด 3"
- ฐานทับไม้ไผ่ขนาด 3"
- แป้ไม้ไผ่ขนาด 2"
- แป้หลังคาจาก
- ฝาผนังไม้ไผ่สาน
- หน้าต่างไม้ไผ่ขนาด 2"
- หน้าต่างไม้ไผ่ขนาด 2"
- ผนังก่ออิฐฉาบปูน

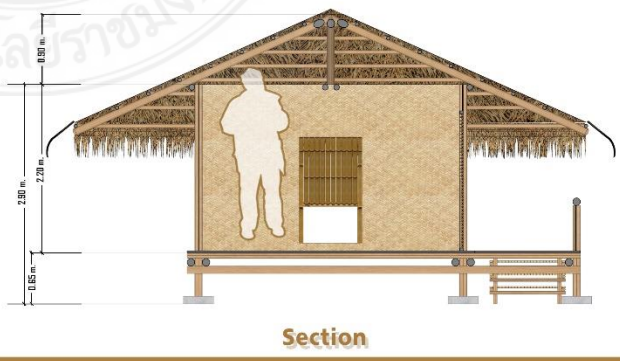
3.50 m
2.30 m
0.90 m

PART 2.5 ต้นแบบบ้านพักอาศัย

TYPE 5

- เสาไม้ไซทนาดัด 4"
- ลานซีเมนต์ไม้ไซทนาดัด 4"
- อะลูมิเนียมไม้ไซทนาดัด 3"
- ฝ้าไม้ไซทนาดัด 3"
- ฉันทันไม้ไซทนาดัด 3"
- แป้ไม้ไซทนาดัด 2"
- ฝ้าหลังคาปูนจาก
- ฝาผนังไม้ไซทนาดัด
- หน้ต่างไม้ไซทนาดัด 2"
- หน้ต่างไม้ไซทนาดัด 2"
- ตะมอคอนกรีตเสริมเหล็ก

PART 2.6 ต้นแบบบ้านพักอาศัย

Perspective

TYPE 1

TYPE 2

TYPE 3

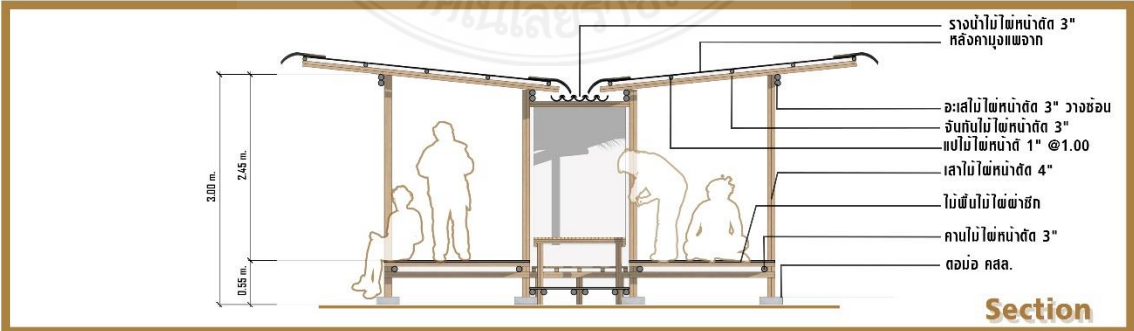
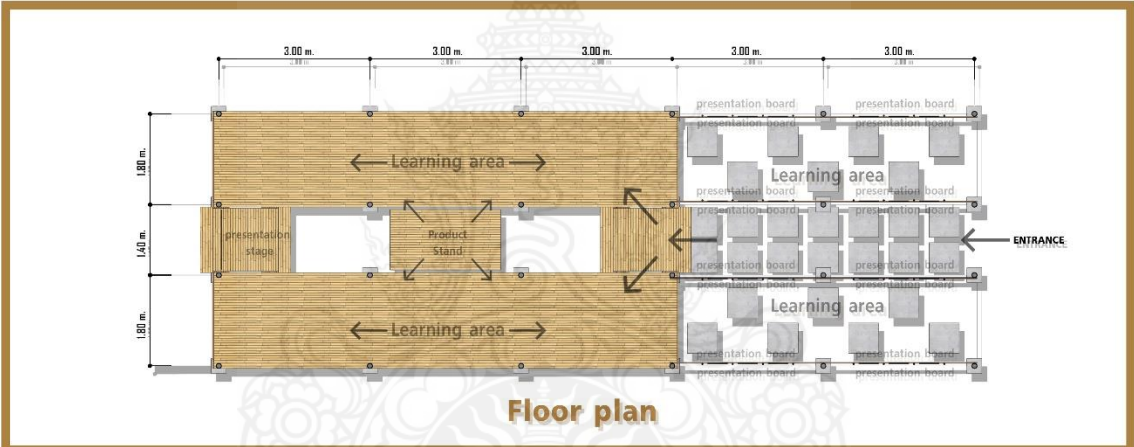
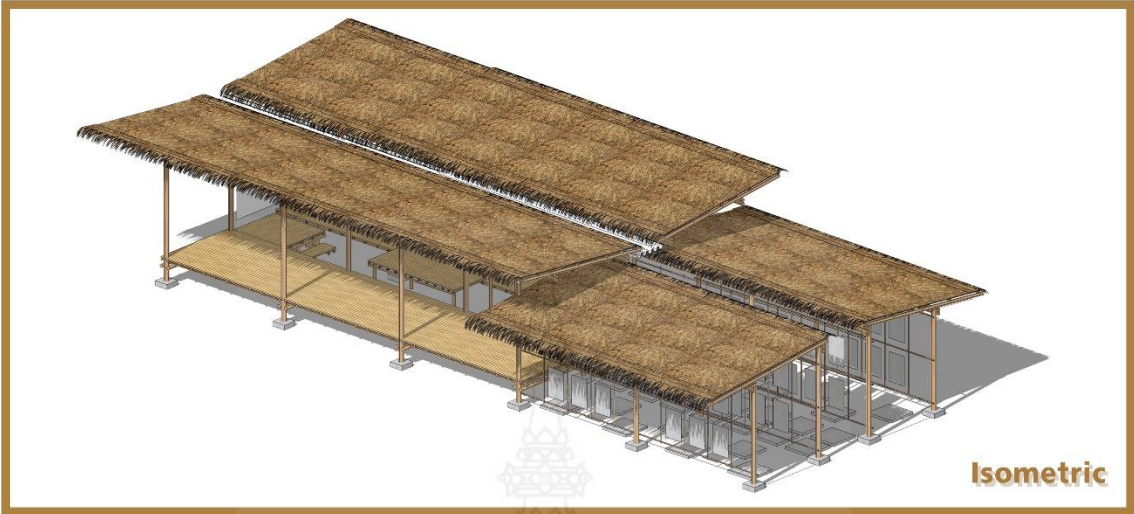
TYPE 4

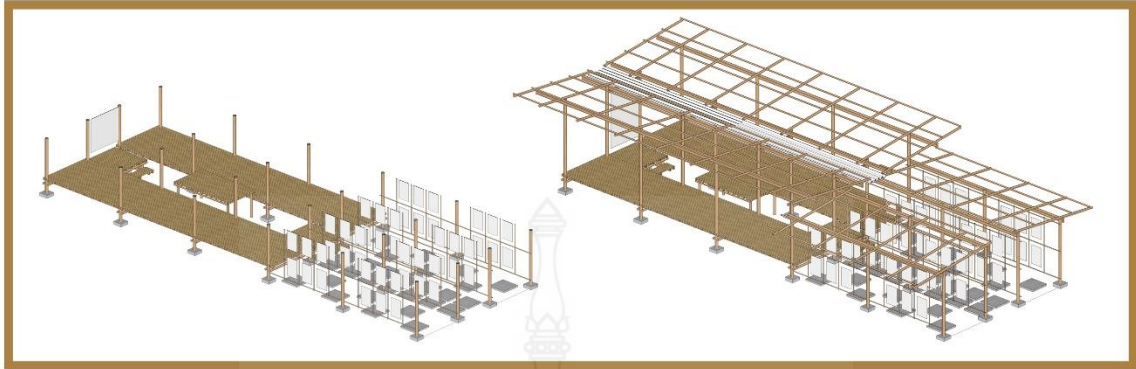
TYPE 5

PART 3.1 ต้นแบบศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

PART 3.2 ตัแบบศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

Isometric

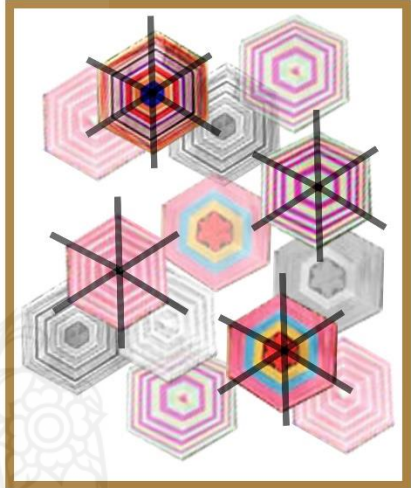

Perspective

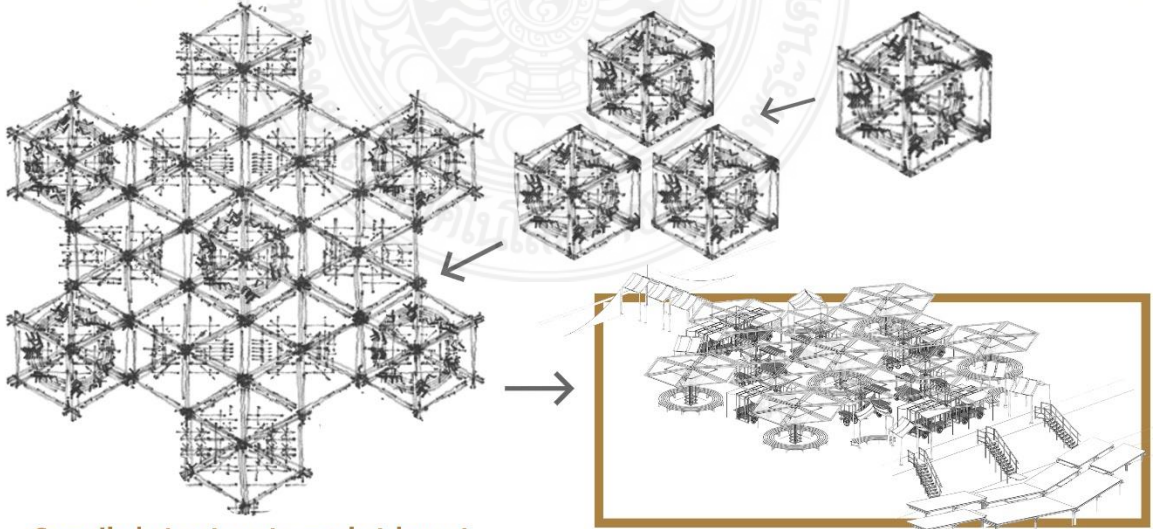
PART 4.1 ព័ត៌មានស្ថាបត្យកម្ម

Unique patterns in the Opoi market

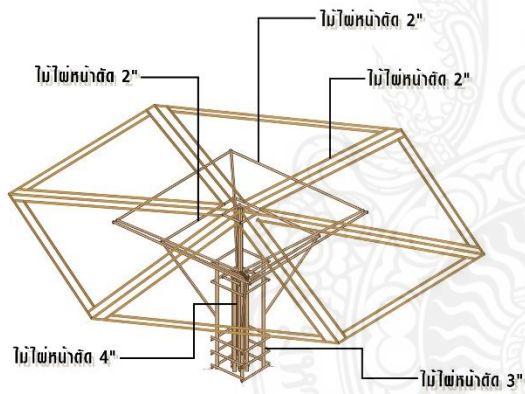
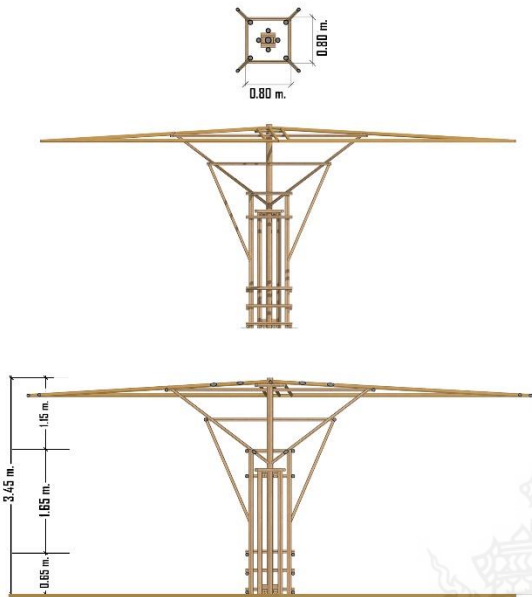

Pattern select to structure design

Compiled structure to market layout

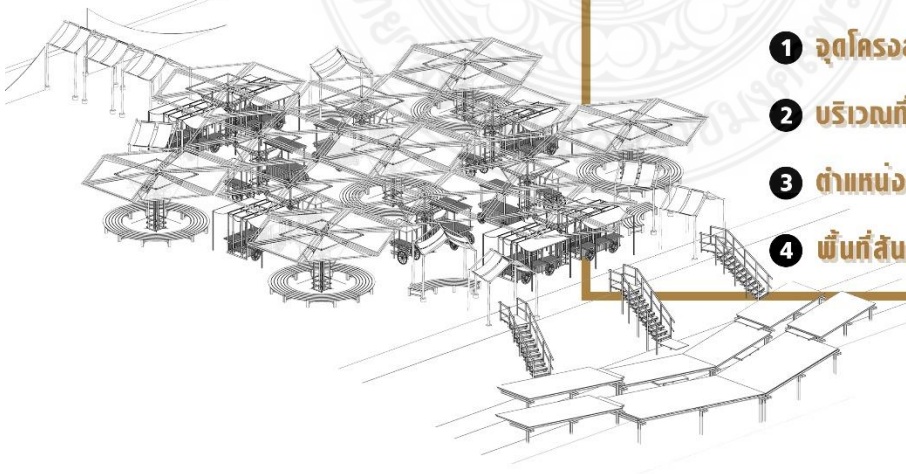
PART 4.2 ตูมแบบตลาดชุมชน

ENTRANCE

Market Plan

- 1 จุดโครงสร้างหลังคา
- 2 บริเวณที่นั่ง
- 3 ตำแหน่งร้านค้า
- 4 พื้นที่ขึ้นอาคาร ทำบุญ/ตักบาตร

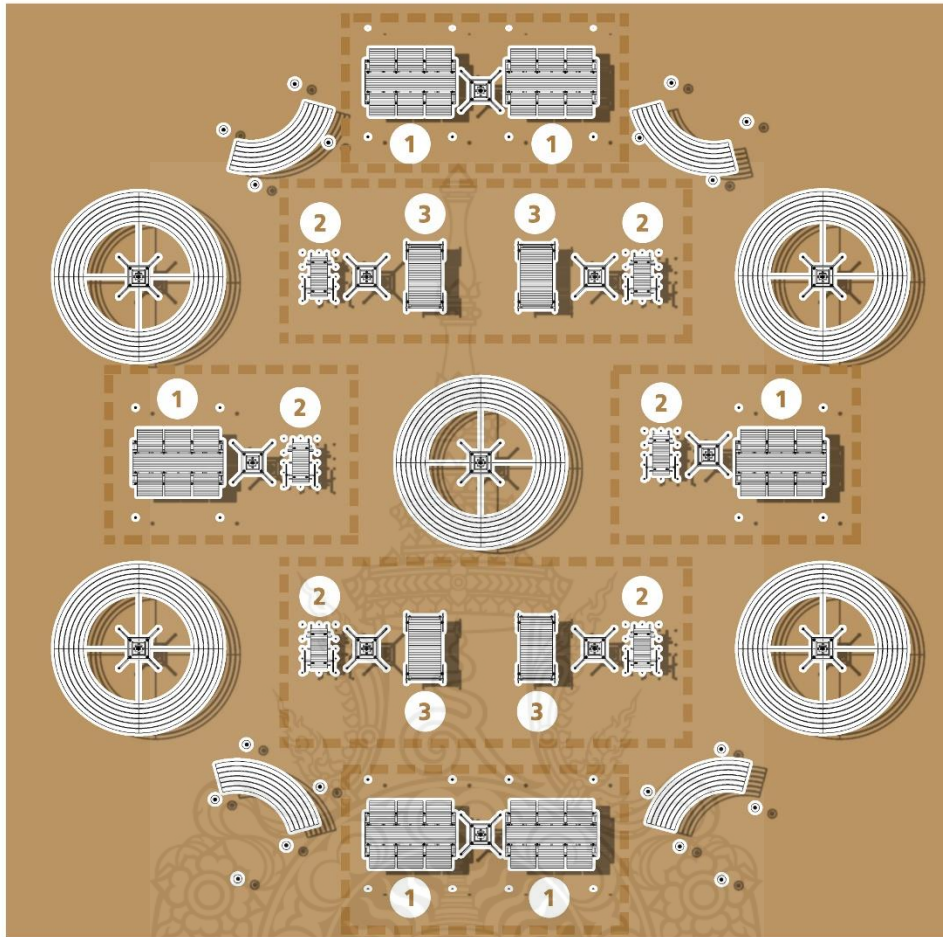
PART 4.3 ต้นแบบตลาดชุมชน

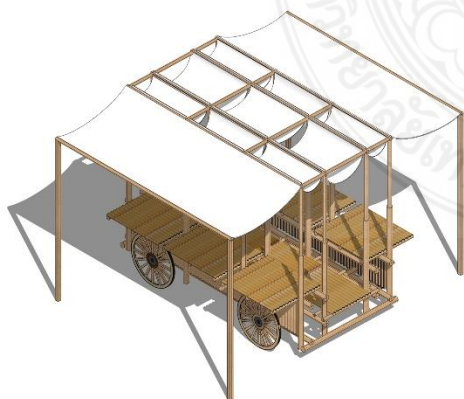
Perspective

PART 6.1 **ต้นแบบบูธรถออดประกอบเคลื่อนที่**

Booth Layout

Type ①

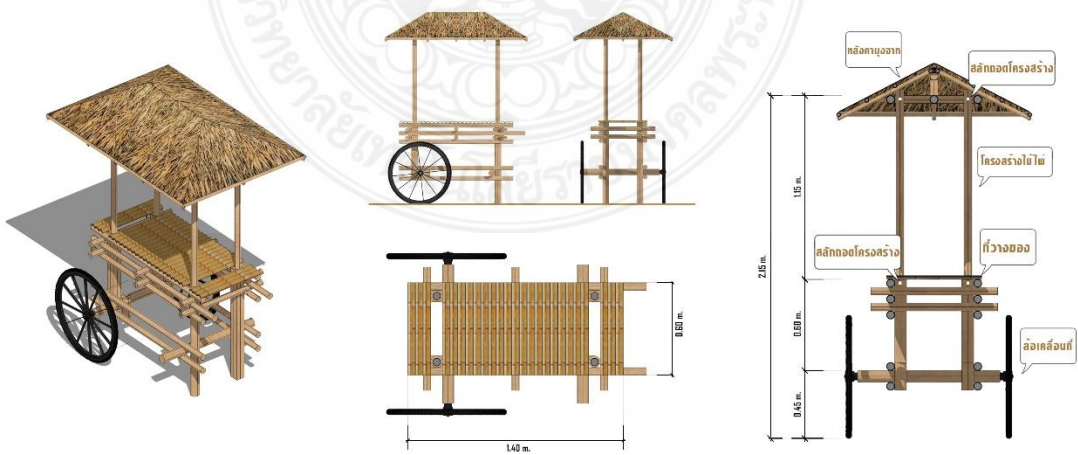
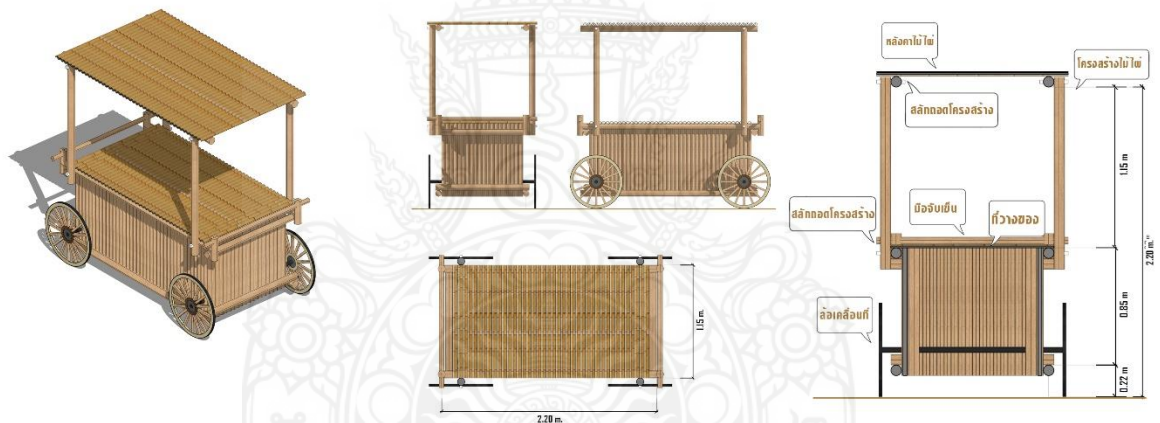
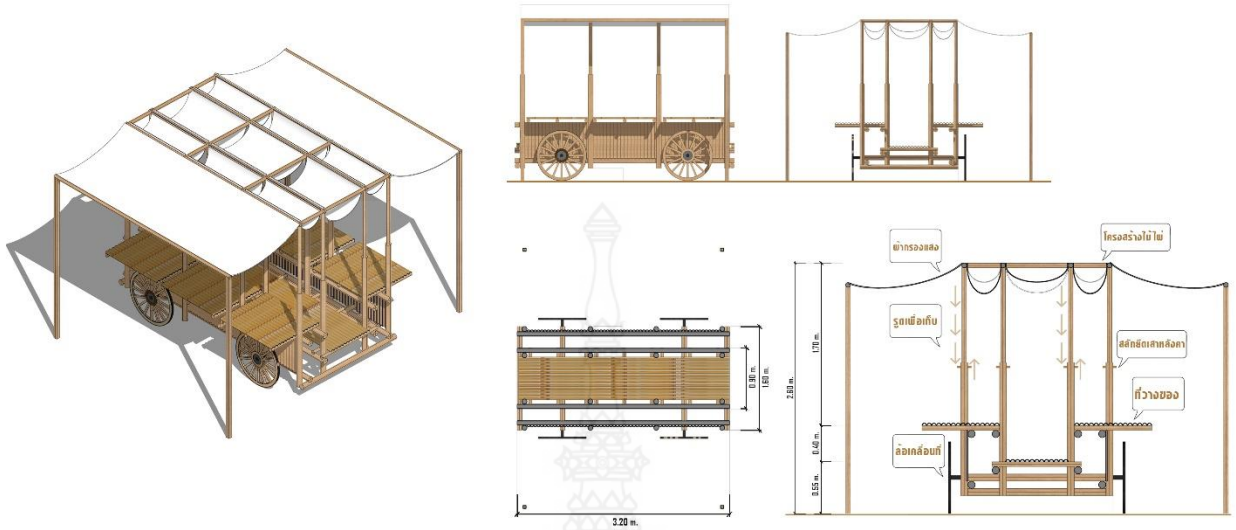

Type ②

Type ③

PART 6.1 ต้นแบบบรรจุทอดประกอบเคลื่อนที่

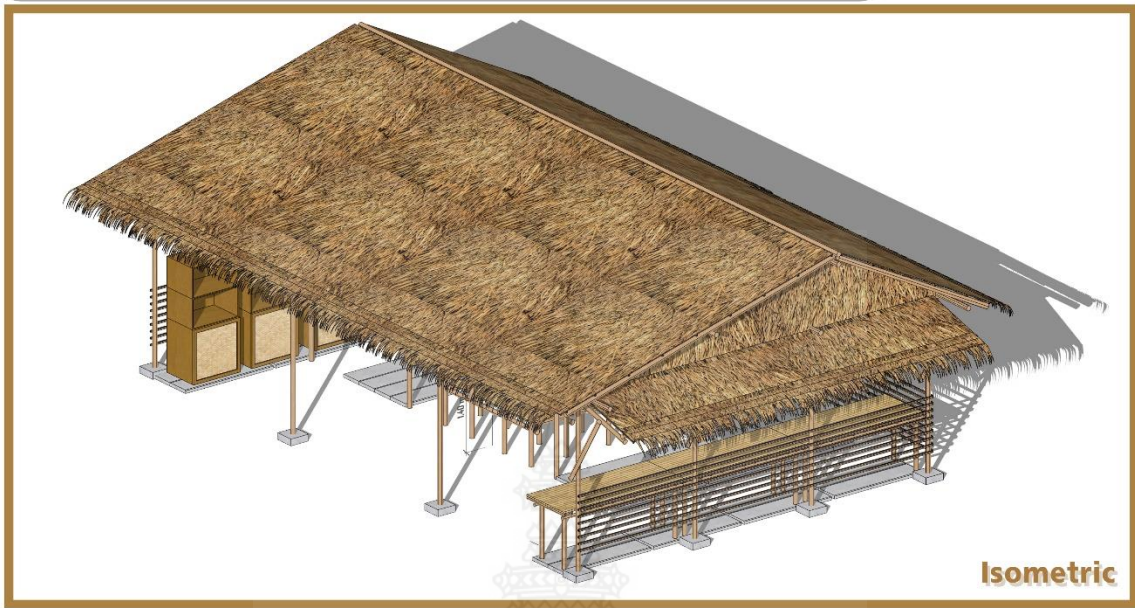

PART 6.2 ต้นแบบบูธรถอดประกอบเคลื่อนที่

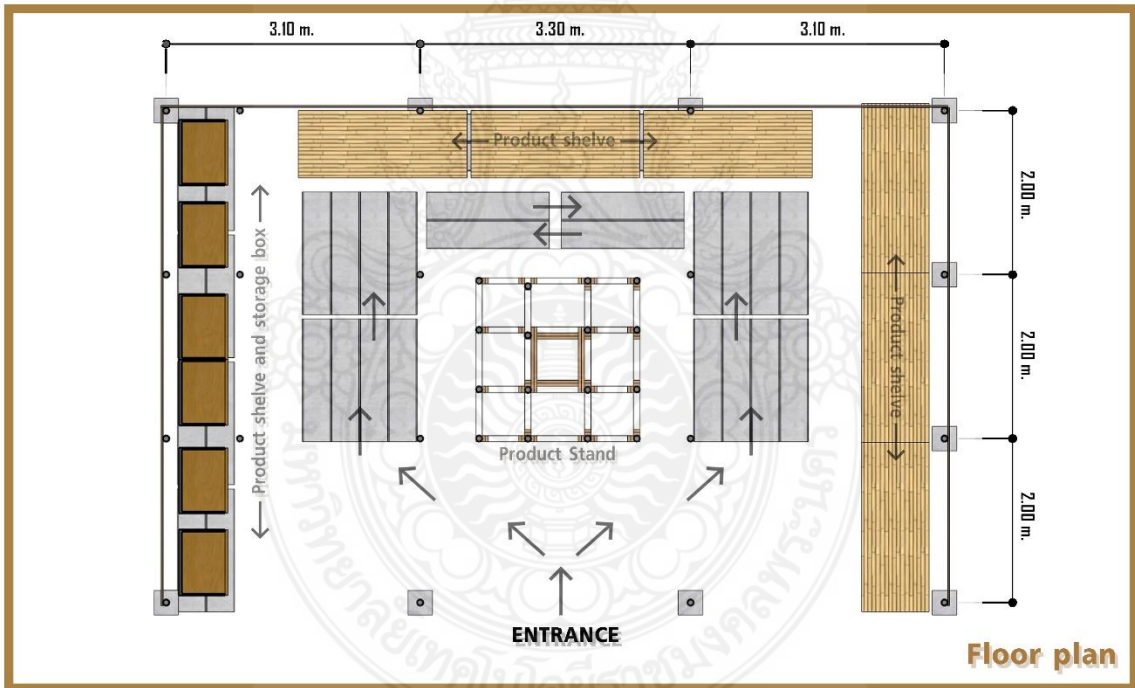

Perspective

PART 5.1 ต้นแบบศูนย์รองรับนักท่องเที่ยว

Isometric

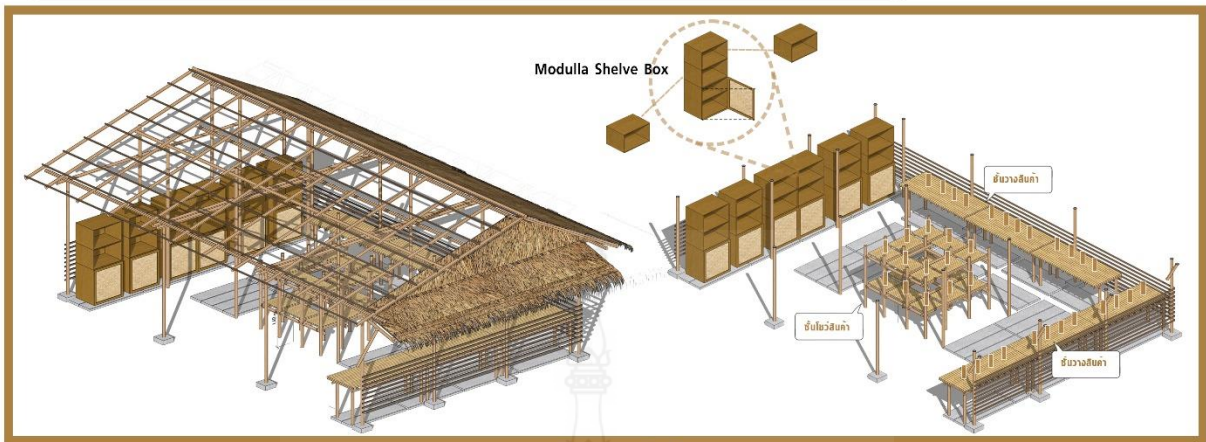
Floor plan

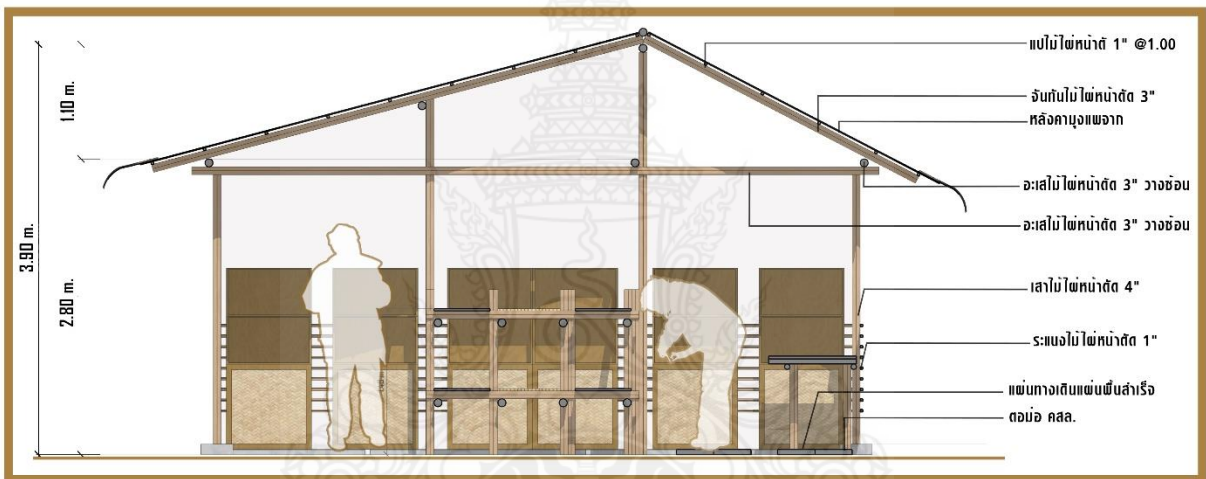
Side elevation

Front elevation

PART 5.2 ต้นแบบศูนย์รองรับนักท่องเที่ยว

Isometric

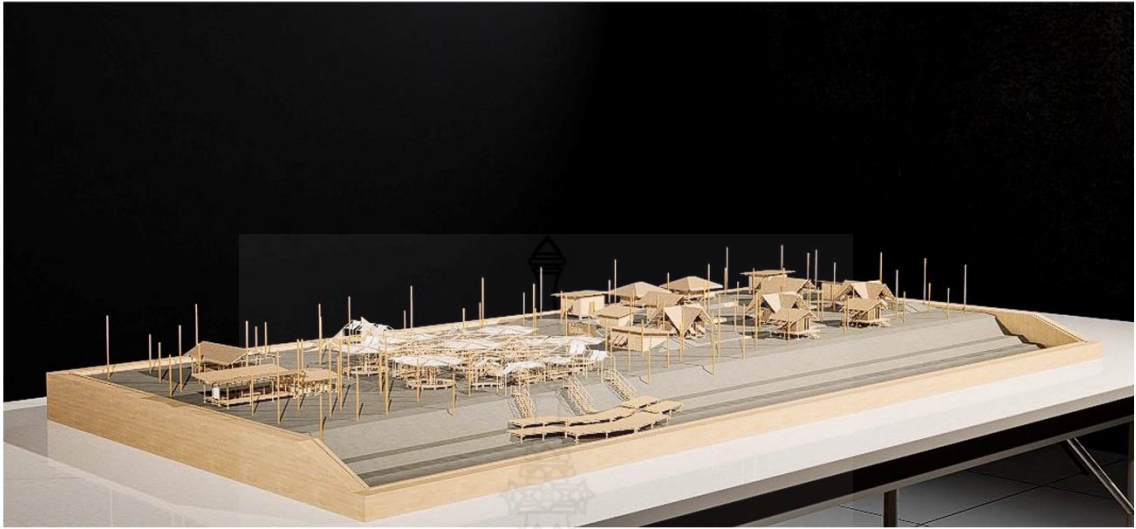

Section

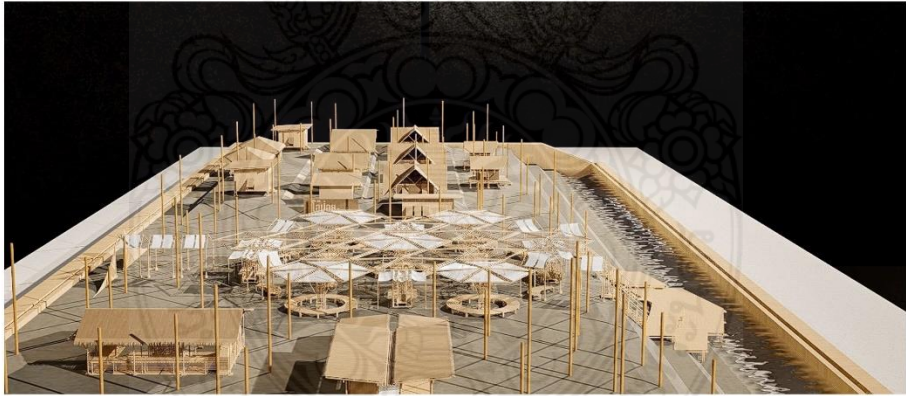
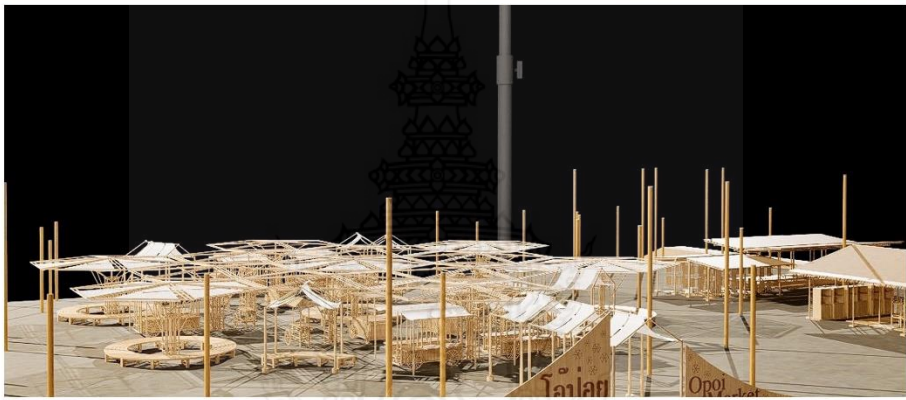

Perspective

Model

Model

แบบสรุปข้อมูลผลสัมฤทธิ์สำหรับโครงการวิจัยย่อยภายใต้ชุดโครงการ
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ชื่อโครงการ โครงการพัฒนาเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่ายสร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์
วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติในชุมชนรองรับความต้องการของตลาด Eco Product เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน บ้าน
ท่ามะขาม ตลาดไธ้ะป่อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ผู้รับผิดชอบโครงการ.....นายพนดล คล้ายวิเศษ.....

โทรศัพท์.....0838299516..... **อีเมล**.....noppadol.k@mutp.ac.th.....**งบประมาณ** 200,000..... **บาท**

ระยะเวลาดำเนินการ ...1..... ปี

พื้นที่ทำวิจัย: ชุมชนตลาดไธ้ะป่อย ชุมชนบ้านสวนผึ้ง ชุมชนบ้านท่ามะขาม ชุมชนบ้านห้วยม่วง ชุมชนบ้านบ่อหวี ชุมชนบ้านห้วยแห้ง
ชุมชนบ้านห้วยน้ำหนักและชุมชนบ้านบ่อเก่าบน ตำบลตะนาวศรี อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

พื้นที่การใช้ประโยชน์: ตำบลตะนาวศรี อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรีและพื้นที่ใกล้เคียง

ที่มาและความสำคัญ/หลักการและเหตุผล

ตลาดไธ้ะป่อยตั้งอยู่ในชุมชนบ้านท่ามะขาม อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรีประมาณ 63 กิโลเมตร พื้นที่ในตำบลมีทั้งหมดประมาณ 133,375 ไร่ พื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 9,000 ไร่ หรือประมาณ 14.4 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบสูง เป็นภูเขาและหุบเขาส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณพบมากในบริเวณเนินเขาและยอดเขา มีลักษณะเด่นประกอบด้วยไม้ไผ่เป็นส่วนใหญ่ ทางผู้จัดทำตลาดไธ้ะป่อยจึงได้นำมาประยุกต์ใช้ในตลาดชุมชนและผลิตภัณฑ์ชุมชน ตลาดไธ้ะป่อยเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของอำเภอสวนผึ้งและจังหวัดราชบุรี ตลาดไธ้ะป่อย ได้ถือกำเนิดเกิดขึ้นจากความร่วมมือร่วมใจระหว่างผู้ประกอบการ ชุมชน วัด โรงเรียน รวมถึงภาครัฐท้องถิ่น ในปี พ.ศ.2562 ที่ได้สังเกตเห็นถึงจุดเด่นทางวัฒนธรรมของชุมชน อีกทั้งยังต้องการที่จะส่งเสริมในเรื่องของการสร้างรายได้แก่ชุมชนและช่วยเหลือชุมชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงได้ร่วมมือกันสร้างตลาดวิถีชุมชนขึ้นมาโดยใช้ชื่อว่า ตลาดไธ้ะป่อย ซึ่งมาจากภาษากะเหรี่ยงที่แปลว่า พักผ่อน ประชาชนส่วนใหญ่ของตำบลตะนาวศรี ในชุมชนบ้านท่ามะขามนั้น ประมาณ 90% เป็นชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยง ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เลี้ยงสัตว์และรับจ้างทั่วไป มีรายได้ เฉลี่ยต่อหัว 30,000 บาท ต่อปี มีครัวเรือนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ความยากจนถึง 80% ของครัวเรือนทั้งหมด ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาเรื่องของที่ดินทำกิน เงินลงทุน ภาระหนี้สิน เนื่องจากขาดความรู้และการวางแผน ไปจนถึงไม่มีทักษะ ในการประกอบอาชีพ อีกทั้งตลาดในพื้นที่ไม่สามารถตอบสนองหรือรองรับผลผลิตหรือสินค้าได้ทั้งหมด ทำให้ประชาชนต้องรับภาระค่าขนส่งผลผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น

ในงานวิจัยนี้ต้องการเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและชุมชนในการสร้างกลไกการจัดการพื้นที่ภูมิทัศน์นิเวศเศรษฐกิจ วัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน และเปิดให้ภาคีที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารพื้นที่ไร่มุมนเวียนเพื่อเป็นมรดกทางภูมิปัญญาวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องเนื่องจากไร่มุมนเวียนทำหน้าที่ผลิตอาหารเพื่อยังชีพและหน้าที่เผยแพร่เชิงวัฒนธรรมสร้างรายได้และอาชีพให้กับชุมชน เนื่องจากชุมชนและพื้นที่ในชุมชนมีศักยภาพเพียงพอทั้งในด้านบริบทของพื้นที่ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชาวกะเหรี่ยงสามารถสร้างจุดขายในด้านการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมที่สามารถยกระดับเศรษฐกิจความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดียิ่งขึ้น

ชุมชนกะเหรี่ยงบ้านท่ามะขามและใกล้เคียงมีการรวมกลุ่มเพื่อผลิตสินค้า อาหารพื้นถิ่น พืช ผัก ผลไม้ สินค้าแปรรูป หัตถกรรมจักสาน และเครื่องประดับจากวัฒนธรรมชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่นำวัตถุดิบมาจากป่าธรรมชาติในชุมชนซึ่งอุดมด้วยพืชพันธุ์ที่หลากหลาย

โดยเฉพาะไม้ไผ่ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ชุมชนประสบปัญหาการขายผลิตภัณฑ์ไม้ไผ่เท่าที่ควรสินค้าที่ผลิตขึ้นมายังมีรูปแบบที่ไม่ตอบโจทย์ท้องตลาดทั้งในและนอกประเทศและยังขาดเครื่องมือองค์ความรู้อุปกรณ์ที่จะช่วยในเรื่องของการเพิ่มศักยภาพการผลิตที่มีความหลากหลายของรูปแบบ ซึ่งพื้นที่ของชุมชนมีทรัพยากรธรรมชาติ อัตลักษณ์ของพื้นที่ และผลิตภัณฑ์อยู่มากแต่ไม่ได้รับความนิยม รูปแบบการจัดการบริการและการท่องเที่ยวในชุมชนไม่ชัดเจนขาดความน่าสนใจ โดยความต้องการของชุมชนที่ต้องการพัฒนานวัตกรรมชุมชนจากฐานทุนทรัพยากรและผลิตภัณฑ์ชุมชนส่งเสริมพื้นที่ท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจชุมชน

ซึ่งความจำเป็นที่จะต้องเข้ามาแก้ไขปัญหาในพื้นที่เพราะประชาชนในเขตพื้นที่บ้านท่ามะขาม ตำบลตะนาวศรี ส่วนใหญ่เป็นชาวกะเหรี่ยงประกอบอาชีพเกษตรกรรมและผลิตภัณฑ์จากป่าประสบปัญหาเรื่องที่ดินทำกินผลิตภัณฑ์ที่ขายได้ไม่มีราคาไม่มีแนวทางรูปแบบที่ชัดเจนแต่มีต้นทุนด้านทรัพยากรและวัฒนธรรมชุมชนและการลดลงของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชน ซึ่งคณะผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญที่ต้องการสร้างรายได้ให้กับชุมชนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนโดยใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนซึ่งจะมีการพัฒนาศักยภาพที่สำคัญโดยผ่านกระบวนการวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมจากโครงการพัฒนาเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่ายสร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติในชุมชนรองรับความต้องการของตลาด Eco Product เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน บ้านท่ามะขาม ตำบลไธเส่ปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

หลังจากงานวิจัยแล้วเสร็จเกิดต้นแบบการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่อย่างตรงจุดลดความเหลื่อมล้ำการกระทบกระทั่งของภาครัฐและชุมชนสร้างแนวทางที่ยอมรับร่วมกันสามารถยกระดับเศรษฐกิจสร้างรายได้ในชุมชนให้เห็นเป็นรูปธรรมจากฐานทุนทรัพยากรและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชุมชน ซึ่งถูกนำมาแก้ปัญหาผ่านงานวิจัยในโครงการต่างๆตั้งแต่กระบวนการแรกที่สำคัญที่สุดในการวิเคราะห์ศักยภาพของชุมชนทั้งทรัพยากรและรายได้ ช่องทางการทำกินที่ประสบปัญหาเพื่อสร้างแนวทางกลยุทธ์ที่จะสามารถแก้ปัญหาที่ตรงจุดตามความต้องการของชาวบ้านและชุมชนอย่างแท้จริงหลังจากนั้นนำข้อมูลมาสร้างนวัตกรรมต่างๆตามหัวข้องานวิจัยเพื่อสร้างแนวทางและเครื่องมือให้ชาวบ้านและชุมชนใช้ในการพัฒนาทักษะที่ประยุกต์ผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ของชุมชนและเทคโนโลยีเพื่อยกระดับผลผลิตและทรัพยากรต่างๆในชุมชนให้ตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product ที่สามารถขายได้จริงมีการปรับเปลี่ยนตามกระแสธุรกิจของโลกโดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง สร้างช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลายใช้ระบบออนไลน์ให้เป็นประโยชน์ก่อเกิดอาชีพและการลงทุนใหม่ โดยใช้หลักการของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียวเพื่อให้ชุมชนเลี้ยงตัวเองได้อย่างมั่นคง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. พัฒนาเทคนิคการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่ายสร้างสรรค์สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมกะเหรี่ยงจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติในชุมชนรองรับความต้องการของตลาด Eco Product เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน
2. นำวัสดุธรรมชาติภายในชุมชนมาใช้ในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ในชุมชนให้เกิดการต่อยอดในการตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product โดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง

ผลการวิจัย

แนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ได้รับแรงบันดาลใจจากลักษณะกายภาพของพื้นที่ชุมชนที่มีภูเขาสลับซับซ้อนเป็นจำนวนมาก และของใช้ในวัฒนธรรมกะเหรี่ยงที่ใช้ในชีวิตประจำวันและงานวัฒนธรรมประเพณี จึงได้นำรูปทรงของอัตลักษณ์ชุมชนจากลักษณะกายภาพและสิ่งของเครื่องใช้มาลดทอนรูปทรงในลักษณะการตัดออก การทับซ้อนกัน การสอด

ประสานกัน เพื่อสื่อลักษณะเด่นของอัตลักษณ์พื้นที่และวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ของชุมชนจากรากเหง้าวัฒนธรรม และในทางเทคนิคจะทำให้การขึ้นชิ้นงานไม่ซับซ้อนสามารถทำได้ง่ายโดยใช้เครื่องมือช่างที่หาได้ในท้องถิ่นและชาวบ้านสามารถทำได้เอง เมื่อเปรียบเทียบกับรูปทรงอื่นๆ ที่ต้องใช้ความละเอียดและทักษะในการตัดและสร้างรูปทรงมากกว่า โดยทิศทางในการออกแบบจะเน้นการออกแบบผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ ของตกแต่งบ้านจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติที่สะท้อนอัตลักษณ์วิถีชาวกะเหรี่ยง บรรจุกุญแจจากวัสดุธรรมชาติและจากผ้าทอชาวกะเหรี่ยงรองรับผลิตภัณฑ์ชุมชน ของใช้ภายในบ้าน อาคาร สำนักงานที่สะท้อนอัตลักษณ์ลายผ้าทอและวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยง สามารถรองรับลูกค้านักท่องเที่ยวและสถานประกอบการด้านท่องเที่ยว เช่น รีสอร์ท โรงแรม หรือ แพที่พัก ในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เพราะจะเป็นกลุ่มสินค้าที่สามารถเพิ่มมูลค่าของสินค้าได้โดยใช้การออกแบบ และกลุ่มผู้ซื้อสินค้าเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อโดยพิจารณาจากความน่าสนใจ ความโดดเด่น ความดึงดูดของสินค้า ซึ่งเป็นกลุ่มสินค้าเพื่อสิ่งแวดล้อม (Eco product) บรรจุกุญแจที่ออกแบบในโครงการจะเน้นรูปทรงที่เรียบง่ายใช้วัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น เพื่อช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์สินค้าเพื่อสิ่งแวดล้อมให้มีความชัดเจนมากขึ้น

ผลการประเมินความพึงพอใจ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของชุมชนที่มีต่อเทคนิคการผลิตและรูปแบบของผลิตภัณฑ์และบรรจุกุญแจจากวัสดุธรรมชาติและอัตลักษณ์ชุมชนที่ออกแบบในโครงการจากกลุ่มตัวอย่างในชุมชนจำนวน 30 คน (n=30) มีระดับความพึงพอใจในภาพรวมของการพัฒนาโครงการที่ \bar{X} 4.95 S.D. 0.48 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ วัสดุที่ใช้ในการสร้างผลิตภัณฑ์และบรรจุกุญแจ ทางชุมชนมีความพร้อม สามารถจัดหาและจัดเตรียมวัสดุได้ เทคนิคการขึ้นรูปสามารถทำได้ ทางชุมชนประเมินว่ามีทักษะที่เพียงพอสามารถดำเนินการได้ โดยในส่วนรูปแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุกุญแจที่ออกแบบในโครงการชุมชนมีความพึงพอใจในรูปแบบ เพราะรูปแบบมีความน่าสนใจและมีความแปลกใหม่และที่สำคัญคือความเรียบง่าย แต่ในกระบวนการผลิต ทางชุมชนประเมินว่ายังคงมีรายละเอียดมากในการตัดและต่อชิ้นงาน ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาทักษะของทางชุมชนเพิ่มเติม และต้องการให้สร้างต้นแบบในการตัดชิ้นงานที่เป็นมาตรฐานเพื่อสร้างความสะดวกในการขึ้นรูปและประกอบชิ้นงาน

ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง (output):

1. ต้นแบบและรายละเอียดของตกแต่งบ้านจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติที่สะท้อนอัตลักษณ์วิถีชาวกะเหรี่ยงและรูปแบบเป็นที่นิยมในท้องตลาดภายในและต่างประเทศ 5 ต้นแบบ
2. ต้นแบบบรรจุกุญแจจากวัสดุธรรมชาติและจากผ้าทอชาวกะเหรี่ยงรองรับผลิตภัณฑ์ชุมชนและนอกชุมชน 4 ต้นแบบ
3. ต้นแบบของใช้ภายในบ้าน อาคาร สำนักงานที่สะท้อนอัตลักษณ์ลายผ้าทอและวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยง 5 ต้นแบบ
4. หลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติการถ่ายทอดนวัตกรรมและเทคโนโลยีผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมประจำถิ่นของชาวกะเหรี่ยง 1 หลักสูตร

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง (outcome):

ชุมชนสามารถผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจุกุญแจที่สามารถสร้างเทคนิคในการผลิตจากภูมิปัญญาและความเชี่ยวชาญ มีต้นแบบของตกแต่งบ้านจากไม้ไผ่และวัสดุธรรมชาติที่สะท้อนอัตลักษณ์วิถีชาวกะเหรี่ยงและรูปแบบเป็นที่นิยมในท้องตลาดภายในและต่างประเทศ มีต้นแบบบรรจุกุญแจจากวัสดุธรรมชาติและจากผ้าทอชาวกะเหรี่ยง มีต้นแบบของใช้ภายในบ้าน อาคาร สำนักงานที่สะท้อนอัตลักษณ์ลายผ้าทอและวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยง และมีหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติการถ่ายทอดนวัตกรรมและเทคโนโลยีผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมประจำถิ่นของชาวกะเหรี่ยงและการยอมรับของชุมชนกะเหรี่ยง เพื่อใช้ในการสร้างผลิตภัณฑ์ของชุมชนให้มีจุดเด่นและมีความแตกต่างจากชุมชนอื่นๆ ซึ่งประชากรในชุมชน นักวิจัยชุมชน ผู้ประกอบการวิสาหกิจผู้สนใจ นักศึกษา อาจารย์ นักวิชาการ องค์กรส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์สร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างภาครัฐและชุมชนในการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ในการทำกินแบบการยอมรับทั้งสองฝ่าย เกิดเครือข่ายอาชีพระหว่างชุมชนต่างๆ ที่มีความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตจากผลงานวิจัย มีมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินการโดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ ตลอดจนการร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน เผยแพร่ข่าวสารการตลาดแรงงานที่ทันสมัยให้กับเครือข่ายอาชีพ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านข้อมูลองค์ความรู้ซึ่งกันและกันเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างเห็นผลทั่วทั้งจังหวัด

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง (impact):

แนวทางการสร้างผลิตภัณฑ์ บรรลุภัณฑ์ชุมชนที่มีเอกลักษณ์ มีความโดดเด่น สามารถแข่งขันในตลาดสินค้าผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม (Eco product) ได้ และจะสามารถต่อยอดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในรูปแบบให้มีความหลากหลายมากขึ้น เกิดต้นแบบการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่อย่างตรงจุดลดความเหลื่อมล้ำการกระทบกระทั่งของภาครัฐและชุมชนสร้างแนวทางที่ยอมรับร่วมกันสามารถยกระดับเศรษฐกิจสร้างรายได้ในชุมชนให้เห็นเป็นรูปธรรมจากฐานทุนทรัพยากรและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชุมชน สร้างแนวทางและเครื่องมือให้ชาวบ้านและชุมชนใช้ในการพัฒนาทักษะที่ประยุกต์ผสมผสานภูมิปัญญาอัตลักษณ์ของชุมชนและเทคโนโลยีเพื่อยกระดับผลผลิตและทรัพยากรต่างๆ ในชุมชนให้ตอบสนองการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมและตลาด Eco Product ที่สามารถขายได้จริงมีการปรับเปลี่ยนตามกระแสธุรกิจของโลกโดยยังมีอัตลักษณ์ของพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยง โดยใช้หลักการของแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ BCG Model ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียวเพื่อให้ชุมชนเลี้ยงตัวเองได้อย่างมั่นคง จะเกิดผลลัพธ์ที่ได้ตามมาดังนี้จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมาเยือนซ้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ในปี 2570 มูลค่าการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ในปี 2570 จังหวัดเมืองรองและผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนร้อยละ 100 ในปี 2570

การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ด้านวิชาการ

ได้กลุ่มผู้ที่สนใจด้านองค์ความรู้วิชาการนำรูปแบบ ทักษะเทคนิค วิธีการจากนวัตกรรมชุมชนจากงานวิจัยทั้งหมดแบบมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชนไปประยุกต์ใช้และเผยแพร่เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยแก้ปัญหาในพื้นที่ชุมชนต่อไปชุมชนสามารถประกอบอาชีพดำรงชีวิตอยู่ได้และมีรายได้กลับเข้ามา จำนวนการใช้อ้างอิงตามหลักวิชาการเพื่อต่อยอดงานวิชาการหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้นมีน้ำหนักและคุณค่าในวงวิชาการ สามารถสร้างผลกระทบด้านวิชาการเพิ่มมากขึ้น

ด้านสังคม

สร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างภาครัฐและชุมชนในการใช้ประโยชน์ที่ดินในการทำกินแบบการยอมรับทั้งสองฝ่าย เกิดเครือข่ายอาชีพระหว่างชุมชนต่างๆ ที่มีความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิต มีมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินการโดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ ตลอดจนการร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน เผยแพร่ข่าวสารการตลาดแรงงานที่ทันสมัยให้กับเครือข่ายอาชีพ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านข้อมูลองค์ความรู้ซึ่งกันและกันเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างเห็นผลทั่วทั้งจังหวัด

ด้านนโยบาย

เกิดเครือข่ายอาชีพเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายในการดำเนินการด้านอาชีพระหว่างชุมชนกับชุมชน หรือชุมชนกับหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ มีวิธีการดำเนินการโดยการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ องค์ความรู้จากนวัตกรรมชุมชนที่สร้างขึ้นในการพัฒนาทักษะอาชีพ

ด้านเศรษฐกิจ

- จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมาเยือนซ้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ในปี 2570

- ประชากรในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือน ร้อยละ 80
- ความขัดแย้งในการใช้พื้นที่ระหว่างภาครัฐและชุมชนลดลง
- มูลค่าการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ในปี 2570
- จังหวัด-เมืองรองและผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนร้อยละ 100 ในปี 2570
- ยอดจำหน่ายการท่องเที่ยว การบริการและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 15 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้าที่ยังไม่ส่งขายตลาดออนไลน์ เพิ่มส่วนแบ่งในตลาด Eco Product

การเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์: เว็บไซต์ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ...มทร.พระนคร <https://arch.rmutp.ac.th/เว็บไซต์สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ> ข้อมูลองค์ความรู้ของสมาคมท่องเที่ยวราชบุรีตลาดชุมชนโอท็อปย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

TRL/SRL ระดับ

TRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นระดับ ที่ 9 Actual system proven through successful mission operations.

รายละเอียด

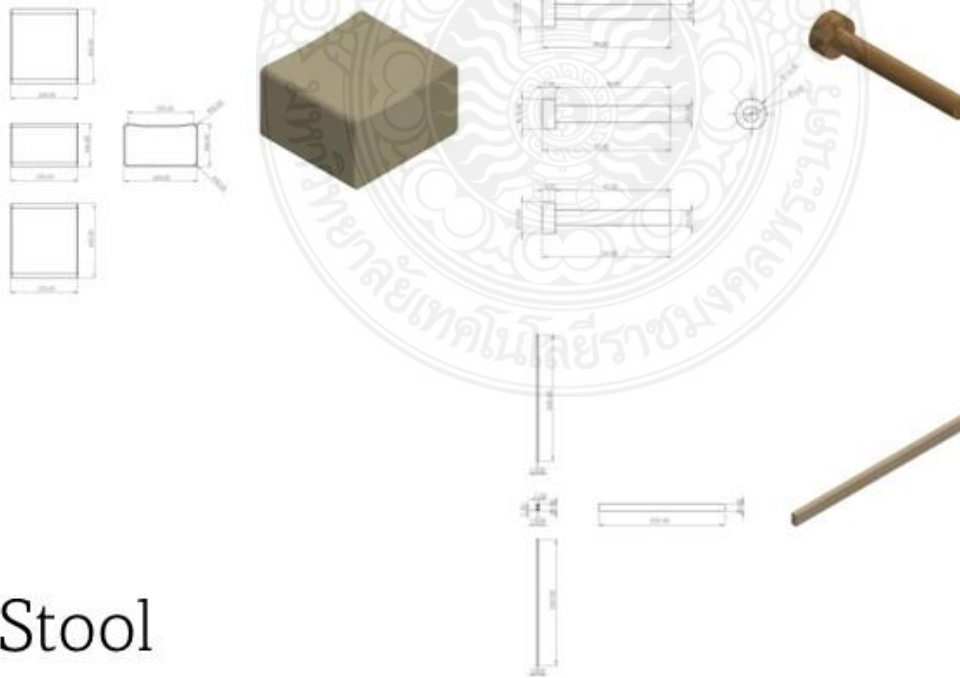
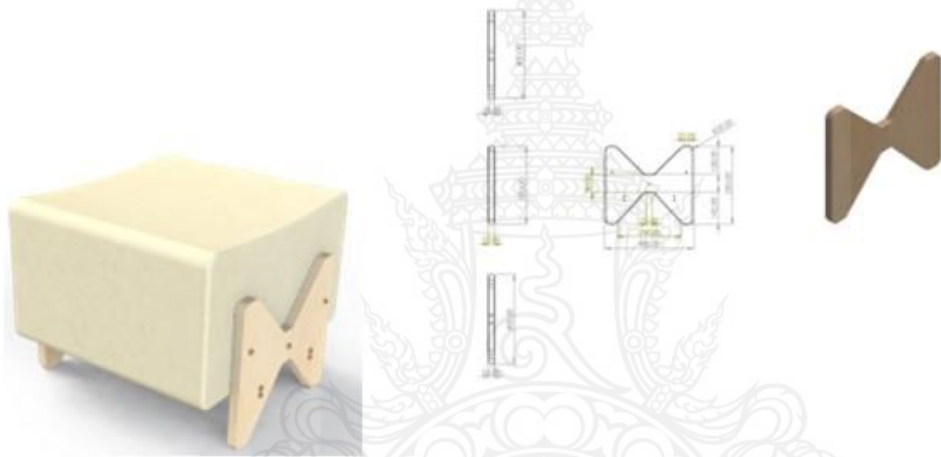
- ได้กระบวนการวิจัยที่สามารถพัฒนาต่อยอดทักษะในการสร้างอาชีพ ในตำบลตะนาวศรี จังหวัดราชบุรี โดยมีแนวทางการจัดกิจกรรมวิจัยเชิงปฏิบัติการสร้างนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมแบบบูรณาการองค์ความรู้ทางเทคโนโลยีและวิถีชุมชนกะเหรี่ยงจากต้นทุนทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ ภูมิปัญญาและความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม
- ผู้ที่เข้าร่วมโครงการวิจัยสามารถพัฒนาแนวทางการท่องเที่ยว แนวทางผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์รวมถึงกระบวนการผลิต การบริการที่มีความเหมาะสมได้มาตรฐานสะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนกะเหรี่ยง และได้รับการส่งเสริมด้านการทดลองตลาดเพื่อส่งขายบริการและผลิตภัณฑ์สู่ตลาดออนไลน์เพื่อเพิ่มยอดขายสร้างรายได้ที่สูงขึ้นและชัดเจน
- ได้คุณลักษณะของรูปแบบของเทคโนโลยีที่สร้างขึ้นต้องเหมาะสมสอดคล้องต่อการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนส่งผลกระทบต่อในพื้นที่เกิดรูปแบบแนวทางการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในชุมชนตามวิถีชีวิตชุมชนประจำถิ่น

SRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นระดับ ที่ 8

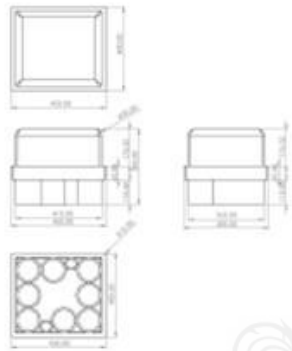
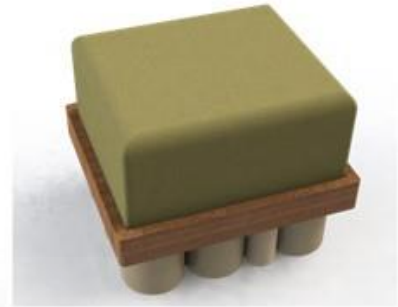
รายละเอียด

- การดำเนินโครงการวิจัยแบบแผนงานสามารถตอบโจทย์การแก้ปัญหาพื้นที่ได้หลายมิติเกิดการบูรณาการร่วมกับภาครัฐ สังคม และชุมชนในด้านต่างๆเพื่อเรียนรู้การแก้ปัญหาและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรชุมชน การท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม การบริการ ผลิตภัณฑ์ในชุมชนให้ก่อเกิดรายได้ที่แท้จริงตรงจุด
- ชุมชนมีความเข้มแข็งและพร้อมที่จะรับข้อมูล องค์ความรู้ หรือความเปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่าทันและมีสติที่มีผลมาจากความเข้มแข็งสามัคคีในชุมชน

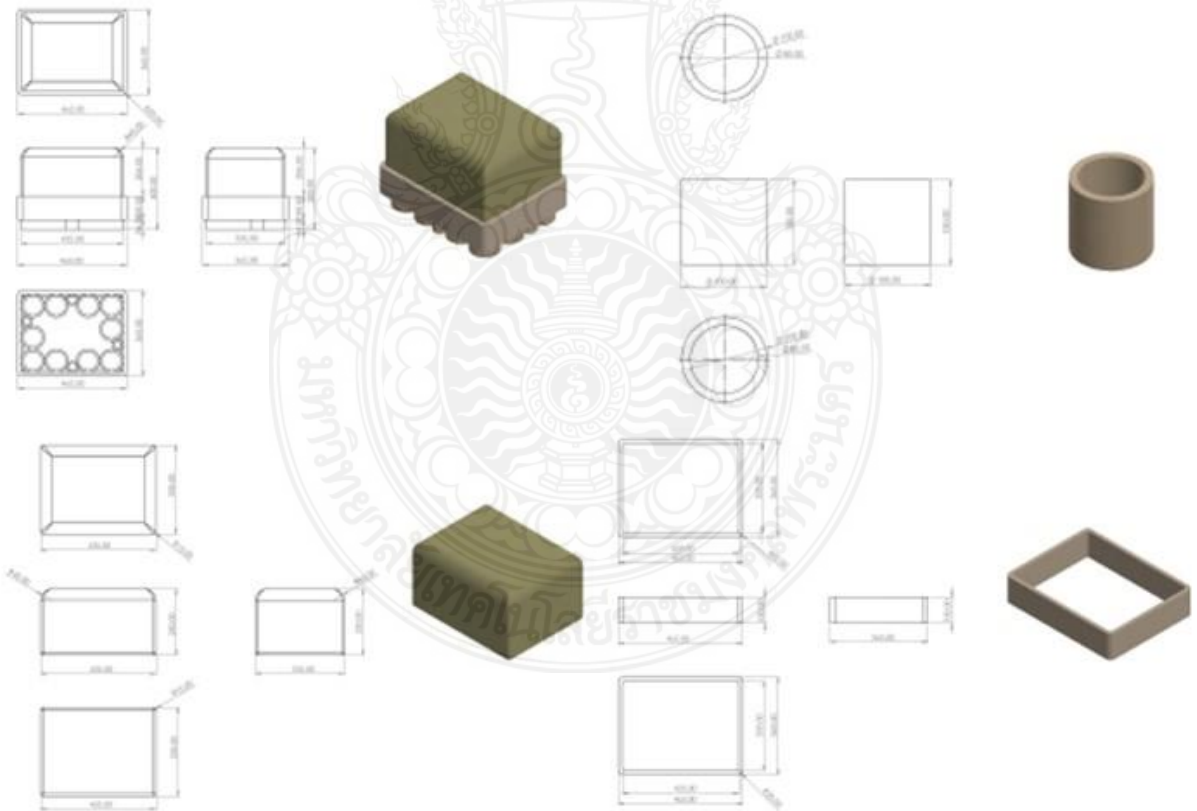
หมายเหตุ: 1) ให้คัดเลือกโครงการเด่น (มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์แล้ว) 3-5 โครงการ
2) ให้มีความยาวของเนื้อหา 2-3 หน้า และขอให้แนบรูปภาพประกอบ 3-5 รูป

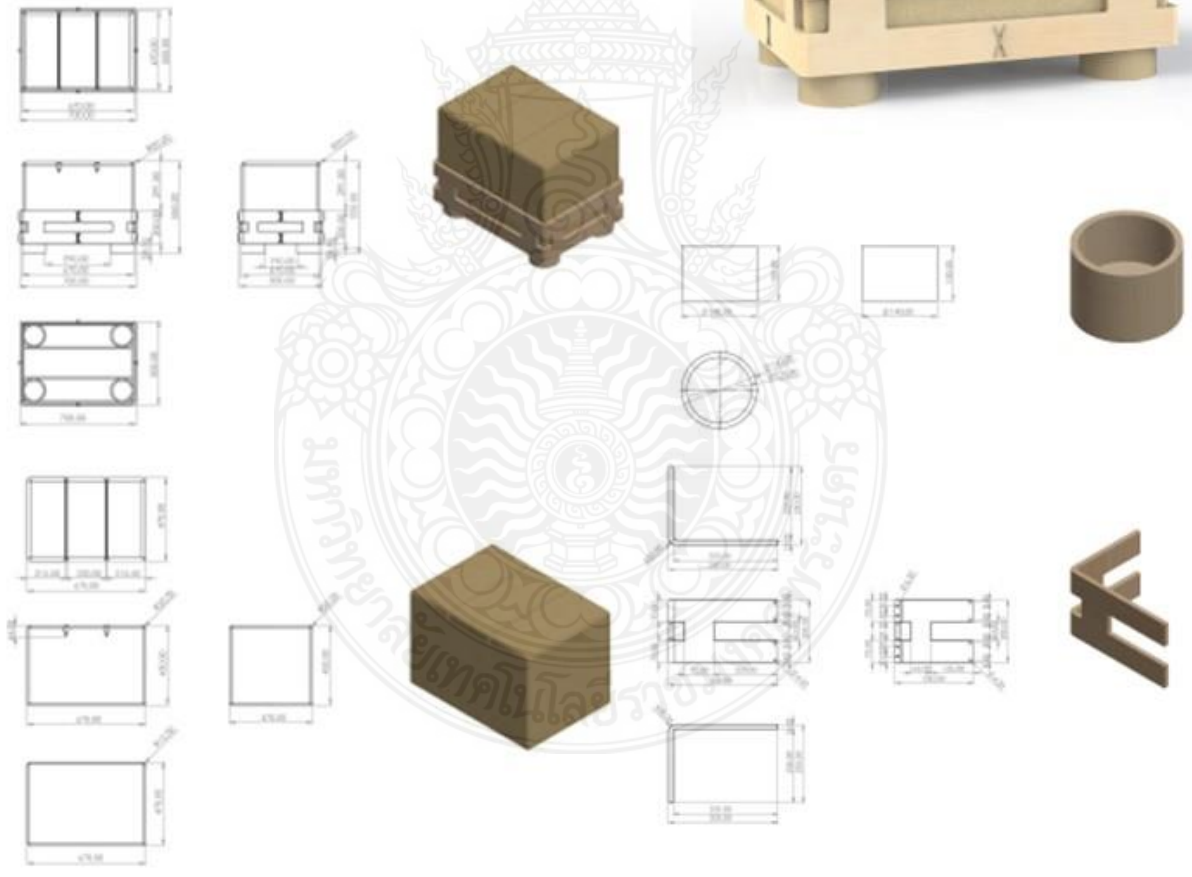
Stool

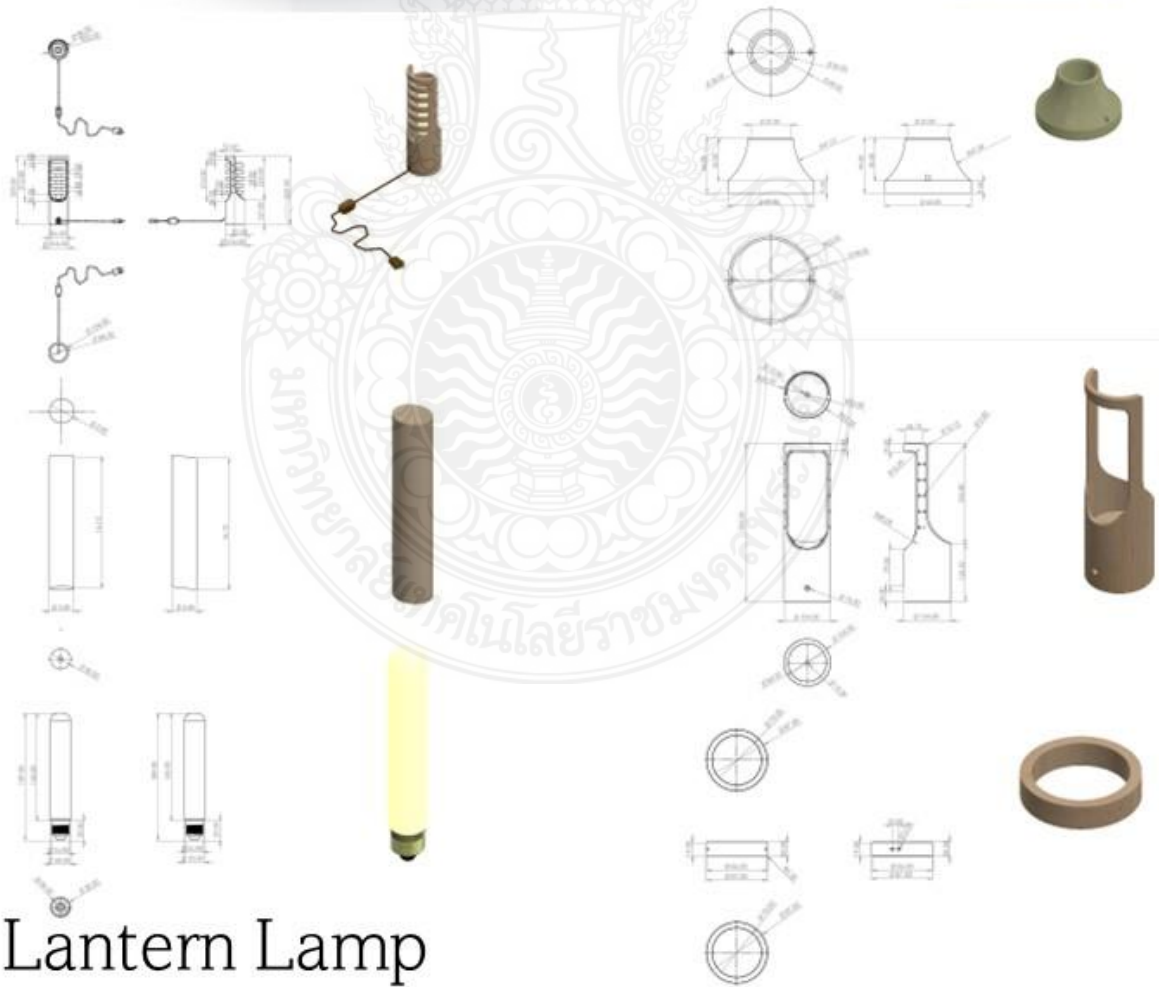
Stool

Stool

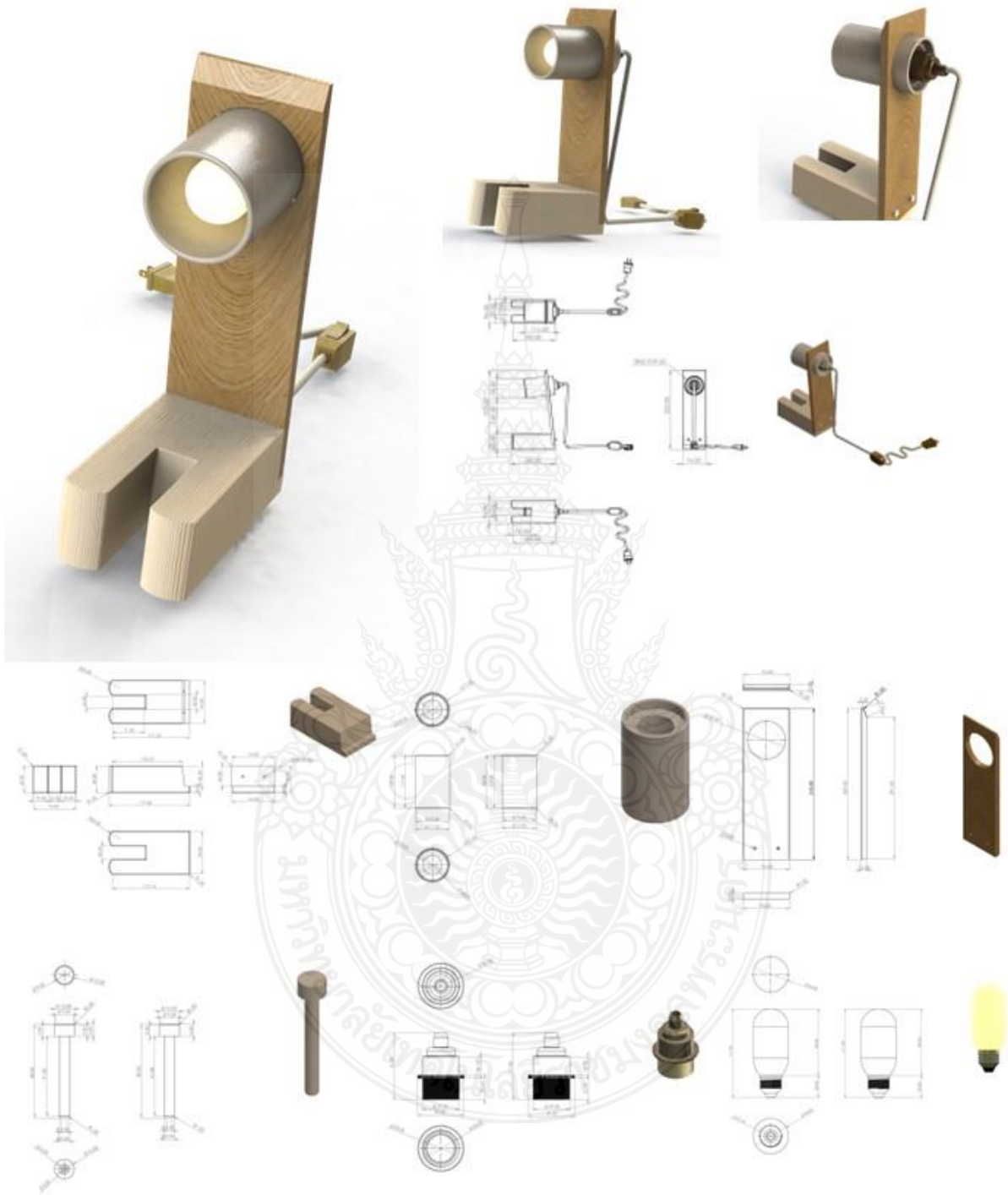
Stool

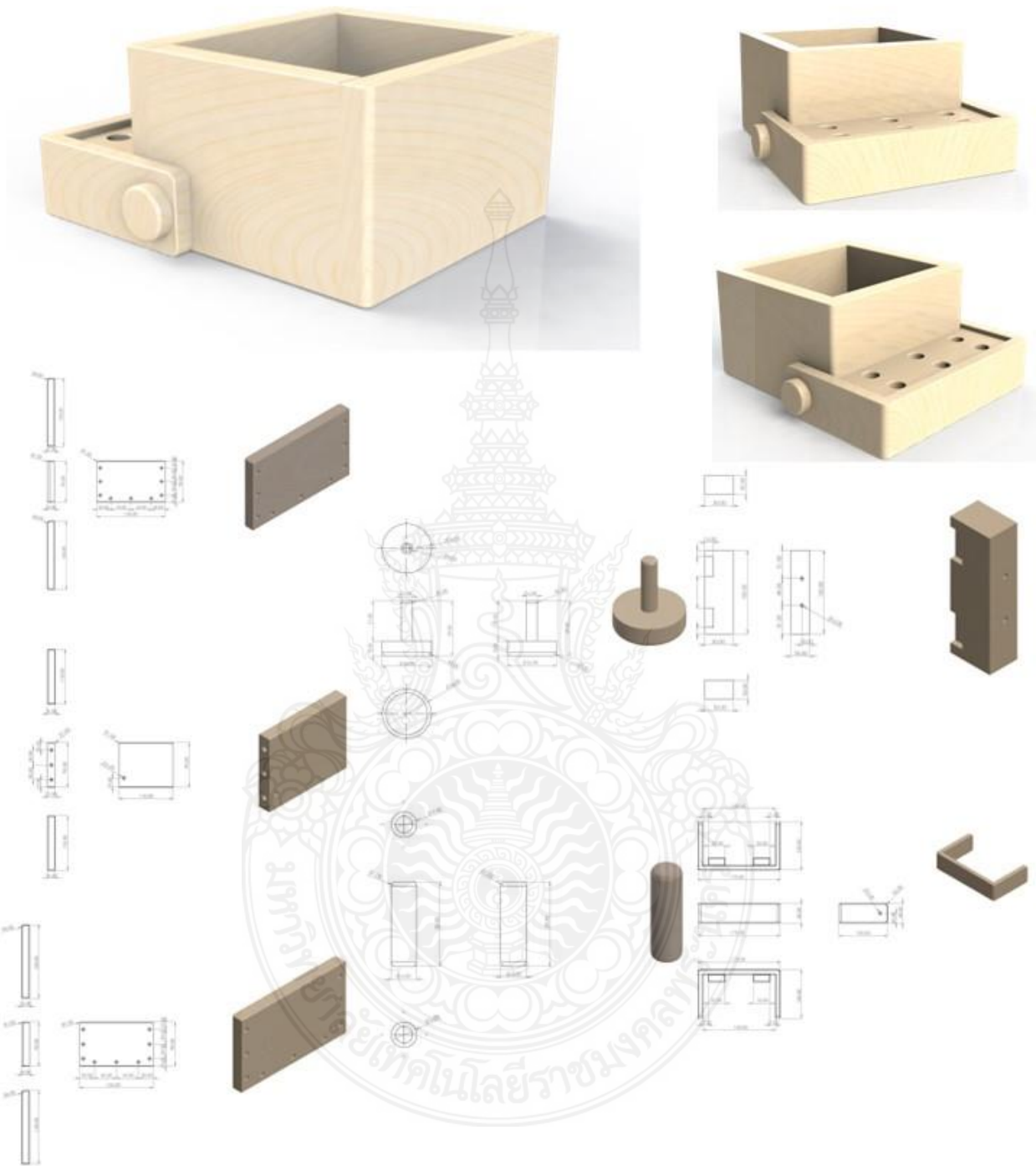
Lantern Lamp

Lantern Lamp

Lantern Lamp

Pencil Box

Laptop Stand

ตารางกำหนดการโครงการพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้จากโครงการวิจัยการพัฒนาศักยภาพไร้หมุนเวียนและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นสู่ชุมชนการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิง วัฒนธรรมเพื่อยกระดับรายได้การท่องเที่ยวเมืองรอง ชุมชนบ้านท่ามะขาม ตลาดไ้ะป๋อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ณ ตลาดไ้ะป๋อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

๗.๐๐ ถึง ๘.๐๐	๘.๐๐ ถึง ๑๒.๐๐	๑๒.๐๐ ถึง ๑๓.๐๐	๑๓.๐๐ ถึง ๑๗.๐๐
ลงทะเบียน	อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน อัดบล็อก สกรีนลายคังคัง สกรีนลายเสือ ทำถุงการบูรจากผ้าทอพื้นเมือง โดย อ.ชูเกียรติ อนันต์ เวทยานนท์	รับประทานอาหารกลางวัน ณ ตลาดไ้ะป๋อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาฝั่งท่องเที่ยว ชุมชนที่สะท้อนอัตลักษณ์ชุมชน ฝั่งตลาดรูปแบบใหม่ รูปแบบร้านค้า รูปแบบที่พัก นักท่องเที่ยว รูปแบบศูนย์บริการ นักท่องเที่ยวและจำหน่ายสินค้า ชุมชน โดย อ.ศรัณยู สว่างเมฆ
	อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์จากวัสดุธรรมชาติในชุมชน ทำถุงการบูรจากผ้าทอพื้นเมือง โดย นายสรรเสริญ สึงขัติถิ		

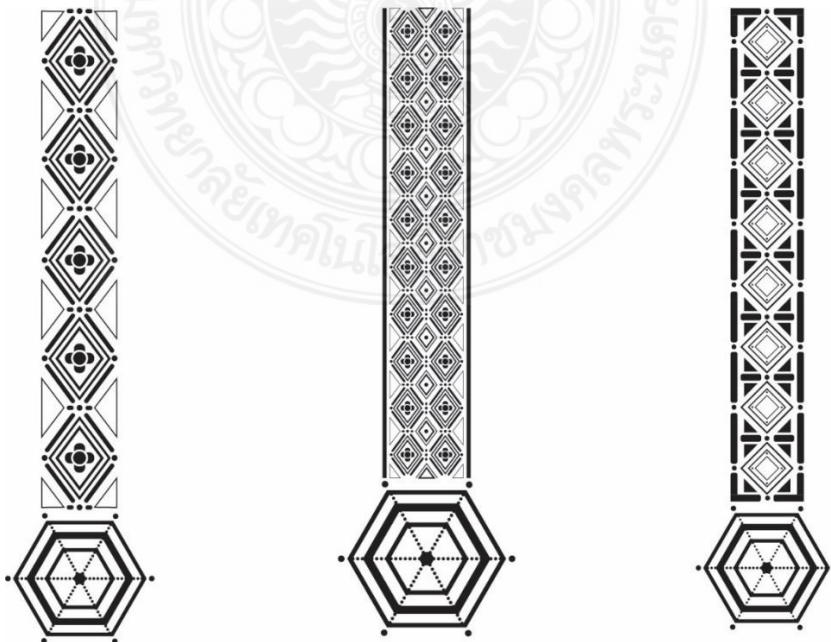
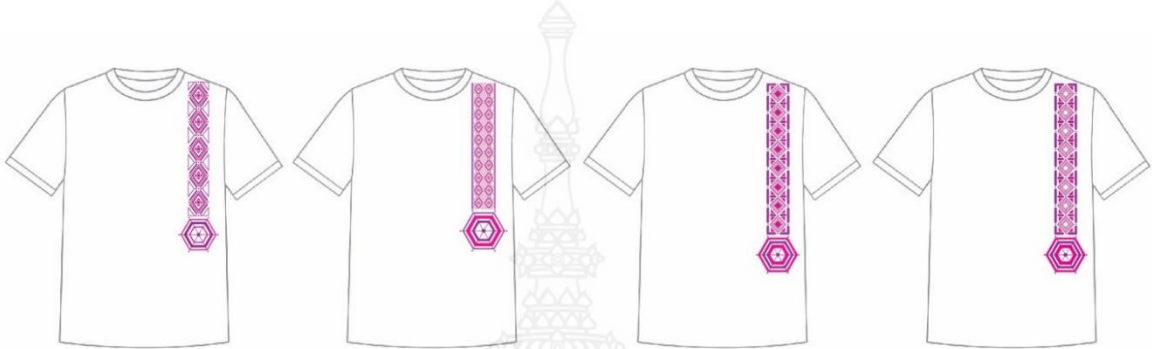

แบบสรุปข้อมูลผลสัมฤทธิ์สำหรับโครงการวิจัยย่อยภายใต้ชุดโครงการ
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

<p>ชื่อโครงการ ..โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการองค์ความรู้ สร้างสื่อใหม่ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์พัฒนาพื้นที่ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน</p> <p>ผู้รับผิดชอบโครงการ.....นายสรรเสริญ สังขติลี.....</p> <p>โทรศัพท์..090-979-8531.. อีเมล..sansern.s@rmutp.ac.th.....งบประมาณ 51,075..... บาท ระยะเวลาดำเนินการ ...1..... ปี</p> <p>พื้นที่ทำวิจัย:บ้านท่ามะขาม อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี.....</p> <p>พื้นที่การใช้ประโยชน์:ชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโ๊ะะปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี.....</p>
<p>ที่มาและความสำคัญ/หลักการและเหตุผล</p> <p>ตลาดโ๊ะะปอยตั้งอยู่ในชุมชนบ้านท่ามะขาม เป็นหนึ่งในชุมชนของตำบลตะนาวศรี ที่เป็น 1 ใน 4 ตำบลของอำเภอสวนผึ้ง อยู่ห่างจากอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีประมาณ 63 กิโลเมตร พื้นที่ในตำบลมีทั้งหมดประมาณ 133,375 ไร่ พื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 9,000 ไร่ หรือประมาณ 14.4 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบสูง เป็นภูเขาและหุบเขาส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของอำเภอสวนผึ้งและจังหวัดราชบุรี ตลาดโ๊ะะปอย ได้ถือกำเนิดเกิดขึ้นจากความร่วมมือร่วมใจระหว่างผู้ประกอบการชุมชน วัด โรงเรียน รวมถึงภาครัฐท้องถิ่น ในปี พ.ศ.2562 ที่ได้เล็งเห็นถึงจุดเด่นทางวัฒนธรรมของชุมชน อีกทั้งยังต้องการที่จะส่งเสริมในเรื่องของการสร้างรายได้แก่ชุมชนและช่วยเหลือชุมชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงได้ร่วมมือกันสร้างตลาดวิถีชุมชนขึ้นมาโดยใช้ชื่อว่าตลาดโ๊ะะปอย ซึ่งมาจากภาษากะเหรี่ยงที่แปลว่า พักผ่อน ประชาชนส่วนใหญ่ของตำบลตะนาวศรี ในชุมชนบ้านท่ามะขามนั้น ประมาณ 90% เป็นชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยง ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เลี้ยงสัตว์และรับจ้างทั่วไป</p> <p>โดยประโยชน์ด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำเป็นการก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยั่งยืนทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม-วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวทำกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวนั้นนานๆ เพื่อลดการเดินทางขณะท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวได้ใช้จ่ายในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น เกิดการกระจายรายได้ให้แก่คนในท้องถิ่น ประโยชน์ด้านสังคม-วัฒนธรรม การที่นักท่องเที่ยวได้ทำกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว จะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ ระหว่างนักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวกับคนท้องถิ่น ซึ่งจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ประโยชน์ในด้านสิ่งแวดล้อม โดยกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำ เช่น การปั่นจักรยานเที่ยว การทำกิจกรรมท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม ล้วนเป็นกิจกรรมที่ช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน ซึ่งเป็นผลดีต่อสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>การวิจัยนี้จึงต้องการเพิ่มศักยภาพของชุมชนต้องการเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและชุมชนในการสร้างกลไกการจัดการพื้นที่ภูมิทัศน์นิเวศเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน และเปิดให้ภาคีที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารพื้นที่ฟู เพื่อเป็นมรดกทางภูมิปัญญาวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อยังชีพและหน้าที่เผยแพร่เชิงวัฒนธรรมสร้างรายได้และอาชีพให้กับชุมชน เนื่องจากชุมชนและพื้นที่ในชุมชนมีศักยภาพเพียงพอทั้งในด้านบริบทของพื้นที่ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมที่ชัดเจนของชาวกะเหรี่ยงสามารถสร้างจุดขายในด้านการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมที่สามารถยกระดับเศรษฐกิจความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดียิ่งขึ้นและการสร้างแนวทางการใช้พื้นที่ร่วมกับภาครัฐซึ่งจะช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของภาครัฐในการแก้ปัญหาที่ดินทำกินของชุมชนได้ดียิ่งขึ้น</p>
<p>วัตถุประสงค์ของโครงการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อศึกษาบริบทและองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโ๊ะะปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี 2. เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม ชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดโ๊ะะปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยในโครงการตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาบริบทและองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดไธ้ปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

1.1 บริบทแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดไธ้ปอย พบว่า หมู่บ้านท่ามะขาม หรือที่คนทั่วไปเรียกว่า บ้านท่ามะขาม ตั้งอยู่ที่ตำบลตะนาวศรี อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี คนในชุมชนมีทั้งคนที่ถือสัญชาติไทยและสัญชาติกะเหรี่ยง ผู้ที่ถือสัญชาติไทยส่วนใหญ่ล้วนสืบทอดมาจากบรรพชนชาวกะเหรี่ยงเช่นกัน แต่เกิดในแผ่นดินไทยจึงได้สัญชาติไทย คนในชุมชนจำนวนไม่น้อยยังขาดมาตรฐานในคุณภาพชีวิตอยู่บ้าง ถึงอย่างนั้นเมื่อยุคสมัยได้เปลี่ยนไปชีวิตประจำวันของผู้คนชาวกะเหรี่ยงก็เปลี่ยนตามไปด้วย เช่น ทุกวันนี้ชาวกะเหรี่ยงก็ได้แต่งกายชุดชนบทไทยทั่วไปไม่ได้สวมชุดกะเหรี่ยงเหมือนชุมชนกะเหรี่ยงในประเทศไทยบางแห่งแล้ว สำหรับที่ตลาดไธ้ปอย หรือชุมชนบ้านท่ามะขามนั้น รวมถึงประชากรที่อยู่ในตำบล ประมาณ 90% เป็นชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยง และชาวกะเหรี่ยงที่อาศัยอยู่ตามชายแดน ไทย-พม่า นั้นจะสามารถใช้ภาษาพม่า ได้ด้วย นอกจากนี้บัตรประจำตัวของชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยงนั้นจะเป็นบัตรบุคคลพื้นที่สูง (ลักษณะบัตรสี ฟ้ำ) และบัตรผู้พลัดถิ่น (ลักษณะบัตรสีเขียวขอบแดง) สำหรับภาษาที่ใช้เป็นภาษากะเหรี่ยงและภาษาหรั่ง (ภาษาที่ใช้เฉพาะกลุ่ม) ประชาชนในพื้นที่ตำบลตะนาวศรี ส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ 80% ประกอบอาชีพรับจ้าง ได้แก่ รับจ้างทำโรงงานอุตสาหกรรมนอกพื้นที่ รับจ้างทั่วไปตามสถานประกอบการต่างๆในพื้นที่ เกษตรกรรม ค้าขาย พัก ผัก พืชผล ของชำ และประกอบธุรกิจส่วนตัว

1.2 องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน ตำบลตะนาวศรี มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายแห่ง มีประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย น่าสนใจ มีแนวโน้มและกระแสตอบรับจากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกคำปี ปัจจุบันทั้งชุมชนหรือหน่วยงานของรัฐ และเอกชน ได้ร่วมมือกันผลักดันส่งเสริมการท่องเที่ยวในตำบลหรือในเขตพื้นที่กันอย่างจริงจัง เพราะเล็งเห็น ว่าเป็นหนทางที่จะนำอาชีพและรายได้มาสู่ประชาชน ให้ทุกคนที่อยู่ในตำบลกันอย่างมีความสุข ตลาดไธ้ปอย ตลาดที่เป็นจุดศูนย์กลางทางวัฒนธรรมระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยว เป็นสถานที่ ที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่เพิ่งเปิดในปี 2562 เป็นสถานที่ในตำบลที่ถูกพูดถึงมากที่สุด และถูกยกให้สถานที่ท่องเที่ยว ที่สำคัญของตำบลตะนาวศรี ที่ตลาดแห่งนี้ได้นำหลายสิ่งหลายอย่างมาสู่ชุมชน ไม่ว่าจะเป็นชื่อเสียงที่ถูกขึ้นชื่อ ว่าเป็นจุดที่ควรมาพักผ่อนหรือมาใช้ชีวิตท่องเที่ยว มีทั้งบรรยากาศธรรมชาติที่โอบล้อมด้วยภูเขาและแม่น้ำลำภาชีที่ไหลผ่านตลอดทั้งปี อีกทั้งยังมีสินค้าจากชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยงในพื้นที่ มีทั้งอาหารพื้นบ้านของชาว กะเหรี่ยง และสินค้าหัตถกรรมที่เป็นภูมิปัญญาของคนในชุมชน

2. เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดไธ้ปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดไธ้ปอย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี สรุปในแต่ละด้านได้ว่า

2.1 ด้านความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่า ชุมชนควรเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ หรือแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อจัดกิจกรรมร่วมกันโดยใส่รายละเอียดรูปแบบของกิจกรรมของแต่ละประเพณีที่ได้ดำเนินร่วมกันมา แต่ไม่ควรทิ้งความเป็นเอกลักษณ์หรือให้คงแบบดั้งเดิม ซึ่งจะช่วยสร้างความสนใจให้แก่นักท่องเที่ยวมากขึ้น อีกทั้งยังบันทึกลงในปฏิทินการท่องเที่ยวของจังหวัด

2.2 ด้านความสามารถในการเข้าถึง มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนด้านการจัดทำสื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์ แนะนำให้นักท่องเที่ยวทราบผ่านสื่อต่าง ๆ อีกทั้งควรปรับปรุงเส้นทางให้มีความสะดวกและปลอดภัย มีป้ายบอกทางที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย มีบริการรถสามล้อ รถราง รถจักรยาน หรือรถรับจ้างขนาดเล็กที่สามารถเข้าถึงได้ และมีแกนนำคอยอำนวยความสะดวกต่อการเดินทางเข้าถึงยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้แก่นักท่องเที่ยว

2.3 ด้านสิ่งดึงดูดใจ มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวควรให้การช่วยเหลือสนับสนุนในเรื่องการโฆษณา ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน อีกทั้งร่วมกับคนในชุมชนสนับสนุนวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชุมชน พร้อมทั้งร่วมกันปรับปรุง บูรณะ และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในด้านความสะอาด ความปลอดภัย ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมการจัดทำจุดถ่ายภาพที่แสดงให้เห็นอัตลักษณ์ของชุมชน เพื่อเป็นการดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

<p>2.4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวควรจัดทำป้ายบอกทางหรือสถานที่ต่าง ๆ เช่น ที่จอดรถ หรือจุดบอกตำแหน่งกิจกรรมการท่องเที่ยว และป้ายแผนที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ชัดเจน จัดสถานที่ไว้คอยบริการต้อนรับนักท่องเที่ยวให้เพียงพอ และคอยดูแลรักษาความปลอดภัย คอยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ</p> <p>2.5 ด้านกิจกรรม มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่าควรสร้างอัตลักษณ์การท่องเที่ยวสู่ความเป็นเลิศ ความโดดเด่นของชุมชนวัด เช่น จัดงานประเพณี กิจกรรมชุมชนสร้างสรรค์ แสดงวิถีชีวิตชุมชน สถาปัตยกรรมต่าง ๆ และถนนคนเดินเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เที่ยวชมวิถีชีวิต จำหน่ายของที่ระลึก ขนมที่ผลิตจากคนในชุมชน โดยเผยแพร่ผ่านทางอาสาสมัครภาคีหรือทางระบบออนไลน์</p> <p>2.6 ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว มีข้อเสนอแนวทางการพัฒนาสรุปได้ว่าควรมีการจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารทางด้านการท่องเที่ยวตามจุดแหล่งท่องเที่ยวสำคัญต่างๆ จัดทำป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว และจัดทำ QR Code เรื่องเล่าของแหล่งท่องเที่ยวและข้อมูลของชุมชน เพื่อเป็นทางเลือกในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลและแนะนำข้อมูลทางการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวทราบ</p>
<p>ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง (output): 1) ต้นแบบความร่วมมือระหว่างชุมชนกับภาครัฐในการแก้ปัญหาในการใช้ที่ดินทำกินให้เกิดประโยชน์และไม่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 1 ต้นแบบ</p> <p>2) ต้นแบบรูปแบบการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ชุมชนบ้านท่ามะขามและชุมชนใกล้เคียงของตำบลตะนาวศรี 5 รูปแบบ</p> <p>3) ต้นแบบการพัฒนารูปแบบการบริการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและยังสะท้อนอัตลักษณ์วิถีชุมชนกะเหรี่ยง 3 ต้นแบบ</p> <p>4) ต้นแบบช่องทางออนไลน์ในการเผยแพร่สินค้า ประชาสัมพันธ์ การจำหน่าย และบริการสู่ระดับประเทศและนานาชาติ 3 รูปแบบ</p>
<p>ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง (outcome): 1) ชุมชนสามารถลำดับความคิดในการออกแบบสื่อ เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ชุมชนเองได้</p> <p>2) ชุมชนมีอัตลักษณ์ มีตลาดเฉพาะ และมีสถานที่ที่เป็นจุดเด่นของชุมชน สามารถนำมาต่อยอดในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในรูปแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมได้</p> <p>3) ชุมชนมีกิจกรรมที่โดดเด่น สามารถใช้ในการประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วประเทศ</p> <p>4) ชุมชนมีตลาดเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรม และเป็นที่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมชุมชน ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ ทำให้ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน</p>
<p>ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง (impact):</p> <p>แนวทางการสร้างรูปแบบประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาพื้นที่ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ส่งเสริมช่องทางจำหน่าย สร้างสื่อใหม่ๆ ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี และรูปแบบการจัดการองค์ความรู้สู่ชุมชน ให้มีความโดดเด่น สามารถแข่งขันในตลาดสินค้าเพื่อสิ่งแวดล้อม (Eco product) ได้</p>
<p>การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์</p> <p>ด้านนโยบาย โดยใคร.....ชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดไธ้ะป้อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี.....</p> <p>อย่างไร ...ทางชุมชนสามารถนำนโยบาย จากการวิจัยเป็นแนวทางในการสร้างการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นทางเลือกใหม่กับนักท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์และสนใจที่จะรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม วิถีชีวิต ศิลปะทุกแขนง รวมถึงความเจริญรุ่งเรืองที่มีการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมชุมชนที่มีความโดดเด่น มีลักษณะเฉพาะ</p> <p>ด้านสังคม โดยใคร.....ชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดไธ้ะป้อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี.....</p> <p>อย่างไร ทางชุมชนสามารถนำผลที่เกิดจากการดำเนินงานวิจัยไปวางแผน จัดการทรัพยากรในพื้นที่ ส่งเสริมการท่องเที่ยว สร้างความสัมพันธ์อันดี ความเป็นมิตรไมตรี ความเข้าใจอันดีระหว่างเจ้าของบ้านและผู้มาเยือน การอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมอันดีงาม ความภาคภูมิใจในคุณค่าศิลปวัฒนธรรม ความเป็นเอกลักษณ์ของชาติความรู้สึกรักหวงแหนผืนแผ่นดินที่อยู่อาศัย</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ โดยใคร.ชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดไธ้ะป้อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี.....</p>

<p>อย่างไร ทางชุมชนสามารถสร้างรายได้ต่อชุมชน ที่เน้นการวางแผน จัดการทรัพยากรในพื้นที่ เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายสามารถสร้างรายได้ต่อชุมชน ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างชุมชนเลี้ยงตัวเองได้อย่างมั่นคง</p> <p>ด้านวิชาการ โดยใคร ชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดไธ้ป้อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี นักศึกษา อาจารย์ นักวิจัย กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่สนใจรูปแบบการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรม</p> <p>อย่างไร นำผลการวิจัยไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ เพื่อใช้เป็นความรู้ในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอนต่อไป</p>
<p>การเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์: เว็บไซต์ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ...มทร.พระนคร. https://arch.rmutp.ac.th/</p>
<p>TRL/SRL ระดับ 9 Actual system proven through successful mission operations.</p> <p>รายละเอียด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้กระบวนกรวิจัยที่สามารถพัฒนาต่อยอดทักษะในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไร้คาร์บอน ในตำบลตะนาวศรี จังหวัดราชบุรี โดยมีแนวทางการจัดกิจกรรมวิจัยเชิงปฏิบัติการ สามารถสร้างแนวทางต้นแบบที่มีบูรณาการองค์ความรู้ทางเทคโนโลยีและวิถีชุมชนกะเหรี่ยงจากต้นทุนทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ ภูมิปัญญาและความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม - ผู้ที่เข้าร่วมโครงการวิจัยสามารถพัฒนาแนวทางการท่องเที่ยวแบบไร้คาร์บอน ต้นแบบแนวทางการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว รวมถึงกระบวนการแก้ปัญหาในพื้นที่ เพื่อให้ได้การบริการที่มีความเหมาะสมได้มาตรฐานสะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนกะเหรี่ยง - ได้คุณลักษณะของรูปแบบของเทคโนโลยีที่สร้างขึ้นต้องเหมาะสมสอดคล้องต่อการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนส่งผลกระทบต่อเชิงพื้นที่เกิดรูปแบบแนวทางการท่องเที่ยวไร้คาร์บอนเชิงวัฒนธรรมในชุมชนตามวิถีชีวิตชุมชนประจำถิ่น เพื่อส่งเสริมการจัดจำหน่ายเพื่อเพิ่มยอดขายสร้างรายได้ที่สูงขึ้นและชัดเจน <p>SRL 8 – เสนอแนวทางการพัฒนา การแก้ปัญหาในรูปแบบแผนการดำเนินงานที่สมบูรณ์ และได้รับการยอมรับ (proposed solution(s) as well as a plan for societal adaptation complete and qualified)</p> <p>รายละเอียด</p> <ul style="list-style-type: none"> - การดำเนินการในโครงการและองค์ความรู้ที่ได้รับในโครงการ สามารถเสนอแนวทางการพัฒนากลุ่มชุมชน บ้านท่ามะขาม ตลาดไธ้ป้อย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี โดยนำไปใช้ในเชิงนโยบาย การวางแผน จัดการทรัพยากรในพื้นที่ เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายสามารถสร้างรายได้ต่อชุมชน ที่เน้นการพึ่งพาตนเองสร้างชุมชนเลี้ยงตัวเองได้อย่างมั่นคง - ชุมชนมีความเข้มแข็งและพร้อมที่จะรับข้อมูล องค์ความรู้ หรือความเปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่าทันและมีสติที่มีผลมาจากความเข้มแข็งสามัคคีในชุมชน

- หมายเหตุ: 1) ให้คัดเลือกโครงการเด่น (มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์แล้ว) 3-5 โครงการ
 2) ให้มีความยาวของเนื้อหา 2-3 หน้า และขอให้แนบรูปภาพประกอบ 3-5 รูป

ต้นแบบช่องทางออนไลน์ในการเผยแพร่สินค้า ประชาสัมพันธ์ การจำหน่าย และบริการสู่ระดับประเทศและนานาชาติ 3 รูปแบบ

ต้นแบบการพัฒนาารูปแบบการบริการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและยังสะท้อนอัตลักษณ์วิถีชุมชนกะเหรี่ยง 3 ต้นแบบ

ไม่มีเนื้อหาจากต้นฉบับ

